[illegible]

[illegible]

அம்பலவாணையர்

T.D.R.C. 909

R.R. 211-3-1899

Q23: 38.21195.S
M99
114434

211
3·1899 | 909

உ

சிவமயம்.

பாண்டிநாட்டிலுள்ள,

சோதிவனத்தைச்சேர்ந்த

திருங்கபுரமென்னும்,

கோட்டூர்ப்புராணம்.

இஃது

தஞ்சாவூர்ச் சதாவதானம்,

பிரம்ம-ஸ்ரீ,

சுப்பிரமணிய ஐயரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

21/3-1899

தேவகோட்டை

இளையாற்றக்குடிக்கோயில்

பெருமரதூர் வகுப்பு

வெ-ஆ-நா.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

முருகப்பசெட்டியாரவர்கள்

அநுமதிப்படி

சென்னை:

பண்டித மித்திர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விளம்பி௵ பங்குனி௴.

114434

உ

சிவமயம்.

சிறப்புக்கவிகள்.

தேவகோட்டை, வீர-லெ-வித்துவசிகாமணி

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சிந்நயச் செட்டியாரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

உலகமெலாம் புகழ்கோட்டூர் மான்மியத்தை யமிழ்தவண்மீட்
டொளிப்பத் தந்தான்
திலகமென வுயர்கல்வி வன்றொண்டர் பாற்றமிழ்நூ
றெளியக் கற்றோன்
பலகலைமுன் னெற்குணர்த்திக் குரவமைந்து பின்புசகா
பாடி யானை
னலகியநூ றவதானப் புலமைச்சுப் பிரமணிய
வணிவல் லோனே.

தஞ்சாவூர் ஜில்லா பட்டுக்கோட்டை தாலூகா

பில்லுவலசை பிர்ம-ஸ்ரீ,

பிர்மபுரீசஐயரவர்களியற்றிய

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

செந்தமிழாசிரியன்முனை மருச்சித்துப் புகழ்ந்துதுதி
செய்தகோட்டூர்
நந்தநிதியாகுமகத் தீசன்மான்மியமதனை
நற்றமிழ்ப்பாத்
தந்தனன்சீர்த்தஞ்சைச்சுப் பிரமணியமாமறையோன்
சதாவதானி
முந்துரையவ்வாசிரியற் காசிரியனருளினெனின்
மொழிதற்பாற்றே.

தேவகோட்டை

இளையாற்றக்குடிக்கோயில்

பெருமரபூர்வகுப்பு

ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

வெ. ஆ. தி. மா. சிதம்பரச்செட்டியாரவர்கள்

இயற்றிய

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

திருவளர் சாரலின் மருவிரு குகையுங்
கோணி நீண்டபல் வேணுவின் குழுவு
மாங்கவை நடுவட் டேங்குபே ரருவியு
மீமிசை யுயர்பளிக் காமிணைப் பாண்டிலு
டணிகெழ வுதிர்ந்த கனிவீக் குவியலுந்
தாங்கிவா னளவு மோங்கிய வோங்கலி
னுச்சியின் கண்ணோர் பச்சிள மஞ்ஞை
யிடப்பான் மருவ முடிப்பான் மதியமு
மங்குறக் கங்கையுங் கங்கச் சிரத்துப்
பொன்றக மலர்ந்து நின்றிடு மாவஞ்
சைலத் துயர்ந்த கைலையங் கிரியிற்
புனிதமார் வீதிக் கினிதெழுந் தருளக்
கூவலி னாழ்ந்து மேவிய செங்கணுஞ்
சோரா வொண்மருப் பீரா யிரமு
மூசலை நிகர்ப்ப வீசுந் துதிக்கையு
மத்தக முகநடு வைத்தசிந் தூரமுஞ்
செயிரறக் கொளுஉ மயிரா வணமீ
துமையவ டன்னுடங் கமையச் சானவி
யோடத்த மாமதி சூடத் திலங்கத்
துன்னார் புரமெரி பொன்னார் மேனியன்
மேவுதல் காட்டுந் தாவில் குறிஞ்சியும்
விழுச்சுட ரனையா னெழுச்சிக் கேற்பப்
பரிதியிற் கதிர்கால் விருதா வளிக
ணூற்றிடத் திருமுன் னுற்றமை யொப்பத்
தனியேற் றிராசி தனியேற் றுயர்ந்து
நிற்குங் கோங்க நற்கொடி யாகவுந்

தொத்தலர் யாதவி சத்திர மாகவும்
[illegible] துறவை[illegible]துபூங் கொம்ப
ராடகப் புணர்வெய் நாடகப் பெண்க
ளாகவு * மன்னிய வோகையொ டாய
ருதுமே வொலிநிறை நீதறு முல்லையு
மாகந் தோய்ந்த பூகந் தெங்கிடை
யிவரும் பாளைவெண் கவரி யாகவு
மேடவிழ் பூந்தடங் கோடிக மாகவும்
வாழ்குயில் கூவல் யாழொலி யாகவும்
விளங்கப் பற்பல வளங்கொண் மருதமுங்
கூந்தற் பந்திக ளேந்திய மடல்க
ணசைபுற வளிசெயும் விசிறி யாகவும்
விரசு மொலிக்கடன் முரச மாகவு
முக்கவ ராயெழீஇத் தொக்க துவர்க்கொடி
யால மளாவிய சூல மாகவும்
பொலிதரக் கொண்டு மலியு நெய்தலும்
வெண்மல ரொடுமளி யண்மி முரலத்
தேன்றவ வொழுக்கி நான்றகாய் பலகொண்
டெண்ணற மிடைந்து நண்ணிய முருங்கைகள்
பூதிகண் டிகையணிந் தோதித் தோத்திர
நீர்விழிப் பொழிந்து வார்சடை புனைந்த
செவ்விய வன்பரத் திவ்விய மூர்த்தியைக்
கரிசறு மாறு தரிசித் துற்றிடும்
விழுமிய தோற்றங் கெழுமிய பாலையு
நீண்டி விளங்கும் பாண்டிநன் னாட்டிற்
றன்புடைக் கொடிய வைம்புல னடக்கித்
தவம்புரி வோர்க்குச் சிவம்புணர் கருமா
ரூதி யளிக்குஞ் சோதி வனத்தாட்
சொல்லொணாத் தனது பல்வளத் திற்சிற்
தோதப் புக்கவவ் வாதி சேடனு
மநந்தமென் றன்மையா லநந்தனென் றவனைச்
சொற்றிட நிலவுங் குற்றமி லாப்பதி
மூர்த்தி பெருந்தலந் தீர்த்தமா மூன்று

* மன்னிய - வினையெச்சம்.

Office of the Registrar of Books, Madras.

பெருஞ்சிறப் பிணையு மொருங்கேய் திருப்பதி
வண்ணமார் கமலக் கண்ண ரிருவருந்
தேவரு மறையு மேவருங் காணன்
பொற்பொது வாடு மற்புதக் கூத்தன்
பாலனை யடர்த்த காலனை யுதைத்தோன்
சின்மயச் செல்வி நின்மலை யாய
சவுந்தர நாயகி யுவந்தமர் பாகன்
மறுவறு ஞானக் குறுமுனி மேனாட்
பண்ணிய பூசைகொள் புண்ணிய னம்முனோர்
பழிமொழி யடிமை வழிவழி செய்ய
மெய்மையி னெங்குல தெய்வமா யமர்வோன்
பேசரும் புகழகத் தீசப் பெருமான்
மருடப வடியர்க் கருள்புரிந் துறையுஞ்
சீர்ப்பதி யெனுங்கோட் டூர்ப்பதி மான்மியம்
வடமொழி மேயதைத் திட்முற மொழிபெயர்த்
தமிழ்திற் சுவைத்தெனத் தமிழிற் றந்தனன்
விஞ்சையர் புகழுந் தஞ்சைமா நகரான்
விப்பிர மணியெனுஞ் சுப்பிர மணிய
சன்மம் புனைந்தோன் றன்மமுன் னன்கு
பயன்றரு கல்வியை நயம்பெறக் கற்றோன்
சித்தாந் தமெனு முத்தம சைவ
மதாபி மானியாஞ் சதாவ தானியென்
றறைபுகழ் வேய்ந்த மறைவல் லோனே.

தேவகோட்டை

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அ. ரு. ச. அருணசலஞ்செட்டியாரவர்கள்

இயற்றிய

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

சீர்மலி பாண்டித் தென்ன டதனி
லார்தரு கூட லணிநகர்க் குணபான்
மருதநெய்தன்மா முல்லை குறிஞ்சி
மருவிய வளத்து மாண்பிற் சிறந்த
மரவுரி யாளர் மகிழ்ந்து மகஞ்செயு
மிரவெரி வனத்து ளினமணி கொழிக்குஞ்

சங்கஞ் சூழ்ந்த தடவயற் கோட்டூர்ப்
பொங்கர வணிந்த புனிதன் றனக்குப்
புலவர்கள் பெருமான் பொதியை முனிமுன்
மலர்த்தொடை வேய்ந்து வணங்கி யாங்கு
நலனுறு கவித்தொடை நயந்து மிலைந்தான்
பொலனணி பொன்மதில் பொலிதஞ்சை வாணன்
நிதான மாக நேர்ந்தபே ரவையிற்
சதாவ தானந் தகைமையிற் புரியும்
விப்பிர மரபில் விழுஉத்தகத் தோன்றிய
சுப்பிர மணியனுந் தூயநா வலனே.

Office of the Regis
of Books Ma

தேவகோட்டை

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, பள. அ. ராம. ச.

வெங்கடாசலஞ்செட்டியாரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

கோட்டூரின் மான்மியத்தைக் கூறும் வடமொழியின்
மாட்டோர்ந்து செந்தமிழின் வாய்த்தந்தான்—வேட்டோருக்
கின்பமுற வேசுப் பிரமணிய னென்னும்வே
ளன்புடைமை தோன்ற வணிந்து.

விருட்சியூர்

பிர்மஸ்ரீ.

அருணாத்திரி ஐயரவர்கள்

இயற்றியது.

வடமொழிமேயகோட்டூர் மான்மியந்தமிழிற்றேர்ந்த
குடமுனிவனுமகிழ்ச்சி கொண்டிடவிரித்துரைத்தான்
றடமிகுதஞ்சைவாணன் சதாவதானிப்பேர்பூண்டோன்
சுடர்மதிபுனைவார்க்கன்பன் சுப்பிரமணியவேளே.

சிறப்புக்கவிகள்,

புரசை - அஷ்டாவதானம்
சபாபதிமுதலியாரவர்கள்மாணாக்கர்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
திருமயிலை - சண்முகம்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

கண்பூத்த நெற்றியினு னுமையொடுங்காஞ் முளையொடுங்கோல்
கைக்கொண் டாண்ட
மண்பூத்த புகழ்ப்பாண்டிக் கோட்டூர்மான் மியந்தமிழால்
வனைதல் செய்தான்
எண்பூத்த வவதார மொருநூறு மொருகோடியி
லியற்ற வல்லோன்
வண்பூத்த வயற்றஞ்சை வாழியசுப் பிரமணிய
மறைவல் லோனே.

சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரும்
பண்டித மித்திர யந்திரசாலைக் கதிபருமாகிய
ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
ஈக்காடு - இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்கள்
இயற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தரங்கமெறி வரநதிச்செஞ் சடைக்கடவு ளுறைதருபஃ
றளிக டம்முட்
சிருங்கபுர மெனுங்கோட்டூர் மான்மியத்தென் மொழியதனாற்
றெரித்தல் செய்தான்
அருங்கலைக ளெண்ணிலவோர்க் தவதார நூறியற்று
மதிஞன் றஞ்சை
வருந்திரவன் மறைக்குலத்தில் வருசுப்பிர மணியநா
வலவ ரேறே.

சிறப்புக்கவிகள் - முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

சிருங்கபுரம் என்னும்,
கோட்டூர்ப்புராணம்.

பாயிரம்.

கவுரிவிநாயகர் துதி.

திருமேவு நிறமுடையா னலர்மேவி யுறைவுடையான்
செம்பொ னுய
தருமேவு பதமுடையான் முப்பதமு மிருபதத்தைத்
தாழ்ந்து போற்றி
மருமேவு நறுமலர்கொண் டருச்சித்த பேறென்ன
வழங்கு மேன்மைக்
குருமேவி யொளிர்கோட்டூர்க் கவுரிவிநா யகனடியைக்
குறித்து வாழ்வாம். (க)

அகத்தீசர்.

சீர்பூத்த மணிமருமத் தேர்பூத்த நகைவிடையான்
றேவர்க் காப்பான்
கர்பூத்த களமுடையான் வார்பூத்த விலைப்பூட்டிக்
காப்பாப் பூண்ட
பார்பூத்த பணியுடையா னீர்பூத்த வளக்கோட்டூர்ப்
பதிவாழ் வேணி
யார்பூத்த மலர்கழித் தார்பூத்த வகத்தீச
னடிகள் போற்றி. (உ)

சவுந்தரநாயகி.

ஒருமலையைக் குடையாக்கிப் பசுப்புரந்தாற் கிளையாளெள்
ளுலகம் போற்ற
வொருமலையைச் சிலையாக்கிப் புரம்பொடித்தா னிடம்பிரியா
துறைந்து நந்தும்பா
வொருமலையைக் குறுமுனிவன் பேறவருளாற் றந்தையென
வுயர்நீ கார
வொருமலையைப் பெற்றளித்த சவுந்தரநாயகிமலர்த்தா
ளுள்ளம் வைப்பாம். (௩)

சபாநாயகர்.

பொன்னின மேல்வரையும் வயமாகத் தருமென்னல்
புதுக்கி யாங்குப்
பொன்னின லாமலையைக் கோட்டியதைக் காட்டியிகல்
பொடித்து நல்கும்
பொன்னினற் சுந்தரரைச் சிறப்பின்வய ராக்கியெலாம்
பொதுவி னுக்கப்
பொன்னினற் பொலிந்தோங்கும் பெருவினடம் புரிவானைப்
போற்றி வாழ்வாம். (௪)

சிவகாமியம்மை.

வேறு.

துடியினற்சுட ரழலின லான்றிமேற் றாக்கி
ரடிகளால்வலக் கரத்தினற் றந்தவ னுக்[illegible]
கடிவிலாதவைந் தொழிலுமே கடைக்கண வந்தளா
நடனநோக்கிடின் றருள்சிவ காமிதா ணையப்பாம். (௫)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

வேறு.

ஒன்றெனத் துணிபு செய்தார்க் கொன்றெனத் தோற்றந் தந்தம்
மின்றிரண் டெனத்துணிந் தார்க் கிரண்டெனத் தோற்றந் தந்தே
யொன்றியொன் றுமலிற்கு மொருபொரு ளானே யென்ன
வன்றிரு விரலி னால்வர்க் கறிவுறுத் தவனைத் தாழ்வாம். (௬)

வயிரவர்.

வேறு.

பன்னிருலகிற் சிலர்தம்மைப் பதியென் றுள்ள மருண்டறையுஞ்
சொன்னீர்மையையே யுண்மையெனத் துணிவுற் றிறுமாந் தகங்க
முன்னீரனைய கருமேனி முகுந்த னெழுவாய்த் தேவருடற் [ரித்த
சென்னீரேற்ற சென்னியனை திகழ்கை வடுகன் றாள்போற்றி. (௭)

விநாயகர்.

வேறு.

தன்னை வேண்டலர் தம்வினை பாற்றிமுன்
றன்னை வேண்டினர் தம்வினை முற்றுவித்
தென்னை வேண்டிய தென்னையெ னுவ்வலித்
தென்னை யாள்விக்கி னேசனற் றாளரண். (௮)

முருகக்கடவுள்.

முத்தி கைக்கொள முன்னுபு நித்தனும்
பத்தி கைக்கொளப் பாடிப் பரவுமெய்ச்
சித்தி கைக்கொளுஞ் சீரியர் தெவ்வறச்
சத்தி கைக்கொளுஞ் சண்முகற் போற்றுவாம். (௯)

திருநந்திதேவர்.

அந்தில் கைக்[illegible] லண்ணலைச் சேவிப்பான்
வந்த தேவர்[illegible] வந்தனை கொண்டுபின்
னுந்தி புள்வி[illegible] தொய்யென வோட்டுரு
நந்து சூழ்கை நந்தியை வந்திப்பாம். (௧௦)

கலைமகள்.

[illegible]லைமக ளலைமக ளாத னீத்தொரு
நிலைமக ளாக்[illegible]கழ்த்தும் வாக்கினைத்
தலைமக ளெனத்தனைச் சார்ந்த வர்க்கருள்
கலைமக ளடிமலர் கருத்திருத்துவாம். (௧௧)

தமிழாசிரியர்.

சகத்தைச் சூழ்தரு சக்கிர தித்தர்முன்
னுகத்திற் போக்கற வோங்கிய விந்தமா
நகத்தைத் தாழ்த்தித்தென் னற்றமி ழிற்கிய
லகத்தி யத்தை யளித்தவற் போற்றுவாம். (௧௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்.

[illegible]ங்க வான்பனை பெண்பனை யாகமட்
பொதியு மென்பொரு பொற்றொடி யாகநீர்
நதியி லேட்டி னடையெதி ராகநற்
பதிக மோதுசம் பந்தனைப் பாடுவாம். (௧௩)

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

முன்னைப்பேற முடித்த சடாதர
னென்னைப்பன் றின மென்னையே பாடுவா
னென்னைப்பன்னிய வின்னுரை யாற்புகழ்
மன்னப்பற்கடி மைத்தொழி லாற்றுவாம். (௧௪)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

முதலை செற்றொரு மொய்ம்மைப் புரந்திடு
மதலை தோன்றரி வடக்க விறந்ததா
முதலை யோட்டு முன்னுண்ட பார்ப்பன
மதலை யுந்தரு வன்றொண்டற் போற்றுவாம். (௧௫)

மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள்.

மண்டு மாயையான் மாக்கடல் வீழ்ந்திடப்
பண்டை வன்மைமற் றுக்கும் பரற்றெழு
தண்டு மோரிமா வாக்கிப்பின் னவ்வெலாம்
பண்டை வன்மைமாப் பாடினற் பாடுவாம். (கசு)

சண்டேசர்.

ஆற்கடத்தினி லாடினற் காட்டற்கரும்
பாற்கடத்தினைப் பாற்றிய தந்தையைத்தான்
காற்கடத்திறு ருக்கிப்பிற் காலைநீ
தோழமைத்தந்தைத் துறந்தாற் றொழுவமால். (கஎ)

அறுபத்துமூவர்.

ஆவணங்கொண் டரன்றடுத் தாண்டரு
ளாவஹூர்வரு நாவலர் நாமலர்
மேவுசீர்த்தி விளங்கு மறுபத்து
மூவர்பாத முடிக்கு முடிக்குமே. (கஅ)

வாழ்த்து.

வேத வேள்வி விளங்குக வெய்கவான்
சீத மாரி செழிக்க சகஞ்சைவ
போத மோங்குக புன்மைப் புறமத
வாத மோவுக மன்னர்கோல் வாழ்கவே. (௧௯)

நூற்பயன்.

வேறு.

மாமலி தருஞ்சீர்க் கோட்டூர் வாழகத் தீசன் கதைப்
பாமரு வுறுகே யத்திற் படிப்பவர் கேட்போர் கஞ்சப்
பூமகள் கருணை வாய்ந்து புண்ணியப் புதல்வர்ப் பெற்றுத்
தோமிலா திம்பர் நீணாள் சுகித்துப்பின் னரன்றாள் வாழ்வார். ()

அவையடக்கம்.

எவருந் தாருவிக் காணு வெம்பிரான் கோட்டூ ரீசன்
மேவுமான் மியந்தென் சொல்லால் வெண்பொடி மணியவன்ன
மூவருட் பொருள்கைக் கொண்டு மும்மலத் துமித்தோர் கூறென்
றேவவென் சொன்மா சோச்சி யேற்பவென் றுரைக்கலுற்றேன்.

தமிழினிற் குரவு பூண்ட தாபதன் றுமித் தேத்துந்
தமிழிறைட் பெர்கோட் டூரின் சரிதையை யிழுதை யேன்றன்
றமிழினிற் புகல லுற்ற தன்மைகூர் புன்மைத் தேனுந்
தமிழன்பா ளென்னவல் பற்றிச் சாதிமானத்தார் கொள்வார். (உஉ)

முனைமுயர் தென்மொழிக்கு முதலிலக் கணஞ்சொற் றோனே
புனைதரும் புகழ்ச்சிருங்க நாத்துமான் மியத்தைப் புல்லேன்
வனைதர வெண்ணியொன்றை மற்றொன்று வுரைதந் தானு
மினவமு வமைதியுங்கொள் ளியலினர் கொள்ளார் கொல்லோ. ()

மத்தமு மலர்மந் தார வனத்தகத் தீசன் வேணி
யுத்தம நறுமலர்க் கொன்றை யொடுமிலை தந்த வாற்றான்
முத்தமிழ்க் குரவன் மோத்த மொழியொடு குழைதாழ் காதாஞ்
சித்தொரு சிறுதமிழ் யான் செப்புபுன் சொல்லு மேற்கும். (உச)

சிறப்புப்பாயிரம்.

மாபதி பதிசேர் தஞ்சை வண்ணஞன் மறைவ லாளன்
றிகழுறு சதாவ தானி சிவற்ச கோத்திரத்தான்
றெருகலை பல்ல வாய்ந்தோன் சுப்பிர மணிய சன்மன்
சகமிசை நம்பியின் பேரிட்டூர்த் தலத்துமான் மியஞ்சொற் றனே. ()

பாயிரம் - முற்றிற்று.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

தருக்கிளர் கமலச் செங்கைச் சவுந்தர நாயகிப்பே
ரருட்கடல் புணர்நீர் வேணியகத்தீச ரமர்ந்து வாழும்
பொருட்கிட மாகுங் கோட்டூர்ப் புண்ணியப் பதிமுற் பல்லுற்றும்
திருக்குலவு நலங்கொள் பாண்டித் திருநாட்டின் வளஞ்சொல்லு

அன்னையும் பிதாவுமேயில் வகிலத்தி னுயிர்கட் கெல்லா
முன்னறி தெய்வமென்னு முதுமொழிக் கியல யார்க்கு
மன்னையா கியகயற்க ணம்மைமுன் னும்பிதாவா
முன்னவன் பின்னுங் காத்த முறைமைத்தாம் பாண்டிநாடு. (உ)

இருமுது குரவர் தங்கட் கியன்றதெக் குணமோ வஃதே
தருமகார்க் குளதா மென்னுந் தன்மைக்கு நீ தகவே யந்த
விருமுது குரவருங்காத் திட்டவா றுக்கிரப்பேர்ப்
பெருவழு தியுங்காத் தோம்பும் பெருமைத்தாம் பாண்டிநாடு. ()

அரிமருத் தவன்செய் கையில் வீற்புடை பிரகசத்தால்
விரிதரு முலகி லெங்கும் வியாபியென் றுணர்த்தி நின்றோ
னரிமருத் தனன்கைம் மாற்றி யடியான்மீட் டுணர்த்துமாறு
பெருநதி வெள்ளம் பொங்கும் பெருமைத்தாம் பாண்டிநாடு. (௪)

எத்தனைத் தேவர்க்கும்மா தேவனென்பானே நம்மை
யொத்தவ னென்னப் பட்ட வொருமுனி யாசா னுகத்
தித்தியா நிற்குந் தூய செந்தமிழ்ச் சுகந்தம் வீசி
யெத்திசை களுங்கமழ்க்கு மிருமைத்தாம் பாண்டிநாடு. (௫)

வேறு.

உலகெலாம்படைத் திடுமய னூர்தியை மான
நிலவுவான்வழிப் படர்ந்துநீர் நெடுங்கடல் மண்டிக்
குலவுமைம்புனக் கோற்றொடிக் கொடிச்சியை மருவி
யிலகுவேலவ னூர்தியொத் தெழுந்தது கொண்மூ. (௬)

அன்னமாமயி றோகைமேல் விரித்துநின் றுங்குப்
பன்னுவானக முழுவதும் புதைபடப் படர்ந்து
* தன்னதாகிய நிலத்தினைச் சார்தர லென்னத்
தென்னமாமல யத்தினைச் சேர்ந்துமேய்த் தன்றே. (௭)

சாற்று மச்சிகிப் ‡ பீலிமேசகமென மின்னி
யேற்ற வன்னிதின் § முற்பவக் குரலென விடித்துத்
தோற்றத் தன்னதேந் தியசிலை துணையவில் வாங்கிப்
பாற்று கோடையாம் பாந்தண்மேற் பொழிந்ததா லம்பே. (௮)

பொழிந்த வப்புமா ரியிற்கொடுங் கோடையாம் புயங்கங்
கழிந்த வெப்பமாங் கடுவிடங் கழிதரப் பிலத்து
ளுழைந்தொ ழிந்ததந் தழலாட் டிற்பிர தாப
மெழுந்த தாமென மலையினி ழிழிந்தசெவ் வருவி. (௯)

சாரலிற்குழீஇ யொன்றுறச் சார்ந்தவந் நீத்தம்
வாரியொன் றுவ றொழிந்ததெண் ணீர்த்ததாய் வரவு
நேரவக்குறிஞ் சிப்பொரு ளோர்ந்தவை யெல்லாம்
வாரிவந்தது பொருநையாம் பெயர்பெறீஇ வழியே. (௰)

தத்திமுல்லையைக் குறிஞ்சிசெய் தம்மரு தத்தை
மொய்த்துமுல்லைய தாக்கிநெய் தலைப்பணை யாக்கி
யத்தியாயமுந் திரிவினை நானில மாக்கிச்
சித்தர் தஞ்செய றெரித்தது பெர்தியிலாம் பொருநை. (௧௧)

செப்புதாமிர பன்னியென் றுலகெலாந் திகழு
மற்புதத்திரு நதியிய வளக்குநர் யாரே
யொப்பிலாதுயர் குறிஞ்சிமுன் னுகுமென் றேது
நற்புகழ்க்குல வைந்திணை வளஞ்சில நவில்வாம். (௧௨)

* தன்னதாகியநிலம் - குறிஞ்சி. ‡ பீலிமேசகம் - மயிற்றோகையின்கண். § முற்பவம் - மூங்கிலின்பிறப்பு.

குறிஞ்சி.

சகநிறைந்தபல் லாயிர வுயிர்களுந் தழைப்பச்
சுகநிறைந்தருள் சுரந்திடு கடைக்கணோக் களித்தெற்
றிகல்புரிந்தவர்ச் செகுப்பவே லேந்தின்றெனையாள்
குகனமர்ந்துவீற் றுறைந்தர சாள்வது குறிஞ்சி. (௧௩)

வேடர்கல்விடாத் தொட்டிய விருலை யீவெருட்டிப்
பீடுயர்ந்தவொள் பாறையின் குழிகளிற் பிழிவார்
கூடுமன்னவை யங்களுங் குழுமி மொய்த்திடுமா
லோடவோச்சினும் விலகுறு வாதுல றொப்ப. (௧௪)

கொம்பின் மேலுறு மிருலிழி நறைநிறை குழியிற்
கொம்பின் மெல்லிடைக் கொடிச்சியர் கறைப்பெய்து கரியின்
கொம்பி னுலிடிக் திடுதினை மூரப்பராய்க் கூடக்
கொம்பி லொற்றையாற் கிளையற்கக் குறிஞ்சியு மூட்டும். (௧௫)

முக்கடம்பொழி கறையடிக் குஞ்சர முழங்கிப்
பக்கமார்சுர நதிப்புனல் பனைக்கையான் முகந்து
தொக்ககன்றுகட் கூட்டிமிக் குளதைவெண் டேங்க
லொக்கன்மேனியிற் றாவுபு கிட்டிநட் புறுமால். (௧௬)

முல்லை.

மாலவன்றனை நானில வரைப்பினி லிடைக்கோ
பாலனென்றுரை பனுவலே தேறுத்துவா னுறைந்து
கோலமார்பசு நிரைபல குழுவிட மிதெனப்
பாலனம்புரி பண்பினிற் சீர்த்தது முல்லை. (௧௭)

மாயவன்புயங் களிலணிந் திடவன் மாலை
யீயுமங்கைபங் குடையவன் சடைக்கொள விதழி
மேயவிதரும் வேலனுங் கரன்கொள வெட்சி
தூயவன்னியு நல்கிடுந் தொகுவள முல்லை. (௧௮)

கொன்றை வேய்ங்குழ லொலியுமான் குலங்களின் களத்தி
லொன்று கண்டையி னொலியுநீர்க்கவுழியி னொலியுந்
துன்று மாய்ச்சியர் ததிகடை யொலியுமே துவன்றி
யொன்றையொன்றடக் குந்திரு வுற்றது முல்லை. (௧௯)

தோயு முல்லையிற் சுரபியு மவற்றினக் கன்று
மேய கற்பகங் களுஞ்சுவை மிக்குறு மமிழ்து
மேயு மாறுதொக் குள்ளன வதுவியப் பின்றே
தூய வண்டர்கள் சூழ்ந்துறை யுளியுற லியல்பே. (௨௰)

கொள்ளுஞ் சாமையு மாடமுங் கேழ்க்கிர வழுங்கா
ரெள்ளு மொச்சையு மாயர்குன் றெனக்குவித் திடுவார்
தெள்ளு பாறதி யோடுமச் சிமையுமச் சாரல்
வெள்ள மென்னவம் மெல்லியர் பெருகுவித் திடுவார். (உக)

மருதம்.

வேறு.

சங்குதா மரையுருக்கொ டனதிதிக் குவையும் பொன்மை
தங்கிய கற்பமாதி தருக்களுஞ் சுரையூன் மற்ற
வெங்கணும் பாவரம்பை யீட்டமு மீண்டலான்வா
னங்கணிந் திரன்வேட்டென்று மளிப்பது மருதவேலி. (உஉ)

சந்தனத் துணியுங் கோங்குஞ் சார்தருங் குமுகுங் கந்தந்
தந்திடு மகிலுந் தேவ தாரகற் குறடும் வேழத்
தந்தமு மணியும் பொன்னுந் தழைமயிற் பீலிக்காடு
முந்திமேற் பொங்கிவந்த துறும்புனற் பொருநை நீத்தம். (உங)

வந்தநீர்ப் புதியவெள்ள மதகுகால் வழியா லேரி
யந்தமில் குளங்கண் டேவி யங்குநின் றகன்புக்க
ஆந்திய சுருவையாறாட் டேனவி மறையோர் வேள்விச்
செந்தழ லவினின்று தேவர்வாய்ப் புகுதன் மான. (உச)

பம்புதண் ணுமையி னோதை பறையறை பெரிய வோதை
கொம்பிடை யுழத்திமார்வாய்க் குரவைபி னெடிய வோதை
யம்படை மள்ளரோதை யம்மத கொலிக்கு மோதை
யும்பரா ரூர்க்குமப்பா லோடிய வொருமித் தன்றே. (உரு)

புதுப்புனல் பழனந்தோறும் புகுதலுங் கருங்கான் மள்ளர்
மதுப்புனல் வாய்ப்புகுத்தி மகிழ்வுமீ இத்தேக்கெழிந்து
கதிர்ப்புறு கலப்பையாதிக் கருவிக ளனைத்துங் கைக்கொண்
டொதுக்கிட மின்றித்தொக்கா ருழுதொழின் முயற்சி மிக்கார். ()

அலத்தொடு நுகம்பிணித்திட் டறத்திறை யூர்தி யஞ்சும்
வலத்தவாம் பகட்டிரட்டை வலித்திடக் கையின்மேழி
வலக்கையின் முட்கோல்கொண்டு வாவொலி யுரப்பி யேரை
யுலப்புற வோட்டிமள்ள ருழுதனர் கழனி யெல்லாம். (உஎ)

பன்னுநூ லனைத்துந்தேர்ந்த பாவலோர் புனையுஞ் சீர்மை
துன்னுசித் திரகவிக்குட் சொல்சது ரங்க பந்த
மென்னநே ருங்குறுக்கு மியல்படைச் சால்க டோன்ற
மன்னிய களமர்யாரும் வலம்பட வுழுதார் மன்றே. (உஅ)

அள்ளிடு சேறதாக்கி யமைதரப் பரம்பு போக்கித்
தெள்ளுதிற் சயப்படுத்தித் தேவர்கோன் றன்னை யேத்தி
வெள்ளிய நெல்வித்தை வீசினர் பழன மெல்லாம்
வள்ளியோர் தம்மைமான வலமிகு கருங்கான் மள்ளர். (உகூ)

பருவநே ரறிந்து தண்ணீர் பாய்ச்சவவ் வித்தி னின்று
மருவுறு வெண்மைவாய்ந்த வான்முளை முளைத்த காட்சி
யிருமையாகாயத்திக்க ணெண்ணிலா வுடுக்கணங்க
டுருவுற வயங்கன் மானுஞ் செறுக்களி னிடங்க ளெல்லாம். (௩0)

முன்னிறம் வெளர்த்துத் தோன்றி முளைத்தெழு நாறனைத்து
முன்னெனு குலத்திற்றோன்று முன்னவன் வடிவை யொத்த
பின்னவை பனைத்துமல்கிப் பெருகிமேல் வளர்ந்து பைத்துப்
பின்னைதன் கேள்வனுமப் பின்னவ னுருவை யொத்த. (௩௧)

பைத்தெழு நாறனைத்தும் பறித்துப்பன் முடிகளாக்கி
மெய்த்தலைச் சுமந்து சென்று வேறுப வுள்ள பல்ல
செய்த்தலத் தாய்த்துச் சேற்றிற் செறிதர நட்டார் மள்ளர்
நித்திய மியன்மார்ச்சால நியாயமுற் றோர்ந்தார் போலும். (௩௨)

இமைகளி னெம்பிமள்ள ரீர்ம்புன லருந்த வோங்கி
யமைதரு பைங்கூழ்க்கூறு யமரனை யமிழ்ந்தத் தோன்றுந்
தமகிறத் தவுணரென்னத் திழைத்தசைவல்ங்க ளாதி
சுமைதர வுழத்திமார்க ளெடுக்கவை களைதலுற்றார். (௩௩)

கண்ணிலுக் கிகலாயுற்ற கருங்குவளை கட்டா
ரொண்ணிலா முகத்திற்கூறு யுறுசலசங்கள் செற்றார்
பண்ணியல் வாய்க்கெல்லாமாம் பன்மலர் செருத்தார்தந்நீ
ருண்ணிழ லெக்கி யிட்டு முறுவயா வென்றயிர்ப்பார். (௩௪)

வார்ந்ததங் குழற்கெவ்வின்று வளருஞ்சை வலங்களைந்தார்
நேர்ந்தவை யவர்காற் குழந்து நிகளபந் தனமாய்த் தட்டப்
பேர்ந்தவை யறுத்துச் செல்வார் பெருவலி யில்லார்தாமு
மார்ந்துதம் மாலியன்ற வளவுமுறி யிழைப்பா ரன்றே. (௩௫)

கடைசியர் களையனைத்துங் கட்டபிற் பைங்கூ ழெல்லா
மடைதரு காமாதி யவகுண மொழிந்த பின்னர்
நடைபெறு சைவபத்தி நற்குணம் பொலிதன் மானப்
புடைபரந் தெழுந்து வானூர்ப் புருவபோல் வளர்ந்த மன்றே. ()

தங்கிய கருவுட்கொண்டு தழைத்தப்பின் முகங்கவிழ்ந்து
பொங்கொளி பிரசவிப்புற்றேன் பொற்சயந் தனத்தியாக்கு
துங்கவான் பசுமைவாய்ந்த தூரகதத் தலைநிகர்த்த
பைங்கதிர்ப் பயிரனைத்தும் பணைகளி னிடங்களெல்லாம். (௩௭)

முற்றிய கதிர்கண்முற்று முடங்குவெள் வாய்க்குயங்கைப்
பற்றிமள்ளர்களரிந்து பல்வெவ்வே றரிகளாக்கித்
தெற்றிய சுமைகொண்டேகிச் செறிகளத் தாசையெட்டி
லுற்றமா திரங்க ளென்ன வுயர்பல போர்கள் வேய்ந்தார். (௩௮)

கவையடிக் கயவாய்மேதிக் கணங்களைப் பிணையலிட்டுத்
துவைபட மிதிப்பித்தாங்குத் தூற்றவை நீத்தகற்றி
நவையுறு பதடி தூற்றி நவமணி யனையசெந்நெற்
குவைகள்பற் பல* கல்யாணக் குவடுகளெனக் குவித்தார். (௩௯)

மரத்தின்கால் கொண்டளந்து மன்னவர்க் காறிலொன் றீந்
திரப்பினர்க் கையநல்கி யெஞ்சிய சகடமேற்றி
நிரப்பிலா மரீட்கு்துய்த்து நிலவுமைம் புலத்தாரோம்பிக்
கரத்தலில் லாதுநாளுங் கவினவாழ் குடிகளெங்கும். (௪0)

வேறு.

இன்னசெந்நெலி னிருவளஞ் சேர்க்குநராங்கே
மன்னுநீங்கழை வட்டுகளமைக்குநராங்கே
பன்னரம்பையின் பலனனி கொள்ளுநராங்கே
துன்னுகந்திதெங் கின்பலங்கொக்குநராங்கே. (௪௧)

ஆலையிற்புடை கழையின்சாறட்டிடு புகையுஞ்
சோலையிற்கனி கனிதரச் சூழ்ந்திடு புகையுஞ்
சிலவேள்விவாய்ப் புகையுமே சேர்ந்துவிண் ணிற்கார்
போலுலாவலா லவணறு பொழுதுமோர் பொழுதே. (௪௨)

அங்குழுத்திய ரழைப்பது கற்பதாமரையே
யங்கணான்னவர் கண்ணெழில் கற்பதாமரையே
யங்கவர்க்கிடு கவயவங் கொடியதாமரையே
யங்கவர்க்கழ கதிலரம்பையர்க டாமரையே. (௪௩)

நெய்தல்.

நீரலாதுல கியலமை யாதென நிகழ்த்தும்
பேருலாவிய பெரும்புகழ்க் குடதிசைப் பாலன்
சூருலாவுறு கோடிடைச் சுறவமூர்ந் தென்று
நாரறாதமெய்க் கண்பொடு புரப்பது நெய்தல். (௪௪)

* கல்யாணக்குவடு - மேருமலை.

நானிலத்திற்கீழ்த் தென்னவென் னெனக்கழி நெய்தன்
மேனிலங்சண்முன் றையும்பொருள் வளங்களின் வென்ற
தானிறுத்திய வெனப்பொலி கொடிகொள்கூம் பார்ந்த
கூனுவெண்டிமை வங்கங்கள் பற்பல குலவும். (௪௫)

புன்னை வாய்முதி ரரும்பர்கள் புணரியி னிடைவீழ்ந்
தன்ன வார்திரை கொழித்திடு முத்தொடு மலைவ
மன்னும் வேற்றுமை யுணர்விலர் பரத்தியர் வாரித்
துன்னு கோவையின் மென்மையால் வன்மையாற் றுணிவார். ()

தாழை வெண்மலர் நிழல்கழி தன்னுளே தோன்ற
வாழு மீன்கணம்பகமென வெருண்டுகீழ் வைகி
யாழ்கலாதுமேற் றிரிதர வுண்மையாய்க் கரைமேற்
றூழு கொக்கெளி சார்ந்தயற் கொக்கினிற் சாரும். (௪௭)

[illegible]ரி ஞெங்கிய பரதவர் திமிடைத் தொலியுஞ்
சாரு நீள்வலை வீசுபு சபரங்கொள் ளொலியும்
வேரி வார்குழற் பரத்தியர் விலைபக ரொலியும்
வாரி வாயெழு மொலியினை வாரிவாய்ப் பெய்யும். (௪௮)

பாலை.

ஈந்து நெல்லியு மிருப்பையு நெருங்குபூம் பாலை
யேந்தி நின்றிடு குரவமு மிலவெனுங் கோங்குங்
கூர்ந்து கொற்றவை கோட்டங்கொண் [illegible] வன்மை
சார்ந்த பாலையுந் தனித்தல[illegible] பொலி[illegible]ங்கு. (௪௯)

[illegible]

மலைக்கறிக் கொடி தாய்ப் பூத்த வனப்பலா சினைவளைந்து
மலைக்கர சளித்த பாவை மகசனைத் தழாநேற் றுங்கா
னிலத்தயன் முல்லை வெற்பி னீண்டகாரகிலைச் சூழ்ந்தத்
நிலக்கேகாவியர் கார்வண்ண நிமலனைச் சூழ்வுணர்த்தும். (௫0)

வரைப்படர் வள்ளிவல்லி வலத்துநீர் மருத மல்லித்
தரைப்படு வயலை யென்னுந் தண்கொடி யிடத்துந் தாவ
[illegible]ர்த்தபூம் புனமுருக்கு நிற்றலெம் முருகன் வல்லி
[illegible]க்குயர் தேவ யானை யுறத்தழீஇ நிற்றல் காட்டும். (௫௧)

மலையுளா ரெடுத்தெறிந்த வட்ட[illegible]சந் தேத்திரு[illegible]
மலையெடுத் தெறிந்த கைதை யலரின்வெண் மடலுந் தெண்ணீர்
நிலைதடத் தம்பு யங்க ணிலவிய வேந்தி நிற்றல்
சிலைகொடியோர் வீரவாகு தேவர்கைப் பொலிவு தேற்றும். (௫௨)

உதிமான் இளையழிக் கணுறமுழிந் நிடைக்குறுக்காய்ப்
பதிகர வீழ்ந்த வொரற் பாங்கிரு கடையு நீறு
பொதிகரு காய்ந்தெங்கப் பொறுத்துறல் வெற்பிரன்னை
யெதிரில்காவார்ச்சுமந்த விடும்பனூர் நிலைமை நாட்டும். (௫௧)

கார்த்திகைக் கொடியுங் கானக் காரவல்லியும் பூம்பன்னை
வார்த்தலத் தெழுந்த நாக வல்லியு நெய்தற் றெண்முந்
நீர்த்திரை யிடைப்படர்ந்த நீடுகிர்க் கொடியு நாற்பாற்
சேர்த்தவற் றன்மேற் சேவல் சேய்கொடி மரத்தேர் தேற்றும். ()

இன்னபல் வளங்க டொக்க வெழின்மிகு பாண்டி நாட்டி
னன்னலம் புனைந்துரைக்க நாகர்கோன் றனக்கு மொல்லா
தென்னின்யா முரைப்ப தென்னே யெவற்றினு முயர்ந்த கோட்டூ
ரென்னுமா நலத்தின் சீரு மியன்றவா விசைக்க லுற்றும். (௫௩)

நாட்டுப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் ௨-க்குச் செய்யுள்-௮௦.

திருநகரப்படலம்.

உலகெலா நின்ற வுயிரெலா மின்புற் றுய்குவா னெட்டு
நான் கறனுஞ், செயின் தாக்குந் தாமரைச் செய்கைச் சவுந்தர
நாயகி யொடுசேர்ந், தல ருரைத் தருணை சுரந்தடி யவரை யாளகத்
தீசனுர் பதியாய், நலமெலாங் கொண்டு பற்பல் நகர்க்கு நாயக
மானது கோட்டூர். (௧)

கயிலைநேர் திறுவப் பொதியிலை யடைந்த கடமுனி சிறுங்கமா
முனிவ, னயில்வடி வேற்கை நிடதர்கோ ளுதி யரசர்கள் பற்பலர்
பராவிச், செயிரறு தரும மாதிரார் பொருளுர் திகழ்தர வங்கை
யி னெல்லி, யுயர்வுறு கனிபோற் கண்டுபெற் றுடைசீ ருற்றது நற்
றிருக் கோட்டூர். (௨)

ஐயமுற் குற்ற மூன்றுமோவுறப்பே ரகந்திய முதலி
கணமுந், செய்யபல் லிலக்கியங்களுந் தெளிந்து சிவபெருமா
னிறு முயர்ந்தோர், தெய்வமின் றென்று நான்மறைத் துணிபு சிந்
தையுட் குடிகொளக் கொண்ட, பொய்யறு சிறைப் புலவர்தங்
கழகம் பொலியுமொழுவுள்ளது கோட்டூர். (௩)

புறநகர்.

புரைடையி லுருவாய் வயங்குமைந் தருக்கள் வண்டுறு நறு
மலரினவிழ்க், காடென நின்ற வெனவிகழ்ந்து ககன வூ ரார்நித
மடைக்கேஞ் சிடறு தவத்தி னகத்தியற் கருளு மீசனைப் பூசனை
புரிவான், கோடெனுங் கரங்க ணீட்டுபு மணப்பூக் கொடுத்த
ழைத்திடுவகுஞ் சோலை. (௪)

கருங்குயின் படலம் பதிதர வென்றும் பணைத்தெழீஇத் தழை
த்தடர்ந் தலர்த்தேன், வரும்பொழி லிரவி யுதையமோ டத்த
மயமறைத் திடத்தவ மறையோர், பொருந்திரு சந்தி தடத்தினம்
புயமும் பொழிமதுக் கைரவ கணமுஞ், சுரும்புசூழ்ந் தரற்ற மல
ர்வதா லெளிதிற் சூழ்ந்துணர்ந் திடுவரா லங்கண். (௫)

ஒவ்வொரு வீயு மொவ்வொரு தேவர்க் குறையுளென் றுண
ர்ந்தனவர்க, ளவ்விய மொடுசூழ்ந் தவர்திரு வனைத்து மள்ளுபு
கொள்ளு கொண் டாங்குச், செவ்விய மற்றை மலர்மதுப் பருகித்
தேன்கடம் பாலனும் வந்து, வவ்வலும் பற்றிச் செருக்குஞ்சன்
பகங்கள் வலாறுபோல் வயங்குநந் தனமே. (௬)

விக்கின மனைத்தும் வேண்டினர்க் குடைக்கும் வேழமா முக
த்தன்முற் றேவர்க்,கிக்குவ லயத்தி லேலவரு மன்பி னிறைஞ்சியே
யுடைத்திடப் பலை, முக்கணு ரெங்கள் காய்களே யென்று மொ
ய்த்திறு மாப்புமே லோங்கிக், தொங்கபர் குலைகள் சுமந்திலாங்
கலிகள் சூழ்ந்திலங் குறும்புற மெல்லாம். (௭)

அம்புய மலரு நீலமுஞ் செய்ய வல்லியும் பசியசைவலத்திற்,
பம்பிமேற் கலவிக் கமழ்மகரந்தம் படிதரு செயற்கையா னென்
றும், வம்புள வாகிச் செயற்கைவாசனைகொள் வநிதையர்கூந்தலீ
தெனவே கம்புறத் தெரிக்கு மெழிலுறு தெண்ணீர் தளிர்தடம்
பற்பல பொலியும். (௮)

வேறு.

உருமினுங் குமுறலா ரேடை மின்னிறு
ளொருங்கின்மும் மதமழை யொழுக்கி னூயர்
தருமிடை மலையிடஞ் சார்தலாற்கடைக்
கருமுகி லுறழ்வன களிற்றினங்களே. (௯)

அதிக்கையின் வானகஞ் சூழு மங்குலை
யெதிர்த்துறு பகையென வீர்ந்துப் பற்றியே
யதிர்ப்பொடு பிழிந்துநீ ரருந்தி யானைகண்
மதிப்புற யாத்திடு வாரி பற்பல (௧௦)

உகக்கடைத் தோன்றுகா லொத்த வேகத்த
நகத்தினின் றிலங்கைபாய் நாகம் போன்றிடாச்
சகத்தவேழ் கடலையுந் தாவ வல்லன
வகுத்தபன் னிறப்பரி மாவளப்பில. (கக)

இரவியூர் தரவொளி ரிரத மீர்த்தெழு
பரியெழு முகங்களைப் பரித்து மொவ்வுறு
தரினுறீஇப் பசலைபோர்த் தலைய வேகமான்
றிரையென யாத்தமந் திரங்கள் பல்லவே.

நால்வகை மறைப்பரி நடப்பப் பூட்டுதேர்
மேல்வழி நடையயில் வெய்ய தோர்சகட்
டால்விடு வையகான் காழித் தம்மினோர்
கால்வலத் தெனவசி காட்டுந் தேர்கள்.

பத்தென வுரைகரு பத்தி னுக்குளே
யெத்திசைக் கடவினு மெய்தும் வென்றிசே
மித்தையிலாதுறீஇ யீண்டு மேற்கொடி
தத்திய சயந்தன சாலை பற்பல. (கச)

வெற்பிரண் டேயென வீங்கு தோளினர்
விற்பயில் வாளியர் வீர வாளினர்
பொற்புறு மடற்கழல் புனைந்த தாளின
ரெற்படை வீரரொன் னிலர்வன் கோளினர். (கரு)

போரிடைப் பாய்புலிப் போத்தை யன்னவர்
யாரொதிர்த் தமர்க்கினு மஞ்ச லில்லவர்
பாரிடை நால்வகைப் படையின் விஞ்சைக
ளோர்தரக் கற்குகல் லூரிபற்பல. (கசு)

கயரத துரகதங் கட்குவேண்டிய
நயமுறு கருவிக ளாட்டு சாலையுஞ்
சயமிகு பதாதிகைத் தாங்கு மேதிகள்
செயனுறு சாலையுந் திகழு மெண்ணில. (கஎ)

இவ்வடநகர்.

மன்னுசெம் மணியும்வான் வயிரமுஞ்சுடர்
துன்னுபச்சையுநலத் துகிரு நீலமு
மின்னொளி விரிதர வெறுக்கை யாற்செயன்
மன்னுசெய் குன்றுகள் வயங்கும் பல்லன. (கஅ)

விற்பொலி நுதலியர் மேவிப் பூம்பொழில்
வெற்புறழ் கணவர்தோ ளிவர்ந்து மென்பல
ரற்புறக் கைம்மல ராற்கொய் வார்மிகு
பொற்புறு மலையர மகளிர் போல்வரால். (ககூ)

தூம்புநீள் குழலொடு துருத்தி கைக்கொடு
காம்புறழ் தோளினர் காளை யன்னவர்
தாம்பரி வோடுதண் டடத்துக் காமமிக்
காம்படித் தாவீ ராடுவாரரோ. (உ0)

கதிர்செய்வெண் ணித்திலக் காவ ணங்களும்
பொதியுமா மரகதம் புனைந்த தெற்றியும்
பதியுநீ ளொளிவிடு பளிக்கு மேடையும்
விதியியல் பொன்னரமியமு மோங்குவ. (உக)

பன்னிற நவமணிப் படலங் கோத்தணி
துன்னிய யாத்திடு தோரணங்கள்வான்
மன்னவக் கோள்களை வடக்கிற் கோத்தணிந்
தென்னமின் னொளிதரு மெங்கு மேவியே. (உஉ)

உந்தாமாளிகைமிசை யுறையு மாதரா
ரந்தில்வார் குழலினுக் கூட்டிற்புகை
முந்துரூழ் முகிலொடு மொய்த்தளாவுறண்
பிந்துவார் சலதர மென்னும் பெற்றியால். (உங)

பளிக்கினி னியற்றிடப் பட்ட மாளிகை
யொளிப்பெரு மேனிலத் துலாவிக் கந்துகங்
களிப்புற வாடுமங் கையர்மெய் * வேரறத்
துளித்திடுங் கற்பகத் தருமந் தேத்துளி. (உச)

நிதியினு மாடமே னிலத்த ரம்பையர்
சதியினர்த் தனம்விணோர் கண்டுவப்பர்மின்
கதிர்செய்கீணிலத்துமங் கையர்கள் கூத்தவண்
வதியுமாடவர்கள்கண் வைத்துவப்பரால். (உரு)

மரகதத் தரமியக் குதிரை வல்லிவின்
பிரகதம் வெண்கயஞ் சுரபி மேல்லுவ
புரையில்கீழ் முன்றிலிற் புரவி வேழமான்
கரவிலா தினியபுந் கவ்வி மெல்லுவ. (உசு)

* வேர் - வெயர்வு.

மதிச்சிலை வேய்ந்தவெண் மாடமேவருந்
துதிப்புறு பனிமலை துணையுந் திங்களின்
கதிர்க்குலம் படிதலிற் காலுநீர்ப்பெரு
நதிப்பெருக் கொழுகுசா ளரியை மானுமே. (௨௭)

ஒளித்திடு மாடமே லாடு நங்கையர்
களிப்பொடு கணவர்வின் கன்னி யோரையை
விளித்துநீ யாரென வினவ லம்மதைச்
சுளித்தவந் தவர்புயஞ் சுவர்க்கஞ் சேர்ப்பரால். (௨௮)

உண்ணகர்.

வேறு.

தன்னை யுண்டமிழ் தாபதன் றலமிது வென்று
வுன்னி வாரிதி யுவர்க்குண மொழித்தநன் னீராய்
மன்னி வந்துநற் றவத்தவ னருள்பெறு வான்சூழ்ந்
தென்னவேப்புடை சூழ்ந்தள திலங்குபே ரகழி. (௨௯)

உம்பர் தம்பகைக் கொளிப்பிட முதவிய வழுவாற்
பம்பு முற்கடற் பருகினன் மாமுனி யற்றன்
றன்பி னம்முனி தலமடுத் தருள்கொள்வா மெனவந்
திம்பர் சேமிருஞ் சுடல்கிடந் தெனத்தகு மிலஞ்சி. (௩௦)

வாவு வாசிக ளாகிய நாந்தகம் வட்டம்
பாவு மெய்க்கமடங்களாம் பரிசைபற் பகுவாய்
மேவு வன்சுரா மென்னுயிர் வாள்கொடு வெய்திற்
ருவு வெம்பகை சாய்த்திடு மகழியு மங்கண். (௩௧)

* சூர னாதியர் வழித்தடைத் தோமிழை வெற்பை
பார மாமலை முனிகரத் தமிழ்த்தின னற்றன்
பேருரு மத்தவ னுறைதலத் தாழிவெற் பருணோ
நேர வந்துசூழ்ந் தென்னவே நிலவுநீ ¶ ளகப்பா. (௩௨)

பல்ல வாகிய வன்பொறிக் கணங்களாற் பருந்த
வெல்லை யில்லன படைகளை யிறைஞ்சலர் வெருட்டி
புல்லு மாறுவீசிக்கனற் பொறிமழை பொழிந்து
வெல்ல வல்லது மேக்குயர்ந் தோங்கிய மதிலே. (௩௩)

பரத்தையர்வீதி.

உரைசெ யிந்தக ருறைபரத் தையருரு வோடு
வரைசெய் தாரியர் முன்னர்வான் மகளிருங் குறுபே
ரரைமடந்தைய ரென்றன்ற ரதுமருவு மொழியாய்த்
தரைவழங்கிய தரமடந் தையரெனப் பின்னர். (௩௪)

* சூரன் - சூரியன். ¶ அகப்பா - மதில்.

நாளு மின்பினை நல்விலைக் களித்திடு நல்லா
ராளுமல்குல்வையங்குய கயமொடு மக்க
வாளும் வெப்புருவச்சிலை யுந்தரித் துறலால்
வேளு றும்படை வீடெனலாமவர் நியமம். (௩௫)

விலையினுக்கவர் விற்பரின் பொன்றனைக் கொள்வான்
மலையினுக்குயர் நிதிக்குவை வழங்கியும் போதா
துலையினுக்கிடு தன்மேல மோடுபல் பொருளும்
விலையினுக்குவிற் றிடுவர்கா முகரிது வியப்பே. (௩௬)

மாதராளுயர் பரத்தையர் மனையின்முற் சுவரி
லாதரம்பெருகப்புறக் காணமாங் கலவிப்
பேதமுற்றுமோக் குறும்விடர் பெட்புறு மாறு
நீதறத்திகழ் சித்திரந் தீட்டிவைத் திடுவார். (௩௭)

உடையினிற்பொல னணியினி னுகளிணை விழியாய்
படையினிற்சதி தழுவிய நடித்திடு பாத
நடையினிற்குழீந் திடுமிசையினிலவி நயத்திற்
புடையினிற்படு விடர்பொருள் கவர்வர்வேசியரே. (௩௮)

வேளாளர்வீதி.

நதிகளிற்றலைமைப்புகழ் நன்னுசா ளரியின்
முதுகுலத்தினி லுதித்தற முனிவிலாக் கருமமேற்
கதியினுக்குறு வழிசெயாசாரநற் கருமந்
துதிபெறக்கொளுஉ வாழ்வர்வேளாளர்க டொக்கு. (௩௯)

அனிச்ச மென்மல ரினும்விருந் தாயினர் முகநொய்
தெனத்தெரிந் தவருளக்குறிப் புணர்ந்துவப் பெய்த
மனத்தியைந்தன வளித்தறு சுவையனுன் மகிழ்வி
னினித்த சொல்லினே டூட்டுப விசைகொள் வேளாளர். (௪௦)

செழிய பைம்பயி ரோம்புதஞ் செயலெனப் பெம்மான்
விழிமணிப்பெரு மாலிகை வெண்பொடி போற்றி
யழிவிலாதெவற் றிற்குமே லாகிய சைவ
வழியெனும்பயி ரும்புரந் தோம்புப மகிழ்ந்து. (௪௧)

வைசியர்வீதி.

குணக்குதித்திடு ஞாயிறு குடக்குதிப்பினுமுன்
வணக்குபொற்சிலை சலிப்பினும் வாரிதியுவர்ப்பி
னிணக்கொழிப்பினுஞ் சைவநன் னெறியினின் றென்றுந்
தணப்பிலாப்பெருஞ் செல்வர்கள் வைசியர் தாமே. (௪௨)

உம்ப ரேத்துகோட் டூரில்வாழ் வணிகராவணத்துச்
செம்பொ னீள்விலை யீந்துகொண் டன்றுகொ டினமுந்
தம்பதம்புகு நித்திய சூரிக டமக்கவ்
வம்புயாதனி கேள்வர்பி தாம்பர மளித்தல். (௪௩)

கூடல்வாயொரு மதிக்குலச் சேய்முடி கொள்வான்
மாடுவந்திவர் வணிகன்முன் கொடுவந்த மணிக
ளேடலர்ந்தபூந் தடங்கொள்கோட் டூரில்வா ழிப்பர்
மாடுறத்தனக் களித்தநின் மாலிய மன்றே. (௪௪)

நிச்ச லுந்தன வணிகர்நன் னெறியினில் வரவு
மெச்சமில்செல வுங்குறித் தெண்கணக் கிடுவார்
பொச்சமற்றவெண் பூதிகண் மணியணிந் தேநே
றெச்சணேந்தெழுத் துங்குறித் தெண்கணக்கிடுவார். (௪௫)

அளவையாளும்வைச் சிரவண னடைந்தநன் னிதியு
மொளிசெய்மாமுடி யும்பர்கோ னுற்றபன் னிதியு
நளனிறைஞ்சுகோட் டூருறை நாய்கர்தந் நிதியை
யளவுசெய்தனுக் குற்றசிற் றளவைக ளாமால். (௪௬)

அரசர்வீதி.

முன்றிலெங்கணு முடிபுனை குறுநில மன்னர்
வன்றிறத்ததந் தாவண மிசைகொடு வந்து
நின்றுவப்பொடு மளந்திடு நிதிக்குவை பல்பொற்
குன்றுறைந்தெனத் திகழ்தருங் கோக்கள்வாழ் மறுகில். (௪௭)

வானின்மேவிய வைந்தருக் குலங்களும் வனச
மூனமில்வளை யெனுமிரு நிதிகளு மூலவாத்
தேனுவுந் * தரும் பொருளையக் கலிழ்பார்த் திபர்பாற்
றூன் முற்றதாற் றனமுற் றனவெண் புவற்றை. (௪௮)

ஆழிலொன்றெனுந் நிறைப்பொரு ளஞ்சிடு மொலியு
மாறுகொண்டவர் தோற்றடி வணங்கிவாழ்ந் தொலியுங்
கூறுமாறுலர்க் கூயழைத் திடுமுரசொலியு
மாறிலாதன மன்னர்தம் மாளிகை வாயில். (௪௯)

அந்தணர்வீதி.

பல்ல வாகிய பசுக்களை நாடொறும் படுத்தும்
புல்ல வொன்றுறா வெய்யமுத் தீத்தொழில் புரிந்து
மொல்லு மாமறை யுரைவலி யுடைமையானவற்றை
நல்ல வாக்குமந் தணர்பலர் வாழ்வரந் நகரில். (௫0)

* தரும் - கொடுக்கும், செய்யுமென்முற்று.

செய்ய வேதியர் செய்புகல் வேள்வியி னெழுந்த
தூய்ய தாம்புகை வானவர் நாட்டினிற் சூழ்வுற்
றைய வாங்குளார் மெய்ப்பசி சித்தலா னன்றே
பொய்யி லாயுள்பெற் றமரராய்ப் பொலிந்தன ரவர்கள். (௫௧)

ஈத லேற்றலே வேட்டல்வேட் பித்திட லேநூ
லோத லோதுவித் திடுதலே யெனவெடுத் துரைக்கு
மாதி யாயவவ் வறுதொழி லந்தணர் வயத்தன்
றீதி *ஐந்தொழி லந்தண னியல்பது தேரின். (௫௨)

வேறு.

விதிவிலக் கினைவகுத்து விரித்துரை பொதுச்சிறப்பாஞ்
சதுர்மறை யாகமங்கள் சகலமுந் தெளிந்தெவர்க்கும்
பதிசிவ பெருமா னென்றே பரார்த்தத்து மான்மார்த்தத்துஞ்
சதியில்பூ சனைசெய்யாதி சைவர்வாழில்ல மோர்பால். (௫௩)

தூயமெய்ச் சரியை யாற்றுந் துகளிலா ருறையு ளோர்பான்
மேயநற் கிரியை மார்க்க விதியினூ ருறையு ளோர்பா
லோயகத் தினரா யோகி லுறைந்தவ ருறையு ளோர்பான்
மாயமென் றுலகைக் கண்டு மாய்விலா ருறையு ளோர்பால். (௫௪)

ஆதிநாயகன்றன் வாக்கா னறம்பொரு ளின்பம் வீடாந்
தீதறுப் பொருள்கண் ஞான்குஞ் சிவர்முற் றுய்யும் வண்ணங்
கோதிலாக் கருணை பூத்துக் கூறிய மெய்ம்மை யாய
வேதமா ணவர்கட் கோதும் வித்தியா சாலை யோர்பால். (௫௫)

பொன்னினிற் சீர்த்த ரூபம் புதியமென் கறிவருக்கம்
பன்னிய வபூப பேதம் பாயச முப்பழந்தே
னுன்னிய ததிபா னைய மொடுமென்பிற் றூய சாலி
யன்னமொவ் வெவர்க்கு மென்று மருத்துசத் திரங்க ளோர்பால். ()

குதலையின் னமுத மூட்டுங் குழவிக ளில்ல மெங்கும்
விதமுறு மியங்க ளொங்கும் விழாக்களே வீதி யெங்கு
மதிர்தரு முழவ மெங்கு மணிதிக முரங்க மெங்கும்
புதியமங் கலங்க ளெங்கும் புகல்வதென் னினியா மன்றே. (௫௭)

பூங்கதிர் மணிக்கணங்கள் பொன்னினிற் குயிற்றப் பெற்றுப்
பாங்குறு மமர சிற்பர் பலருமுள் வியக்கும் வண்ண[ன்]
மோங்குசெங் கேழ்கொள் கோடி யுநயமார்த் தாண்ட ரைப்போ
லோங்கொளிர்க் திலகு நங்க ளகத்தீசர் வாழ்பூங் கோயில். (௫௮)

* ஐந்தொழிலந்தணன் - சிவபெருமான்.

உருப்பொலி விடைக டாங்கி யுயர்மதி லமரர்த் தாங்கும்
பொருப்புறழ் கோபுரங்கள் பொன்விமானங்கள் சிறந்த
கருப்பவின் மணிகுயின்ற கவினுந்த மண்டபங்க
டிருத்தமா மண்டபஞ்சூழ் தேவராலயங்க ளோங்கும். (௩௯)

சேவுயர்த் துவசன்மெய் வாக்கான் திருமறை யொலியுந் தூய
மூவர்பா வொலியும் வாத வூர்வரு முனிவர் வாக்கின்
பாவின வொலியுங் கண்டை பல்லியத் தொலியு மொன்றித்
தாவிலா தென்று மல்கிச் சந்ததி விளங்கு மன்றே. (௪௦)

இன்னசி ராலயத்து ளிலங்குமங் கூரசீழ
றன்னிகர் கருணை மல்குஞ் சவுந்தர நாய கிப்பே
ரன்னமொடமர்ந்து நங்க ளகத்திச னெந்த ஞான்று
மன்னிய வரசு செய்து மகிழ்ந்துவாழ்ந் திருக்கு மாதோ. (௪௧)

திருநகரப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் ௩-க்குச் செய்யுள்-௱௪௧.

நைமிசப்படலம்.

மைமிசை குழல்வளை மடந்தை பாகனை
மைமிசைத் தொழுகிய வம்புயச் சரண்
கைமிசை மலர்கொடு கருது யோகர்வாழ்
நைமிச வளஞ்சில நவிலு வாமரோ. (௧)

வாழைகோங் காரமந் தார மாதுளை
தாழைசண் பகம்வழை நாகஞ் சான்மலி
மாழை பிப்பிலம்பலா மகிழசோகதி
லேழிலம் பாலையு மிவரு நைமிசம். (௨)

மாற்றரு முப்பகை மறுத்து மாதவர்
கூற்றினர் பதமலர் குறிக்கு மாதவ
ராற்றிய வேள்விவா யமுதி னண்டர்க்குந்
தோற்றுறு பசியினைத் துடைக்கு நைமிசம். (௩)

ஆதியு நாப்பணு மந்தமும்மெழி
லோதிம முவணமே றாறு மூவராய்
மீதுயர் பிப்பிலச் சினையில் வேதநான்
சோதிசு கங்கள்வா ழுறையு நைமிசம். (௪)

அனல்குளம் பொலிதலா லால மேவலா
னனைமதி புனைதலா னவ்வி தாங்கலான்
மனனமர் யோகரை மரீஇக் கலந்தலாற்
சினவிடைப் பாகனைச் சிவணு நைமிசம். (௫)

பூந்துள வமைதலிற் புயங்க மேவலி
லேய்ந்தவான் றொடர்தலி னிலைக ளுண்ணுமாத்
தேர்ந்தவி யளித்தலிற் றிகிரி தாங்கலிற்
சேந்தகண் முகுந்தனைச் சிவணு நைமிசம். (௬)

எல்லநால்வாயொலி மறைவழங்கலா
னல்லதாமரைமிசை நயந்திருந்தலா
லெல்லியலெகினமீ திவர்ந்து தோன்றலாற்
புல்லுறு பிரமனைப் பொருவு நைமிசம். (௭)

சொல்லுமிவ் வனத்திடைத் துன்னலார்விடம்
வல்லிய வதள்புனை வாமதேவனைப்
புல்லிய மனத்தினன் பொருவி லந்தெழுத்
தெல்லையி லன்பொடு மியம்பு நாவினன். (௮)

வெண்பொடிப் புண்டரம் விளங்கு நெற்றியான்
கண்மணிக் கண்டிகை கவினப் பூண்டுளான்
பண்புடை நதிக்குசை பரப்பிருப்பனை
யெண்பெடு மாதவத் திலங்கு சூதனை. (௯)

காசிபன் முற்கலன் கௌதமன் றுரு
வாசனன் மவுற்கலன் வசிட்டனோடங்கி
வேசியன் சுகன்சம்பு வீதி கோத்திரி
கோசிகன் பிருகுவெண் கோண மாமுனி. (௧௦)

சௌனகன் முதலிய தவத்தினூய
ரவிர்சடை முனிவர ரடைந்திறைஞ்சியச்
சிவபரனெனச் சிந்தையிற்களி
யிவர்தரத் துதிபல வியம்பினரரோ. (௧௧)

பின்னையச் சூதனும் பெட்பி யாதென
மன்னிய முனிவரர் மகேசனுறை
யுன்னருந் தலங்களு ளுயர்ந்த தெத்தல
மன்னதன் மான்மிய மருள்க வென்றனர். (௧௨)

மாதவ ரின்னணம் வணங்கி வேண்டலும்
போதக வதன்புனை புனிதன் வாழ்வதோர்
மாதல மான்மியம் வகுப்பல் கேண்மென
வோதியத் திசைதொழு மரைத்தன் மேயினன். (கங)

வேறு.

விந்தமால் வரைக்குத் தென்பால் வேண்டலர் விடுத்த வெய்ய
தந்தமால் கரித்தோல் போர்த்த தம்பிரான் செங்கோ லேந்திச்
சுந்தர வழுதி யாகித் துலங்குறு பாண்டி நாடு
சிந்தலில் வளத்துந் தெய்வத் தலத்தினுஞ் சிறந்த தம்மா. (கச)

அத்திரு நாட்டிலீச னமர்தரு * கானப்பேருக்
குத்தர குணக்குத்திக்கில் யோசனை யொன்றிற் றேவர்
நத்துட் ‡ வே தகபுரிக்கு நாட்டியோ சனைக்குத் தெற்கி
லொத்தனி § லாடானைக்கோ ரோசனை பவனன் றிக்கில். (கரு)

புகலும் ¶ பச்சிம விருத்த புரிக்கிரு குரோச மேற்கிற்
பகலறற் றெடுமந்தாரப் பழுவத்துட் பனிநீர்க்கங்கை
யிகலர விதழி தும்பை யீரவெண் மதிக்கொழுந்து
தகவில்கற்சிலையு மேந்துந் தம்பிரான் றலமொன் றுண்டால். (கசு)

விரிசலை நதிக்குத் தெற்கில் விளங்கிய மணிமுத்தப்பே
ருரைபெறு நதிக்குதக்கி லுள்ளவத் தலத்திற் றென்சொற்
குருமுனி முன்னோர் முன்னோர் கோட்டி கூடியதால் யாரும்
புரிதரு மதற்குக் கோட்டி புரமென்ப நாம மின்னும். (கஎ)

தெழித்தமுக் குறும்பு சாய்த்த சிருங்கமா முனிவ னேன்பங்
கிழைத்தவே வதிற்சிருங்க புரமென்று மிசைப்ப நாமஞ்
செழித்தவத் தலக்குமிக்குச் சிறந்திடு மகத்தீசப்பேர்
தழைத்திடுந் தமிழ்முனிக்கோன் சார்ந்துபூசித்ததாலே. (கஅ)

மூர்த்தியாற் பொலிந்து தோன்றுஞ் சிலதல முழுகித் தோயுந்
தீர்த்தமதால்விளங்குஞ் சிலதலந் தான மேன்மை
மாத்திர முளதம் மூன்று மகிமையு மந்தாரத்தான்
கேத்திரத் துள்வா லெந்தக் கேத்திர மதற்கொப் பம்மா. (ககூ)

உயர்வுற வியாதன் சொல்லி ரொன்பது புராணந் தம்முட்
பெயர்தலில்லாத பெற்றிப் பிரமகைவர்த்தத் திந்த
நயமிகு தலத்து மேன்மை நனிவிரித்துள்ள தவ்வா
றியலுற வுரைப்பல் கேண்மி னெனப்புக லுற்றான் சூதன். (உ0)

நைமிசப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் ச-க்குச் செய்யுள்-கசுக.

* கானப்பேர் - காளையார்கோயில். ‡ வேதகபுரி - மாற்றூர்.
§ ஆடானை - திருவாடானை. ¶ பச்சிமவிருத்தபுரி - வெளிமுத்தி.

அகத்தியர் பூசனைப்படலம்.

உற்ற நைமிச மோதின ரும்பர்க்கா
வெற்று வார்திரை யீர்ங்கட லின்புனல்
முற்ற வுண்ட முனிவரன் பூசனை
முற்றி நின்ற முறையினிக் கூறுவாம். (க)

வேரிவண்டுளவோன் விடை யாயினு
னரி பாகற்கு நண்பொடு மென்றுபால்
வாரி வந்து வதிந்தது போன்மெனுஞ்
சீர தாகித் திகழுங் கைலையே. (உ)

அன்ன வான்கயி லாயத்தத் தானியின்
மின்னோர் பாகம் விளங்குற வேதனு
மன்ன நேடி யறிதற் கரியதாம்
பொன்னின் மாமுடிப் புங்கவன் வைகினான். (ங)

அண்டர் நாத னரியய னாதிய
தொண்டர் யாருந் துவன்றிவந் தக்கனி
கொண்ட நாதன்வெண் கூனையிற் றேனமுன்
கண்டி லாப்பதங் கண்டிகை கூப்பினார். (ச)

போற்றி நின்ற புலவர்தம் வேட்கையைச்
சாற்றத் தந்தவர் தம்பதி சார்ந்தபின்
னேற்ற மாமிம யாசல வேழைக்குக்
கூற்றி னார்வலி கொன்றவன் கூறுவான். (ரு)

என்றன் கண்க ளிமைமுகிழ்ப் புற்றிடற்
பொன்று முன்மை புவன மனைத்துமஃ
தன்றி நோக்க மலர்ந்துள வாமெனி
லொன்றி யாவுமுண் டாமென வோதினான். (சு)

என்ற மாற்ற மிறைவ வியம்பலு
மன்ற லுண்மை யறிதுமென் றம்பிகை
மன்றன் மாமலர் மாலு மகங்கையா
னன்றி ராப்பக னாட்டங்கள் பொத்தினாள். (எ)

அக்கணத்தி லகன்புவி வான்முதற்
றிக்கனைத்துஞ் செறிந்தது காரிரு
டொக்கபல்லுயிர்த் தோற்றங்கள் யாவுங்கூ
டூக்கமுற்று தொழிலற் றயங்கின. (அ)

மன்னு வாரு மயக்கற் றிறைஞ்சினர்
விண்ணில் வானரு முன்னடி மெலிந்தன
ரொண்ணி லாவி யோட்டு முயற்றனை
வெண்ணி லாத்துய ரெய்தினர் யாவரும். (௯)

மங்கை யீசன் மலர்க்கண் புதைத்ததாட்
சங்கை யோர்கணஞ் சங்கரர்க் கேனைய
வங்கண் வானவர் மானவ ராதியோர்
பங்க மெய்தறப் பல்லுக மானவால். (௧0)

அந்த வேலையி லம்மலைச் சென்னிமீ
துந்தி நீண்ட வுயிர்க்குயி ராயினு
னிந்த வின்னலெவ் வென்று நினைக்கவோர்
தந்த வேழ மீன்றுய்கர நீக்கினான். (௧௧)

பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை கரங்களாய்
கஞ்ச நீக்கபின் காசினி வான்முதல்
விஞ்சி மூடிய வெவ்விருள் வீந்தது
நஞ்ச முண்டவ னாட்டந் திறந்ததால். (௧௨)

அன்ன காலையி லம்மையை நோக்கியாஞ்
சொன்ன மாற்றநீ சோதனை செய்ததா
லின்ன லெய்திய தெவ்வுலகங்களு
மென்ன பாவமீ தென்றருந் தோதுவான். (௧௩)

சொல்லு மிப்பிழை தோன்றிய துன்றனு
லல்ல தொன்றிலை யாதலி னாற்றல்சா
லல்லுண் மெய்புடை யையையா தென்றுபொற்
கல்லை வில்லெனக் கண்டான் சபித்தனன். (௧௪)

கூறு மாற்றமக் கோதை செவிக்கொளா
வேறு மாற்றம் விளம்பிலள் வேளது
வீறு மாற்றிய வெள்விடை யோனிடக்
கூறு மாற்றலை யுன்னிக் குழைந்தனள். (௧௫)

பின்னு நாயகன் பெய்கழற் பங்கயஞ்
சென்னி சூடியித் தீய வருக்கமீஇ
மன்னி யுன்னிடம் வாழ்வதென் றென்னென
மின்னி னுண்ணிடை யான்மிக வேண்டினாள். (௧௬)

வரைமடந்தை வணங்கலு நம்பரன்
றிரைமிடைந்த புவியிடைச் சென்றுபூ
விரைமிடைந்த வியன்பொழிற் கானப்பேர்
புரைமிடைந்தநீ போதுகென் றோதுவான். (௧௭)

ஞானப் போர்கலை யோர்க்கரு ணல்குமக்
கானப்பே ரெனு மூரிற் கடிதடைந்
தீனப் போர்கிரப் பேனவுந் தீர்த்திடு
வானப் பேரன்பினுற் றுறு மாதவம். (௧௮)

செய்தி நோன்பவண் சில்பகல் செல்லவிம்
மைதிகழ்ந்த வடிவம் விடுத்தொரீஇப்
பைத லின்றிப் பசும்பொனின் மேனிபெற்
றைதிகழ்ந்தசு வணிவல்லி யாகுவாய். (௧௯)

ஆய வக்கணத் தண்டரயன்முதற்
றூய நற்றவ யோகர்கள் சூழுற
வேயை வென்று விளங்குமென் றோளினாய்
நேய மிக்க மணவினை நேர்குவாம். (௨0)

நலங்கொண் மங்கல நாண்வினை முற்றியாந்
துலங்கு மந்தத் தலத்திடைத் துன்னுவாங்
கலங்க லேலெனக் கார்மிடற் றண்ணலை
வலங்கொண் டேத்தியம் மாதுமை நீங்கியே. (௨௧)

மன்னு பல்லுயிர் தந்து வளர்த்திடு
மன்னை நோன்புசெய் தற்கக மாகிய
தென்ன னாட்டவர் செய்தவ மென்கொலக்
கன்னி மாதவஞ் சாரக் கருதினாள். (௨௨)

கருது மேகங் கருக்கொண் டெழுந்தெனப்
பருவ மேனி பசப்புறப் பான்மதி
யிருபிளப்பி னிலங்கெயி றேய்ந்துசெங்
குருதி யொக்குங் கொழுஞ்சிகை கொண்டனள். (௨௩)

தாளில் வார்சிலம் பார்ப்பத் தயங்குமென்
றோளி லம்பொற் றொடியணிந் தாற்றல்சா
லாளி மீதிவர்ந் தேகின ளன்னமா
காளி யாகிக் கணங்கள்கை சூழ்வர. (௨௪)

வேறு.

நிராமய மான நங்கை நெடுந்தவம் புரிவா னேயம்
விராவிய மனத்த ளாகி விண்ணவர் மலிறைப்பப்
பிராமிவைணவிமுன்னுகப் பேசுமேழ் மாதர் சூழக்
குராமணஞ் செயியுஞ் சோதி வனத்தினைக் குறுகினாளால். (௨௫)

அத்தலத் தெய்திக் தூய வருச்சுன வடவி புக்கு
முத்தலைச் சூல பாணி முளரிக்கண் மனத்துட் கொண்டு
பித்தையி லெழுத்தைத் தோறி வெம்புல னடக்கி யாங்க
ணுத்தமி சின்னு ளிவ்வா றுருத்தின ளன்பு மாதோ. (௨௬)

அப்பொழு தமரர் தங்க ளரும்பகை தொலையுங் கால
மெப்பொழு தெய்து மென்று வேங்கிப்பின் னிறும்பூ துற்று
மைப்புய றவழுஞ் சென்னி மருதமா வனத்தை நண்ணி
யொப்பிலத் தரிவைப் போற்றி யோதுவ குறுங ளெல்லாம். ()

சண்டனென் றொருவன் வெய்ய சண்டனைத் தகர்த்த நீல
கண்டனை நோக்கிப் பன்னாட் கடுந்தவம் புரிந்து பெற்றுக்
கொண்டனன் வரங்க ளியாவுங் கொட்புறத் திகந்த மட்டு
முண்டக முனிமுன் னோரா னொய்தினின் முடிக்க வல்லான். (௨௮)

அக்கொடுங் கயவ னூரு மடர்த்தலா னடவி தோறும்
புக்கொடுங் கினமா லெம்மைப் புரத்தியுன் பாற்புகுந்தோ
மக்கடங் குன்பு மாற்றன் மதிக்குநற் றரும மன்றே
வக்கட னுனக்கா மன்னுவெனத் தொழு தமரர் சொன்னார். (௨௯)

அண்டரிவ் வாறு வேண்ட வஞ்சன்மி னீயி ரந்நச்
சண்டனுங் கொடிய சண்டா கந்தையா மாய்த்து மென்னுப்
புண்டலைச் சுரிகை யேந்திப் பொங்குமா தங்கி யாகுத்
தண்டலைப் புறத்து வந்தாள் சண்டனு மெதிரக் கண்டான். (௩௰)

நோக்கிமுத் தலைச்சூலந்தா னெய்திற்சண் டாசுரன்ற
னாக்கமுந் தலையு மண்ணி லுருண்டிடக் கண்டாள் விண்ணோர்
பாக்கியம் பெற்றோ மென்னுப் பனிமலர் மாரி தூவித்
தூக்கிய களிப்பிற் சூலி யிணைப்பதந் தொழுது சென்றார். (௩௧)

ஆயபின் குமரி பெய்தி யருப்புனல் படிந்து முந்த
ளுயக னிருநாட் செய்ய நளினங்க ளகத்தி துன்னி
யேயகன் னிர்மம்பூண்டங் கிரமலர் மலர்க்கை யேந்திக்
காயமும் புலனு மொன்றிக் கனிவிற்பூ சனைபுரிந்தாள். (௩௨)

எல்லையி லன்பிற் பூசை யியற்றிய தானு மீசன்
சொல்லிய வரத்தினாலே சூலியாம் படிவ மாறித்
தொல்லைநான் மறையு மற்றைச் சுரர்களும் புகழ்தவர்ன்ன
வல்லியாம் வடிவங் கொண்டாள் மன்னுயிர்னைத்துங்கண்டாள். ()

கந்தவான் பொழில்சூழ் கானப் பேரிலக் கவுரிவைக
முந்தவ னெக்குப் பெம்மான் மொழிந்தமை முன்னி முன்னா
நந்திவானவனை நோக்கி நவின்றனன் சுவண வல்லிப்
பைந்தொடி வதுவை யின்னுட் பரிவுடன் புரிது மென்றே. (௩௪)

இறையருட் கொண்ட நந்தி யேவலாற் றூதர் செப்ப
நறையவிழ் கமலப் புத்தே ளாரணா ளுகர்கோமான்
குறைபறு முனிவர் சித்தர் கருடர்கந்தருவர் கான
முறைதெரி விபஞ்சி நாதன் முதலவர் கரூலி மொய்த்தார். (௩௫)

வந்தவப் புலவர் யாருங் வள்ளல்கா வீசன் பாச
பந்தம தகற்றும் பாத பங்கயம் பணிந்து நிற்ப
நந்தியவ் வவர்க்குத் தக்க நகைமணிப் பீட நல்கிச்
சந்தம்வெள் விலைவன் பூதந் தகவுற வழங்கினானால். (௩௬)

அன்னபோ தயனங் கைய வமைந்தநாள் கரணம் யோக
நன்னரா மோரை யின்று நண்ணிய தென்ன நீரார்
சென்னியிற் பாதிச் சோம * சேகரன் மறைச்சிலம்பி
னின்னரி யொலிப்ப வேதி யெதிர்மணிப் பீடத்துற்றான். (௩௭)

இந்திரை வாணி பாணி யிருபுறந் தாங்க வெள்ளைக்
கந்துமால் களிற்றான் றேவி கவரிகா லசைப்ப வெய்திச்
சுந்தரி சுவணவல்லி சுடர்மணிப் பீடத் தையன்
சந்தணி வலத்தின் போடன் வாமத்தோ டுழுவச் சார்ந்தாள். ()

மங்கல முரச மார்ப்ப மலர்மழை வானோர் பெய்யத்
தங்கயாழ் முனிவ னோடு தும்புரு கானஞ் செய்யப்
பொங்குபங் கயத்தமர்ந்த புரோகிதன் பவித்திரங்கொட்
டிங்கித முணர்ந்து நல்க வெம்பிரான் விரலிற் சேர்த்தான். (௩௯)

வனைமுகில் வண்ணான் சொன்ன துல்லிகை பாலியோடு
நனைமதி முடித்தோன் கையி னல்கினன் விருப்பி னோற்றங்
கனவிடைச் சுருவையாய்மொன் டாகுதி வழங்கிப் பின்னர்ப்
புனமலர்க் கோதை யோடுந் திவலம் புரிந்தா னம்மான். (௪௰)

* சேகரம் - தலைச்சாத்து.

பொன்மலை வளைத்த கையாற் பொரியிறைத் திருகண் போக்கி
யன்மலி விந்தாள் பொற்று ளம்புய மம்மிச் சேர்த்தி
சொன்மலி சாலி சுட்டித் தூய்மலர் வாளிதூவி
முன்மலை வுற்றாற் காய்ந்தோன் முற்றினன் விதியால் வேள்வி,()

வேரியங் கமலத் தோறும் விரிகடற் பள்ளி யோறு
மாரிய முனிவர் விண்ணோ ரனைவரு மருள்வைப் பாய
நாரியோர் பாகற் போற்றி நன்மணங் கண்டோ மின்பப்
பேரியல் கொண்டோம் பெற்றோம் பாக்கியம் பெரிதே யென்றார்.

துதிபல மொழிந்து பின்னர்த் தொழுதுகை குவித்து மாயன்
விதிமுத லெவரு நாதன் விடைபெறீஇப் புக்கார் தம்மு
ருததியுண் டவனு நங்க ளுயர்கலைக் கோட்டு மேலோ
னதிதவ னுரோமபாத னயர்விலாச் சாண்டலிய னென்போன். (சங)

மாண்டவி ததீசி மற்றை மாமுனி வரர நேகர்
பூண்ட வெள்ளெருக்கந் தும்பை புனைமதி மௌலி பாதம்
வேண்டிநல் விடைபெற் றெங்கும் வியனதி யாடும் வேட்கை
தூண்டிய மனத்த ராகித் தொக்கன ரேகினால். (சச)

கானப்பேர் கடந்து சென்று கருதியோ சனையொன் றிற்கீ
சானத் திக்கிற் சார்ந்தங்குத் தண்மலர்ச் சரகம் பாறும்
வானத்தை யுறுமந்தார வண்பொழில் வளனுங் கண்டத்
தானத்தைத் தூய தென்று தாபதர் குழுக்கொண் டாரால். (சரு)

துன்னிய மலர்மந்தாரத் தண்டலை நாப்பண் கோட்டி
நண்ணிய முனிவ ரெல்லா நன்றுநன் றிந்தலத்திற்
தெண்ணிய துறக்க மெய்போ லிங்கிருந் தொருவன் செய்யும்
புண்ணிய மொன்று கோடி கோடியாய்ப் பொலியு மென்றார். (சசு)

வாவியும் பொழிலு மன்றன் மலர்களு மிரண்டு பாலும்
காவிரி யனைய யாறுங் கண்டுளங் களித்துச் செல்வத்
தேவியோர் பாகற்பூசை செய்தற்கா மிடமீ தென்றங்
காவன்மிக் குடைய னுனி யகத்தியன் சூழ்ந்தா னன்றே. (சஎ)

அங்குள முனிவரோடு மகத்தியன் றென்பா லோடுந்
துங்கமா மணிமுத் தாறு தோய்த்துவான் கருதி யோதிப்
பொங்கொளி நீறுபூசிக் கண்மணி பூண்டு வாசக்
கொங்கவிழ் மலர்மந்தாரக் * கோடர மீண்டு புக்கான். (சஅ)

* கோடரம் - சோலை.

பத்திமை நியமம் பூண்டு பவித்திர நிறுவி ஞான
சத்திய விரத ரான தாபதர் சூழ்ந்து வைக
முத்தமிழ் முனிவன் சைவ முறைநெறி முராண வண்ணஞ்
சித்துரு வாகித் தோன்றுஞ் சிவலிங்க மமைப்ப தானான். (சகூ)

அப்பொழு தனுவா யெங்கு மகண்டமா யறிய வொண்ணா
முப்பரம் பொருளு மான முக்கணன் முன்னரேயா
மிப்பெரு வனத்துளேமென் றியம்பும்வான் வாக்கொன் றங்கண்
முப்பொழு துணருந் தெய்வ முனிவரர் செவிப்புக்கன்றே. (ரு0)

என்னைகொ லெம்பிரானிங் கிருப்பதோர்ந் திலமம்ம
வென்னமிக் கிறும்பூதுற்றவ் விரும்பொழி லெங்கு நேடிச்
சென்னிவான் றடவ நீண்டு தேன்றுளி சிதறி மென்பூத்
துன்னிய வொரு * மந்தாரத் தருமக்கீழ்ப் புற்றுக் கண்டார். (ருக)

காண்டலுங் கலசயோனி கடிதெய்திக் கரத்தாற் புற்றைத்
தீண்டிவன் புதரைச் சீத்துச் சிவக்குறி தெரியக் கண்டு
பூண்டபே ரின்பக்கண்ணீர் பொலிதரப் புல்லி மோந்தட்
பாண்டரங் கன்றாட் போதிற் பன்முறை பணிந்தெழுந்தான். (ருஉ)

ஆடினன் றுதித்தான் றுள்ளி யருமறைப் பொருளை யிங்கு
நாடின மென்றுவந்தோ ராயிர நாமஞ் சொல்லி
மூடினன் புளகமேனி முடங்கெயிற் றியமற் றுளாற்
சாடினற் கீசானத்திற் சௌந்தராம் பிகையுங் கண்டான். (ருங)

துலங்குபல் லுயிர்க ளீன்று சோர்வற வளித்துங் காழி
நலங்கெழு கவுணியற்கு ஞானப்பால் சுரந்து முற்று
விலங்கலே ரிரண்டு தாங்கி மென்மருங் கொசிய நின்று
சலங்கெடுத் தின்ப நல்குஞ் சவுந்தரி பதத்திற் றாழ்ந்தான். (ருச)

பன்முகச் சமயத்தாரும் பயம்பெறப் பயக்கு மென்னைப்
பொன்முகச் சிலம்பு சூழ்ந்து புலம்புறு பதத்தா யிங்குத்
தென்முக மாக வைகல் சிறியனேற் கருள்சுரக்கு
நன்முகம் போலு மென்று நரலையுண் டவன் றுதித்தான். (ருரு)

சவுந்தர நாயகிப்பேர்த் தாய்பதம் பணிந்தினேநம்
பவந்தொலைந் தாய்ந்தோ மென்னாப் பரவையை யுழுந்தின் மட்டா
லிவர்ந்தெழு மலையைத் தாழ்த்து மெழிற்கரத் தடக்கி யுண்டோ
னுவந்துநற் கினியபூசை யுஞற்றுவா றுரைப்பட்டானால். (ருசு)

* மந்தாரத்தருமம் - மந்தாரமரம்.

தண்டமிழ் முனிவ னங்குத் தடமொன்று தொட்டா னைப்
பண்டரு கிளவி பாகன் படர்சடை யடவி நீங்கிப்
பண்டுமன் பகீரதற்காப் பாதலம் புகுந்த கங்கை
மண்டிமீ தெழுந்த தென்ன வண்புன லெழும்பிற் றன்றே. (௫௭)

தண்படு தடத்து நன்னீர் தன்கர கடமுகந்து
பண்படு சுரும்பு சூழும் பனிமலர் பலவுங் கொய்து
திண்படு காண மூன்றுந் திரிபின்றி யொன்று பிக்க
நண்பொடு முன்னிப் புக்கா னம்பிரான் முன்னர்த் தூயோன். ()

மாதொரு பாகன் முன்னர் மலையமா தவன்சங் கற்பந்
தீதறச் செப்பி வேதஞ் செப்பிய மாகியாச
மோதிய புருட சூக்த முருத்திரஞ் சமக மாதி
நாதரக் கரகத் தூற்ற நளிர்புன லாட்டி னானால். (௫௯)

திரைகடற் றரள மொத்த சீர்த்தவக் கதையுந் தென்றல்
வரையிடைப் பிறந்த சார்தும் வனப்புறச் சாத்தித் தூய
விரைமலர் கொண்டு நாமம் விளம்பியர்ச் சித்தான் மார
னுரைதரு முரசர் தன்னை யுண்டுமிழ்ந் திட்ட யோகி. (௬0)

பொருக்குடை மாழைத் தீந்தேன் பொழிதரு கனியுஞ் செய்ய
வருக்கைமென் கதலி சம்பு மாதுளை முதல வாய
பெருக்குடைக் கனிக ளியாவும் பெட்புற நிவேதனஞ்செய்
திருக்குடன் * பளித மேந்தித் துதிபல வியம்ப லுற்றான். (௬௧)

எண்ணிரு கலையின் மூவைத் திழந்தனக் கபய மென்ற
தண்ணிய மதியைச் சென்னி தரித்தரு டந்தாய் போற்றி
திண்ணிய சண்டற் கஞ்சித் திருவுரு வெழுங்கப் புல்லிக்
கண்ணினீர் வார நின்ற கான்முனை காத்தாய் போற்றி. (௬௨)

நாடிநல் லருளை நாளு நயந்தவர்க் கொருவா வின்ப
வீட்டருள் விமல போற்றி விரிந்தமர் தாரச் சூழ
வாடொரு புற்று வீடென் றுவந்துவந் தொளித்துத் தோன்றித்
தேடிய தொண்டர்க் காக்குந் திருவிளை யாட்டோய் போற்றி. (௬௩)

கற்பினுக் கரசி யாய கயற்கணு மையியார் நோக்கி
யற்புற வாட லெட்டெட் டாடிய பெரும போற்றி
பொற்புடை முனிவர் மாதர் புரிவலை மட்டு நாளு
மற்புத மியற்றிக் கொள்வா னையந்தேர் மூர்த்தி போற்றி. (௬௪)

* பளிதம் - கற்பூரம்.

தண்மலர்த் தவிசின் வைகுந் தாதைதன் றலைதை செய்ய
கண்மலர் கவினப் பூத்த கான்மல ருடையாய் போற்றி
* மண்மலர் மாது கொங்கை மணந்திடு மன்னுற் காழி
யுண்மலர்ந் துவந்து நல்கு முத்தம வள்ளால் போற்றி. (௬௫)

நாடிதந் திரிக ளாக்கி நகத்தடி நாத வேதம்
பாடிய வரக்கர் கோமான் பருவர லொழியு மாறு
நீடிய கருணை பூத்து நெரித்ததா ளிமிர்த்து மன்று
ளாடிநின் றருளுந் தச்சி தானந்த மயமே போற்றி. (௬௬)

கொடியென வுவண மன்னங் கொண்டவர் மாறு கொண்டு
முடியடி காண்பா னோட மூரிவெங் கனலா யோங்கு
நெடியதா முருவ மிங்கு நின்மலக் குறிய தாகி
யடியனே னறியும் வண்ண மருளிய பரனே போற்றி. (௬௭)

படிமுதல் வான மீறாப் பகர்தரு பூத மைந்து
மடைவுறு காலத் தெங்கு மகண்டபூ ரணமா யாதி
முடிநடு வின்றித் தோன்று மூர்த்தியே போற்றி யென்று
வடிமது மலர்த்தா டாழ்ந்து வரஞ்சில வேண்ட லுற்றான். (௬௮)

அத்தவன் றனக்கு நாம மளவிகந் திருக்கு மேனு
மித்தலத் தெனது நாம மேற்றினி திலங்கல் வேண்டுந்
தத்திய திரைநீர் மல்கு தடமுமென் பெயரே சார்ந்து
சுத்தியுந் தேசும் விடுந் தோயுநர்க் களித்தல் வேண்டும். (௬௯)

† விறம்பதி மறுவோ னேத்து நிமலவித் தலத்தி லுன்னைத்
திறம்பலின் மனத்த ரேனுந் திரிதரு மனத்த ரேனு
முறும்பொழு தொன்றிற் பூசை யுஞற்றிடி லுவந்தன் னருக்
கறம்பொரு ளின்ப முத்தி யானநான் களித்தல் வேண்டும். (௭0)

கவ்வைவார் கடனீ ருண்டோன் கருதியவ் வாறு வேண்டச்
செவ்வியோ யுனது பூசை திருவுள முவந்தோம் வேண்டு
மவ்வகை வரந்தந் தோமென் றுகாயத் தெழுந்த வாணி
யவ்விய மவித்த யோக ரனைவரு மகிழ்ந்து கேட்டார். (௭௧)

பின்பவண் கோடிகொண்ட பெருந்தவ முனிவர் யாரு
மன்புட னெழுந்து தூய வகத்திய தீர்த்த மூழ்கிப்
பொன்பிறழ் சடிலமோலிப் புராந்தகன் பூசை நேர்ந்து
புன்பலம் [illegible] தோ மென்னைப் புளகெழப் பூரித்தாரால். (௭௨)

* [illegible] - பூமிதேவி. † [illegible]றம் - மார்பு.

சில்பக லங்குத் தெய்வத் தென்மலை முனியு மற்றைச்
சொல்பழு திலாத ஞானத் தொன்முனி வரரும் வைகிப்
புல்பரல் களைந்து மல்கும் பொடிபுன றெளித்து மாற்றிக்
கல்பக வெழிந்த வேலன் றுதைதாள் கருதி நின்றார். (௭௩)

பூதலத் துள்ள மற்றைப் பொங்குதீர்த்தங்க ளாடுங்
காதலின் முனிவ ரியாருங் கடதடக் கோட்டு நால்வாய்ப்
பூதர முரித்த பெம்மான் பொன்னடி வணங்கிப் போனு
ராதரங் கூர்கலைக்கோட் டருந்தவ னொருவ னீங்க. (௭௪)

வாசமார் மலர்மந்தார வனத்திடை வாழ்வு கூரு
மீசனுக் கன்று தொட்டே யியைந்ததா லகத்தீசப்பே
ராசறு மந்தத் தீர்த்த மகத்திய தீர்த்த மாகும்
பேசிய தலமு மந்தப் பெயரினைப் பெற்ற தம்மா. (௭௫)

சங்கையை முதலா யுள்ள கடவுண்மா நதிக டோய்ந்துங்
கங்கையில் வேள்வி நேர்ந்துந் தவம் பல புரிந்து மெய்தாத்
துங்கவான் முத்தி யிந்தத் தொல்*பதி தீர்த்த மூர்த்தி
தங்கிய முறையிற் சாரத் தோய்ந்திடக் காணச் சாரும். (௭௬)

இத்தல மான்மியங்க ளின்னும்பற் பலவவற்றுட்
கைத்தலத் தமர்ந்த நெல்லிக் கனியினு னறிந்த வாறு
குத்திர மின்றி யிங்ஙன் கூறுவ லென்றுன் சூதன்
சத்திய விரதராய சௌநகன் முதலோர்க் கம்ம. (௭௭)

அகத்தியர் பூசனைப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் ௫ - க்குச் செய்யுள் - ௨௬௮.

கலைக்கோட்டுமுனிவர் பூசனைப்படலம்.

கரங்கவிழ்த்தடிக் கல்கீழமிழ்த்திடுனோன்
புரங்கடிந்தவற் போற்றியதோதினு
மொருங்கிராக மொழிக்குமுயர்தவத்
திருங்கமாமுனி செய்தமைசெப்புதும். (௧)

வேறு.

உலகிடை யின்ப மோங்க வுறாறுய தொழிய நாளு
மலிபுகழ் வளர்க்கு மாண்பின் மனுகுலத் துதித்துச் சாலப்
பலகலை யுணருத் தான பாதமன்னவன்றன் மைந்த
னுலைவில்பேர் வலியுரோம பாதனென் றொருசெங்கோலோன். (௨)

* பதி - தலம்.

நாட்டுதென் புலத்தார் தெய்வ நல்விருந் தொக்க றுனென்
றோட்டமில் லாது முன்னோ ருரைத்தவைம் புலத்தா றோம்பி
நாட்டினி னலிவு நீக்கி நாலினோ டிரண்டி லொன்று
வெட்டுறை யீட்டி யார்க்கு மின்பமே விளைக்கு நீரான். (௩)

அன்னவன் [illegible]க்கு நாளி லந்நாட்டிற் பல்லாண் டாக
மின்னிவான் [illegible]ற்ற வின்றி வெருவரல் பெருக வேந்தன்
மன்னுநான் முன[illegible]ர் மற்றை மாதவர் முதலினோருக்
குன்னுமா தான ந[illegible]கி யுயர்மகம் புரிவித்தானல். (௪)

மகமறம் பலபுரிந்து[illegible]ம் வான்றுளி வழங்காதாக
வகங்குழைந்தரசன் பின்னு மந்தணர்க் கேட்ப வன்னோர்
சகதலத் தியற்கை [illegible]ற்றுஞ் சார்தராச் சிருங்க னென்னும்
புகரின்மா தவனிங்குற்றாற் பொழிதரும் புயலென் றிட்டார். (௫)

மேதினி மனிதர் தம்மை விலங்கெனக் குனிக்கு மந்தக்
கோதறு தவனை யாவர் கொணர்வரென் றுன்னும் வேலைச்
சீதள களபக் கொங்கைச் செவ்வித ழின்பம் விற்கு
மாதரோ ரிருவ ராங்கு மன்னனை வணங்கிச் சொல்வார். (௬)

செப்பருந் தவத்தின் மிக்க சிருங்கமா முனியை யாமே
யெப்பெரு முபாயத் தேனு மிங்குத்தந்திடுது மென்னு
மைப்புயற் கூந்தல் வாட்கண் மணிநகை யிழைமருங்கு
லொப்பரு மமுதத் தீஞ்சொ லொண்டொடி மகளிர் சொற்றார். ()

அன்னவ ரவ்வா றோத வணிதுகி லாதி யாவு
மன்னவ னுவந்து நல்கி மதர்விழிக் கரிய கூந்த
லன்னமென் னடையீர் சென்மி னென்றன னவனைத் தாழ்ந்து
சொன்னமா விரத மூர்ந்து தொன்னகர் கடந்து போனார். (௮)

பாசிழை பரிக்குங் கொங்கைப் பாவையர் வழிக்கோண் டேகி
யோசனை பலகடந்தவ் வுயர்தவன் சாலைக் கிப்பா
லோசனை யொன்றிற் றங்கி யுழுவையி னுரியுடுத்த
வீசனல் லடிய ரேய்ப்ப வெழிலுருப் பனைய லுற்றார். (௯)

காரினைக் கடந்து நீண்டு கடைகுழைந் திருண்டு மென்பூந்
தாரினைப் புனைந்து வாசத் தண்பனி நீரளாவி
மாரன்வின் னாரி யேய்க்கும் வண்கருங் குழலிரித்துத்
தாரியாக் குடிலக் கற்றை யாம்படி சமைத்துக் கொண்டார். ()

ஆடவ ருயிரவாவு மஞ்சன வயில்கடாவிக்
கூடுற வயங்கு செம்பொற் குழைகளை யொழித்து மன்று
ளாடக நடித்த பெம்மா னயனமா மணியின் கோவை
வாடிய மருங்குலார்தம் வள்ளைக ளிலங்கப் பூண்டு. (௧௧)

எல்லிய னீறு மேனி யெங்கணும் பூசி மான்றோன்
மெல்லிய நசுப்பிற் சூழ விரித்துடுத் துழுவை யான்றோற்
புல்லியாங் குளத்தின் வஞ்சம் புறத்தவ ரறிவுறாது
நல்லியல் புரிதல் போல ஞானியர் வேடம் பூண்டார். (௧௨)

வேறு.

இன்னவர் சிருங்கன் திருக்கை யெய்திய
ரன்னவ னிவரருந் தவத்தினோரென
முன்னின னருக்கிய முதல வாசன
மின்னுரை யொடுமளித் திருக்க வென்றனன். (௧௩)

பற்பல வின்மொழி பகர்ந்து மாதவன்
விற்புரு நுதலிய ரகல மீதெழு
புற்புத மெனுந்தனப் பொலிவுகண்டுநீ இ
யற்புத மிதுவென்கொ லறைக வென்றனன். (௧௪)

உம்மெழிற் சென்னியி லுள்ள கோடுபோ
லெம்மரு மத்திடை யிரண்டி யைந்தன
வம்மவிஃ தென்கொலோ வதிசயம்மெனத்
தம்மனத் திரிபெனச் சாற்றினாரரோ. (௧௫)

சென்னியி லெமக்கொரு சிருங்க முள்ளது
மன்னிய வுமக்கிரு கொம்பு மார்பிடை
யென்னினு முயர்ந்தவர் நீவி ரென்றனன்
பன்னிய வுலகியற் பற்றின் மாதவன். (௧௬)

மழையுறை குழலியர் பின்னர் மாதவற்
றொழுதெழுந் தையவெஞ் சூழற் கேகுது
நழுவிலன் பெம்மிடை நாளு நாட்டெனத்
தழைகொடு சமைத்ததஞ் சாலை சார்ந்தனர். (௧௭)

கன்னியர் மிச்சலுங் கனிந்த நற்சுவை
மன்னிய மாங்கனி வருக்கையின்கனி
யின்னிய வரம்பையின் கனியு மீட்டுப்
பன்னருந் தவமுனிக் குதவினாரரோ. (௧௮)

இனையன சில்பக லிறந்த பின்றிரு
வனையவ ரருந்தவ னடிவணங்கியே
வனையுமெம் புல்லிலம் வருக வையநீ
யெனவவ ரொடும்புனி யேகி னாரரோ. (௧௯)

அன்னவர் சில்வழி யகன்று மாதவன்
றன்னையெந் சாலையீ தெனத்தயங்கொளிப்
பொன்னிய லிரதமீ தேற்றிப் போற்றினர்
மன்னிய மதியுறு மயக்கு மாண்பினார். (௨௦)

வடிவகி ரனையகண் மகளிர் சூதனைக்
கடவுக வினிதெனக் கடைக்கணித்தது
நடவினன் சயந்தன நவையின் மாதவன்
புடைபெயர்ந்* துடசமென் போல தென்றனன். (௨௧)

போதலு முடையதெம் புரையு ளன்னவப்
பேதைய ருரைதரப் பிழையின் மாதவ
னீதொரு விதமென வெண்ணினன்முனி
லோதியர் வினையமு தோர்கிலாதரோ. (௨௨)

இன்னண முனிவனு மேழை மார்களு
மன்னவ னூட்டெலை வந்து சார்தலுந்
துன்னிவான் முகடுறச் சூழ்ந்து மைமுகின்
மின்னினின் றிறைத்தன வெள்ளமா மழை. (௨௩)

நல்லவ ரொருவரின் பொருட்டு நானில
மல்லலுற் றோங்கவான் வழங்கு மென்னமுன்
சொல்லிய மூதுரை தன்னைச் சூழுங்கா
லெல்லையின் மாதவத் திவன்றிறத்ததே. (௨௪)

பாரிய நதிகளுங் குளனும் பல்லையு
மேரியு நிறைதர விடைவிடாதுவான்
காரினம் பொழிவது கண்டு காவல
னாரியன் வந்தன னென்மன் றுன்னினன். (௨௫)

உன்னிநான் மறையவ ரோடு மாதவர்
தன்னிரு புடைவரத் தானை சூழ்வர
மன்னவ னெதிர்கொடு சென்று மாதவ
மன்னிய முனிசரண் மலர்வணங்கினன். (௨௬)

* உடசம் - பன்னசாலை.

ஆரிய முனிவர னாசி கூறலும்
வேரியந் தார்முடி வேந்தர் கோமகன்
யாரினும் பெரியைநீ யருள்செய்தாயெனச்
சீரிய துதிபல செப்பினனரோ. (௨௭)

இத்தகைச் சிறுங்கமு னேசன் மாத்திர
மத்தமிழ் முனிமுனோ ரகன்ற பின்னருந்
தொத்துமந் தாரவச் சூழ னீங்கலான்
சத்துவ நிலையுறீஇத் தனித்துறைந்தனன். (௨௮)

இத்தலத் தமலனுக் கியையப் பூசனை
பத்திமை நியமமும் பரிந்தியற்றியா
முத்தியை யடைகுது மென்ன முன்னு
வத்தளிக் குடவயிற் றடமொன் றாக்கினான். (௨௯)

மாசறு தவமுனி மலைய மாதவ
னாசறத் தொடுதட மாழ்ந்து வெண்பொடி
பூசின னுடலகம் புதையக் கண்மணி
தேசுற வணிந்தனன் சென்னி சேர்கையான். (௩௦)

வண்டுளர் மலரொடு மல்கு கூவிளந்
தண்டளிர் பறித்துவண் டமாலத் தாற் * புடங்
கண்டுமுற் றொன்றொடு கயத்துத் தண்புனன்
மொண்டுகொண் டேகினன் முதல்வன் முன்னரே. (௩௧)

வானதி மகளுறை முடியின் மன்னிய
தானிருமித்ததண் டடத்தெடுத்தவப்
பானியங் கொடுமறை பயின்று பத்தியி
னலந் தாட்டின னவமில் மெய்த்தவன். (௩௨)

ஆரமோ டணிமல ராரஞ் சேர்த்தியே
யீரவெள் ளெருக்கமேல் விதழி தும்பைமா
வாரநற் றளந்தடத் துற்பலங்கொடு
சீரிய வருச்சனை செய்ய லுற்றனன். (௩௩)

சங்கர நமசிவ சம்ப வேமெ
பொங்குவெண் பொடியணி புராந்தகாநம
வங்கத வணியணி யைம்முகாநம
கங்கையா ளுறைமுடிக் கபர்த்திநேநம. (௩௪)

---

* புடம் - இலைக்கலம்.

பார்வதி கொழுனனும் பராபராநம
கார்விட மமர்மணி கண்டனேநம
போர்மத வடலுகப் பொடித்தவாநம
ருறுதிரி யம்பகாநம. (௩௫)

பசுபதி ந பவ பஞ்சனநம
சசிதர நம வனச் சாற்றித்துபமுஞ்
சுசியொளிர் முஞ் சாற்றி யின்சுவை
கசிதரு நிவேத ன மளித்துக் கைதொழா. (௩௬)

தொழுதகன் முழந்துபல் தோத்திரஞ்சொலி
யெழுபவங் கட ன மென்ன மாமுனி
பழுதற வுயிர்களைப் படைத்தளித்தறந்
தழைதர வருள்சவுந் தரிமு னுற்றனன். (௩௭)

தவந்தழன் மகம்பல புரிந்துஞ் சாரருஞ்
சிவந்திக ழமலமாஞ் செல்வ விட்டருள்
சவுந்தர நாயகி சரண பங்கயப்
பவந்தவிர் பூசனை பண்பி னாற்றினன். (௩௮)

ஆயபின் னின்னமு மவல மெய்துபுன்
மாயவன் கருமனை மருவு றுவகை
மேயகற் றவமவண் விழைவி னாற்றுவான்
றாயமா முனிவரன் றுணிதன் மேயினன். (௩௯)

வேறு.

மதிப்பிறைக் கொழுந்துலாவி வளர்சடை யகத்தீசன்முன்
மதுப்பொழி யம்மந் தார வனத்தொரு பாங்கர் நண்ணி
துதிப்படு குசைபரப்பி நோன்மைசா லுழையின் றோன்மீப்
பொதித்ததி லிருந்து வெய்ய பொறிபுறம் போக்கா னாகி. (௪௦)

தவத்திறந் தலைமை யெய்தச் சாறுவோ ருருவென்னு
மிவற்றிடை யிரண்டிட் டானை யியைத்துவான் வெளியை நோக்கிச்
சுவத்திகா தனத்தைப் பூண்டு சுகந்துனி யொப்பக் கண்டு
பவத்துயர் பாற்றி வீடு பற்றுவான் பரிவு கூர்ந்தான். (௪௧)

காயமும் புலனு மந்தக் கரணமு மொருப்படுத்திப்
பாயலை நதிகொள் வேணிப் பராபரப் பொருளை முன்னிச்
சேயவைந் தெழுத்தை யோதிச் சென்னிமீக் கரங்குவித்துத்
தூயமா முனிவன் யோகத் துறைநிலை நின்றா னன்றே. (௪௨)

மரனென வல்லி சுற்ற மாவின முராய்த்துலாவச்
சிரமிசை நீண்ட கோட்டிற் செறிந்துபல் பறவை வைக
விரவிய சிதல்க ளூர்ந்து மெய்வழி புற்றி யற்றத்
திரிதலின் மனத்த னாகிச் சிவயோக நிட்டை கூடி. (௪௩)

சொல்கலை தூருவிக் காணுச் சோதியா மகத்தீசன்றன்
மல்கெழு பதும பாத மனமல ரகத்துட் கொண்டு
தொல்கலைக் கோடு சென்னி தோய்ந்தமா முனிவ னிவ்வா
றல்கலில் லாது பன்னா ளருந்தவ மிழைத்தா னம்மா. (௪௪)

மருத்திம மாரி யாதி வருத்தினும் வருந்தா வெய்யோன்
விரித்தவெங் கதிரின் வெப்பான் மெலிவுறா வெறுப்புவப்போ
டருத்தியுன் பொறுமை சிற்ற மவித்தமிந் தையனாய் நிற்றல்
சரித்தனோர் பொருள்கள் யாவுந் தன்மய மாகக் கண்டான். (௪௫)

விரிகலை வீணை யென்ன விளங்கிய புவியி னுள்ளத்
திருகலை மருந்து மாறுந் திரிகரணங்க ளொன்றி
வருகலை மோலி பாதம் வழுத்திநற் றவஞ்செய் வோரி
லொருகலைக் கோட்டுத் தூய முனியையா ரொத்து ளாரே. (௪௬)

வேண்டினர் வேண்டியாங்கு மெய்வர மளிக்கு மூர்த்தி
யாண்டுமா முனிவன் செய்யு மருந்தவ முவந்து வெள்ளைப்
பாண்டிலீ னெருத்திற் பச்சைப் பாவையோர் பால்வயங்கக்
காண்டகு பவளக் குன்ற மெழுந்தெனக் காட்சி தந்தான். (௪௭)

தும்புரு கானத் தீந்தேன் சொரிதரக் கணங்கள் சூழத்
தும்பையஞ் சடையிலங்கச் சுரர்மலர் மாரி தூற்ற
வெம்பலில் விடையின் மீது விளங்கத்தீ சன்றனைக்
கம்பமின் மனச் * சிருங்கன் கண்களிற் றரிசித்தானல். (௪௮)

காண்டலு மெழுந்து துள்ளிக் களையில்பேருவகை யொங்க
வேண்டினன் மண்மேல் வீழ்ந்து வியந்தடிக் கடிபணிந்து
மாண்டபொன் மன்று ளாடு மலரடி வழுத்தித் தானுந்
தாண்டவம் புரிந்தான் சாதந் தாண்டிடுந் தவத்தின் மிக்கான். ()

பின்னுமான் முகச்சிருங்கப் பேருந்தவன் பெட்பி னோடு
மன்னுமா மறைமாப் பூண்ட வையமாம் வையத் தானைப்
பன்னுமாயிரநாமத்தாற் பழிச்சினன் வஞ்ச மாய
மென்னும்வல் வினையை நீத்தே யிருங்கதி பெற்றே னென்றான்.

* சிருங்கன் - கலைக்கோட்டுமுனி.

அங்கவன் வணங்கி நிற்ப வசலமன் றவத்திற் றேன்றுஞ்
செங்கயற் கண்ணி பங்கன் றிருவருள் சுரந்து நோக்கி
யிங்கெமை வேண்டிப் பன்னா ளிழைத்தநின் னோன்புவந்தே
தந்தும்முன் சுருத்தென் சொற்றி தருவம்யா மெனவுரைத்தான். ()

வேறு.

எச்சகமு மெவ்வுயிரு மெய்ப்பொருளு மேவு
மிச்சையினி னின்றினி தளித்தற மியற்று
மச்சவிழி மாதுவளர் வாமனுரை கேளாக்
கொச்சையி லருந்தவன் வணங்கியிவை கூறும். (௫௨)

அம்புசர் நடுச்சிர மனந்தமணி யைய
கும்பச னியற்றுபணி கொண்டருள் சுரந்தே
யம்புவி புளாரெவரு மன்பொடு வழங்க
விம்பரகத் தீரனென வேத்துபெய ரேய்ந்தாய். (௫௩)

ஆதலின்மற் றேதுமறியே னமல யானோர்
பேதையின னாயினுநின் பேருளுக் காளென்
றாதரவினாலவனி யாரறையும் வண்ணா
மேதகு வரங்கள்சில வேண்டுவன வுண்டால். (௫௪)

சேய்மையுட னண்மையெனச் செப்புவ திலாது
வாயமைநிலை முத்தியும் வழாதுதரு மேன்மை
வாய்மகிமை சான்றுளவிம் மாதலமென் பேரா
லேய்தர வளித்திவர மென்றுபி னிசைக்கும். (௫௫)

நீற்றொளி விளங்குநாக னித்தநின் றளிக்கு
மேற்றிசையி னொன்றொட விளங்குதட மென்பே
ரேற்றதனின் மூழ்குநர்க ளெய்துபவ மியாவு
மாற்றிநல முற்றிடு வரந்தருக வென்றான். (௫௬)

இவ்வர மெனக்கருடி யென்னமுனி வேண்டத்
தெவ்வர்புர மூன்றுமழல் சேரவிர னியமாஞ்
செவ்வரை வளைத்தநெடுஞ் செங்கையதத் தீச
னவ்வர மளித்தருளி யக்குழியு ளூற்றான்.

நகந்தரு பசுங்கொடியை நாயகனை யன்பிற்
புகழ்ந்தரிய பூசனை யனந்தமு மாற்றிப்
புருந்துதிசை தோறுமுயர் பொய்கைதனி தோய்வான்
மகிழ்ந்துளிடை பெற்றினிது மாமுனி படர்ந்தான். (௫௮)

பொருந்துவட சொல்லினரப் போழ்துமுத லாகச்
சிருங்கபீர மென்றுபெயர் செப்புவரத் தலத்தைப்
பொருங்கடலுண் மாமுனி புகன்றதமிழ் மூன்று
மொருங்குமுணர் பாவலர்கோட் டீரென வுரைப்பார். (௩௯)

வேர்த்தவர் விடுத்தகரி வீட்டியதன் றோன்மெய்ப்
போர்த்தவகத் தீசனமர் புண்ணிய தலத்திற்
சீர்த்தவரு ணன்றனது திக்குள சிருங்க
தீர்த்தமதி லாடுபவர் சேமபதஞ் சேர்வார். (௩0)

தேமருவு பூங்கணை தெறிக்குமத னங்கந்
தீமருவு மாறுபுரி தேவனை வணங்கி
நாமருவு கோத்திர நலின்றுதவ முற்றி
யேமற விலாதுமுனி யெய்தவர மிற்றும். (௩௧)

என்னவுயர் சூதமுனி யிவ்வகை யிசைப்பத்
துன்றுசடை மாமுடி துளக்கிமகிழ் பூத்துத்
தன்னிகரி லாசையுறு சௌனகனை யாதிப்
பன்னுதவ யோகியர் பரிந்து வினவுற்றார். (௩௨)

வேலைவரு வஞ்சுதையை விண்ணவ ருருந்தக்
காலவிட முண்டமணி கண்டனகத் தீசன்
சீலமுறு காதையினுஞ் செப்புகெனச் சூதன்
மேலைவினை வீட்டிடுவிர் கேண்மென விரிப்பான். (௩௩)

கலைக்கோட்டுமுனிவர் பூசனைப்படலம் - முற்றிற்று.
ஆகப் படலம் ௩ - க்குச் செய்யுள் - ௩0௧.

நளன் வழிபடுபடலம்.

கலைச்சிருங்க முனிசீர் கரைந்தன
மலைக்கருங்கட லாடைய மாநிலத்
தலைக்கனப்பொறை தாங்கு நளன்கலி
தொலைத்தகாதை யுவையுறக் கூறுவாம். (௧)

வேறு.

கோவிந்த னுங்கிவக்கோன் குலிசத்தோ னகருந்தாழக்
காவிந்த வளையன்னளிற் கறுத்துமே லெழுந்ததென்ன
மேவிந்து தவழுமோங்கும் வியன்மதில் சூழக்கொண்ட
பாவிந்த நகரென்றொன்றிம் மண்மகள் வதனம்போலாம். (௨)

அந்தணர் முனிவர்நாளு மாற்றிடு வேள்விவாயில்
வந்தண வருந்துந்தேவர் வளத்தின்வேற்றுமைதோராராய்த்
தந்தநான் குடையவெள்ளைத் தந்தியில்லாமையான்மா
விந்தமென் றறிந்துபின்னர் விண்ணுல கடைவரென்றே. (௩)

பொருண்மிகையாற்குபேரன் பொற்பதி யெனவியக்கர்
மருண்மிகத் திரிவரந்த மாவிந்த நகரி னூரு
மருண்மிக வளிக்குமன்னா வந்தனில் லாமையாற்பின்
றெருண்மிருக் கன்னையென்னுந் திகழ்பதிக் கேகுவாரால். (௪)

மீதுயர் மாடந்தோறும் விளங்கிய பதாகையாடை
யூதையி னலையுந்தோற்ற மும்பர்த மனையிலாடும்
பேதைய ரபிநயத்திற் பிறழ்ந்தன ரெனமாவிந்த
மாதரான் கையாற் காட்டு மாட்சியை யொத்ததன்றே. (௫)

அன்னமா நகராயாளு மறநெறி தவாச்செங் கோலான்
மன்னவர் மன்னன் றிங்கண் மரபினன் றரணி முற்றுந்
தன்னொரு திகிரி யோச்சித் தரியலர்ச் செறுத்து வென்றி
நன்னலம் பூண்ட சீர்த்தி நளனெனு நாம வேலான். (௬)

கற்றவர்க் கிருக்கைவாய்ந்த கற்பக மனையான் யாது
மற்றவர்க் குதவிசூழு மன்பின னறமாம் பைங்கூழ்ச்
சுற்றிய வரணமென்னச் சோர்வறக் காக்கு நீரா
னுற்றவ குருவென்றெண்ணு அறுபிழை கடியு மாண்பான். (௭)

தன்மர புதித்துவையந் தனியரசளிக்கும் வேந்தற்
கன்மர பகற்றத்திங்க ளணிக்குடை யாயதென்னப்
பன்மர பரசர் நாட்டப் படரொழித் துயிர்கட்கெல்லா
மென்மலிந் தின்பல்கு மீரவெண் குடைகவிப்போன். (௮)

நன்னல முணர்ந்தவேந்த னுண்மறை யவர்க்குநாளு
மென்னவ மணியின்றூண மீதலிற் பொழிந்தாற்போ
டன்னவர் கையிற்சிந்து மனையில வாழிசோர்ந்த
விண்ணிலைக் காரணத்தா லிரத்தினாகரமாம் வேலை. (௯)

* கோகைக்கொப் ¶ பிளையாரன்றிக் குறைந்துமருளுக் கோளா
னீகைக்கு மெழிற்குந் தோற்று நிணிப்புக வொர்க்கின்றெனனுப்
பூகைக்கப் பட்டார்கன்னன் பொருமத னிருவர்தாமும்
வாகைக்கு மவனேயன்றி மற்றியார் புவியிலம்மா. (௧0)

* கோ - கண். ¶ இளையார் - மாதர்.

அன்னவன புகழ்ம்யெங்கு மலர்ந்திரு ளகற்றவாளா
வென்னைகொ விரவிதிங்க ளிருவரை யாக்கினேமென்
றுன்னுதோ றுன்னுதோறு மொண்மலர்த் தவிசின்மேலோன்
சுன்னமங் கவர்க்குப்போடச் சூழ்பரி வேடமென்பார். (௧௧)

இத்தகைச் சிறப்பின்மிக்க வெறுழ்வலி நிடதர்கோமான்
முத்தவெண் குடைநிழற்றி மொய்திரை யுலகமுற்றுந்
தத்துற லொழியவின்பந் தழைதரத் தனிக்கோலோச்சி
நித்திய நியமமோங்க நெறிவழா தளிக்குநாளில். (௧௨)

கயல்வளர் கமுகிற்றாவிக் ககனமீப் பாய்ந்துமீலப்
புயலுடை யகடுகீண்டு புக்குமீண்டுகளு நன்னீர்
வயல்வளர் மனையிலஞ்ச மணம்புணர் விதர்ப்பநாடாள்
வெயில்விரி மணிக்கழற்கால் வீக்கிய வீமராசன். (௧௩)

தன்றருந் தவத்தால்வந்த தனையைபூந் தவிசிற்பொன்னு
டன்னையே நிகர்க்கும் பொற்பிற் றமயந்தி யென்னும்பேராண்
மன்னவர் மரபிற்கொத்த வழக்கினாற் சுயம்வரத்தை
முன்னினனென்று தூதிற் போக்கினன் முடங்கல்யார்க்கும். (௧௪)

மைதிகழ் நெடியகண்ணி தமயந்தி மன்றல் வேட்டங்
கெய்தினர் மன்னர்யாரு மீரிரு சேனையோடு
மெய்திகழ் நளனுஞ்சென்று வீமன்மா நகரம்புக்கான்
வைதிக முல்குலாளப் பார்த்திப ரவையில் வந்தாள். (௧௫)

சோமசேகரற்கும் வேட்கை தோன்றமுன் வாளிதூவுங்
காமனேர் நளனைநோக்கிக் காதலுற் றவன்றன்றோளிற்
றாமநேர் குழற்கொம்பன்னச் சுடர்தமயந்திமென்பூந்
தாமநேர்ந் திட்டாண்மற்றைத் தராதிபர் வெள்கியிட்டார். (௧௬)

பூவினுண் மணமுந்தூய புனலினுட் * பயசுமென்னக்
காவியங் கருங்கணாளுங் காவலன் றானுந்தம்மு
ளாவியு முடலுமொன்று யாதர மிருத்துவேட்டு
மேவிமா விந்தமென்னும் வியனக ரடைந்தார்மன்னோ. (௧௭)

அடைந்துதம் பதியிலின்ப மளவிலாய்த் துய்க்குநாளிற்
படர்ந்திக ழல்குலாளோர் பாலகற் பெற்றுப்பின்னர்
மடந்திகழ் மாதையீன்றுன் மன்னன்கண் டுவந்துதீமை
கடந்தற மோங்க வையங் காத்தரசளித்து வாழ்ந்தான். (௧௮)

* பயசு - பால்.

அன்னபோ தோர்நாண்மன்ன னறநெறி தவறுனேனு
முன்னையூழ் வினையினாலே மொய்கதி ரிரவிபட்ட
பின்னர்ச்செய் கடனிற்சற்றுப் பிறழ்ந்தன னற்றநோக்கித்
துன்னிய தான்றிவிடாப் பற்றினான் பற்றினானே. (௧௯)

நவ்விநேர் விழியினாளு நளனுந்தம் பதியைநீத்துச்
செவ்விய வூர்தியின்றிச் சிந்தைநொ ந்தனந்துவாடி
வெவ்விய வனத்திலெய்த விடுவலென் றிழிந்தசெய்கை
யவ்வியமிருந்த மைந்தன் புட்கரற் கனியனானான். (௨0)

வேறு.

கட்கரவு கொண்டுதிரி காமுகரி னெய்து
மெட்கரிய மேனிகொளி கற்கலியை நாடிப்
புட்கர னெதிர்ந்திவனை புக்கதெவ னென்பா
னட்கருமம் யாதுகொ லுணர்த்தென வுரைப்பான். (௨௧)

மன்றல்கமழ் மாலைபுனை மார்பமணி மேருக்
குன்றுநிகர் தோணிடதர் கோமகனை யின்னே
வென்றுலகு தேர்கரிவெவ் வாசிவடி வேலா
ளென்றசது ரங்கமுநீ யெய்தும்வகை சூழ்ந்தேன். (௨௨)

சூழ்ந்தவினை முற்றிநள னோடுசுரும் பேயுந்
தாழ்ந்தகுழல் வீமனரு டையலையுங் கானில்
வீழ்ந்தசரு குண்டுழல விட்டவனி கொண்டு
வாழ்ந்தரசு செய்தியென வன்கலி வகுத்தான். (௨௩)

அம்மொழியை யன்னவ னருஞ்செவியி லேற்றுச்
செம்மொழி யிலாதவகை செப்புவதெ னைய
* சம்மொழிய நேர்ந்துநளன் றன்னொடு மெதிர்த்தார்
¶ கம்மொழித றிண்ணமுயிர் காத்தலரி தென்றான். (௨௪)

தஞ்சமென வந்துசரண் சார்ந்தவரை நாளு
மஞ்சலென வாதர வளிக்குநல வேந்தை
வெஞ்சமரில் வெல்லலரி தஃதொழிய வேறோர்
வஞ்சவினை செய்துமென வன்கலி வகுத்தான். (௨௫)

புரியும்வினை யாதெனவப் புட்கரன் வினவக்
கரியசனி வன்கவறு கொண்டுகடல் வேந்தோ
டரியவரங் கெய்தியவ னோடுநீயா டென்பா
னரியதுணை யாவலென வோதியினுஞ் சொல்வான். (௨௬)

* சம் - இன்பம். ¶ கம் - தலை.

வல்லமரில் யாவரையும் வென்றுபுகழ் வாய்ந்த
வல்லிய மெனத்தெரிய வண்கொடியொன் றேந்தி
நல்லியல் புனைந்தநள ராசனவை நாடிச்
செல்லியல்பி னானுமவன் சேர்வலெனச் சொற்றான். (௨௭)

நன்றொழிய மாண்பழிய நாணிலவர் செய்யும்
புன்றொழிலை மேலதெனப் புட்கர னுவந்து
வென்றிபுனை யோர்கொடி விதிர்த்துவிடை யேறிப்
பொன்றிகழு மாகிடத பூபதிமுற் புக்கான், (௨௮)

புக்கவனை நோக்கிநளன் புன்னகைசெய் தைய
விக்கொடிகொ ணடிங்குவர வென்கரும மென்னத்
தக்ககவ ருடனிற் சார்ந்தவரை வென்றேன்
மிக்ககொடி நின்றனையும் வெல்வனெனச் சொற்றான். (௨௯)

புல்லியசொ லென்னொடு புகன்றனைநீ வெல்ல
வல்லையெனில் வாவெனவம் மன்னவ னுரைப்பத்
தொல்லைநெறி நான்முறை துணிந்தரு கிருக்குஞ்
சொல்லுழுவர் வேந்தனடி துன்னின ருரைப்பார். (௩௦)

சீலமொடு தேசுபுகழ் செல்வமென வோது
நாலுநலி வுற்றழியு நாயகவிச் சூது
மேலவர் கொளாரதனில் வென்றிடினுந் தீது
ஞாலமுழு தாளும்வலி நாசமுறற் கேது. (௩௧)

ஊதியமு னொன்றுதவி யூறுபல செய்யுஞ்
சூதுபுரி புன்கவறு தொட்டிடல்பொய் பேச
லோதுருரு நிந்தைபுலை கள்ளவிவை யெண்ணிப்
பாதகமெந் தென்னவுயர்ந் தோர்பகர்வர் பாராய். (௩௨)

காதல்மது வுண்டலொடு காய்ந்தெதிரு மொன்னார்
மோதமரை வஞ்சனையின் முன்னிவியங் கோட
லீதலை மறுத்தலெளி யோர்க்கழி வியற்றல்
கோதுறுவெங் கோலரசர் கொள்கையுணர் கோவே. (௩௩)

பூரியர்கள் காதலுறு பொய்ம்மிகு சூதைச்
சீரியர்கள் கைத்தொடவுஞ் சிந்தனைசெய் யாரார்
பேரியல்பினெக்கலையும் பேணிநெறி பூணு
மாரியவி தைத்தவிர்க வென்றன ரமைச்சர். (௩௪)

ஆரனெறி யமைச்சர்முக நோக்கிநுதி வேலோ
ஞானெறி வழுக்கினவை யன்றிநல மாமோ
வானெறி வழுக்கினு மறுப்பதிலை யென்றக்
கேளினெறி வழுக்கினனொ டாடுதல் குறித்தான். (௩௫)

கந்தனிகர் காவலவன் கைத்துளன வெல்லாம்
பந்தய மெனக்கவறு பற்றியெறி காலை
மந்தனது வஞ்சனையில் வந்ததுகள் பூண்ட
புந்தியின னையசிறு புட்கரமன் வென்றான். (௩௬)

பின்னுமரசர்க்கரசன் பெட்பினுட னோடு
மன்னிரத கயதுரக மாக்களையும் வைத்தான்
அன்னவையும் வெய்யகலி யாற்றினிடை முன்னஞ்
சொன்னவிர தாயும் * வரித் துவசனனி வென்றான். (௩௭)

மாடநக ¶ ரொட்டமென வைத்தரசர் கோமா
† னாடலுற வென்றுகவ ருடினன்மு னூழின்
சேடமுறலாற்கலியன் செய்விரகிற் றோற்று
வாடலுற வென்றிபுனை மாற்றலன் மகிழ்ந்தான். (௩௮)

அன்றுமகிழ் புட்கரனை யுண்ணலெதிர் நோக்கி
வென்றனைநீ யாவையும் விருப்பிலடை கென்று
தன்றுவன மெய்த்துற றுணிந்தசுதை மென்சொன்
மன்றல்கம ழோதிதமயந்திமனை வந்தான். (௩௯)

மன்னன்முகம் வாடிவரல் கண்டுமட மங்கை
யென்னதுய ரெய்திய திசைத்தியென மேலோ
ருன்னவரி தாய ‡ வ னுருட்டியுல கோடு
நன்னிதியும் விட்டுநனி நாணியுள னென்றான். (௪௦)

மாழைவிழி மாதுவிறன் மன்னவன்முக நோக்கி
யாழிதுயில் வோனயனு மாற்றவரி தாய
வூழின்வினை தன்னையெளி யோவெருவ லன்பே
வாழியென மாழ்கலையின் வாழ்வுறு[illegible] மென்றாள். (௪௧)

தேனிடறு கோதைபுனை தேவிமொ[illegible]ழி தேறித்
தானிட ரொழிந்துபுவி தாங்குதிற[illegible] மன்னர்
கோனடவி கற்பின்மனை கூடவர நே[illegible]க்
கானடர் மலர்த்ததொர் கயக்கரை ய[illegible]கித்தான். (௪௨)

* வரி - புலி. ¶ ஒட்டம் - ப[illegible]யப்பொருள்.
† ஆடல் - வெற்றி. ‡ வல் - சூது.

தடக்கரையி லின்றிரவு தங்கியிரு வோரு
முடற்பர னுறுத்தவயர் வுற்றுதுயில் வேலே
விடக்குநிகர் காரிவினையாலயிவு வேறுய்ச்
சுடர்க்கழ லராதிபதி துன்புற வகன்றுன். (௪௩)

மண்டிலைய வேலரசன் மக்களையு மென்னுன்
புண்டரிக மின்னனைய பூவையையு மென்னுன்
றண்டட மருங்கவ டனித்துறைய வேறூர்
விண்டடவு தாருவன மேவினன் விரைந்தே. (௪௪)

பாரகல முற்றுமிகல் பாறநனி யோம்புந்
தாரகல வேந்தனையத் தையலுமை காணு
ணீரகல மைவிழியி னீருற வொழுக்கிச்
சூரகல விம்மலொடு சோர்ந்துதுய ருற்றுள். (௪௫)

வேறு.

கங்குலின்வா யென்றனைக் கைவிட் டருளின்றி
யெங்குலர்ந் தின்று யிருங்கா னகத்திடைநீ
கொங்குலவு தார்வேந்தர் கோவே யெனக்கூவிப்
பங்கயக்கண் ணீருகுவி பாயப் பதைத்தழுதாள். (௪௬)

நீருததி யாடை நிலமுழுது நேமிசெலச்
சீருதவ ரின்புத் திகழ்ந்தோஞ் சிலகால
மாருதவு சாபத் தருங்கா னகம்புகுந்திங்
கோருதவி யும்மற் றுழல்வே மெனத்தளர்ந்தாள். (௪௭)

திங்களின்வெண் குடைநிழற்றச் சீயப் பிடர்சுமக்குஞ்
செங்கமணிப் பீடமிசைத் துன்னுந் துணைச்சரண
பங்கயங்க ளந்தோவெம் பரலுறுத்த நள்ளிருளி
லெங்குநடந் தாயிறையோ யெனவெவ புலம்புற்றாள். (௪௮)

சூதா லரசழிக்கச் சூழ்ந்தகலி வஞ்சனையும்
வேதா விதித்திட்ட மேலைக் கொடுவினையுந்
தூதா யுனையழைக்கத் துணிந்தா யெனைத்துறக்க
நாதா வினியுனைநா னென்பெறுவே னென்றழுதாள். (௪௯)

துன்னூர் தலைமடுக்கத் தொல்புவியைச் சூதாடி
மன்னுளந் துன்பென் மனத்தாள வச்சிரத்தா
னன்னு ளளித்தவிஞ்சை தான்மறைந்து வைகுதியோ
மன்னுவோ மன்னுவேர் வாவென் றரற்றினளால். (௫௦)

வாளார் விழியால் வனத்தில் வனம்பெருக்கித்
தாளால் வழிதடவித் தாழாத் துயருழந்து
தோளா மணிமுறுவற் றோகை கிரியனைய
தோளானை யெங்குந் துணைவிற் றுருவினளால். (௫௧)

தாவி மயில்காள் சுகங்கா ளுழையினங்காள்
கூவு குயில்காள் குளிர்தா மரையினங்காள்
மேவி வனத்திலெனை விட்டகன்ற வேல்வேந்தை
நீவி ரறியி னிகழ்த்துமி னென்றழுதாள். (௫௨)

காவிக்க ணல்லாள் கலங்குவது கண்டுபொருக்
கூவிக் குலக்கோழி கோகோ வெனவிரங்கித்
தாவிக்கை யாலழைப்பச் சுடர்மா மணித்தேரின்
மேவிக் கதிரெழுந்தான் வெவ்விருளு நீங்கிற்றே. (௫௩)

இருளகல வெய்யோ னெழுந்ததற்பி னேந்திழையாண்
மருளகலத் தந்தை வளநகரம் புக்குறைந்தே
யருளகலா வேந்தன்கு தாடன் முதலடைவே
தெருளகலா வீமனுக்குச் செப்பினு டோர்வண்ணம். (௫௪)

வேறு.

பிரிவுறீஇ யிருள்யாமத்துப் பேதையை நீத்த வேந்தைக்
கரியவெங் கலிபின்சென்று கட்செவி யுருவமாகி
வரிகழற் கழலிற் றீண்ட வல்விடம் பரவ மன்ன
வருகவி னழியவாடி யூழினை நினைந்து நைந்தான். (௫௫)

* அரலைமெய் யெங்குந்தோன்ற வவயவங் கருகிவேறுய்ப்
பரவுடை வனத்திலுண்டி பாசடை யாகவுட்கொண்
டிரலைநேர் விழியினளை மக்களை யெண்ணியெண்ணி
நரலைவா யாலமுண்ட நாயகன் செயலிற் றென்பான். (௫௬)

தஞ்சமென் றடைந்தோர்தம்மைத் தண்டனைபுரிந்தேன் கொல்லோ
வஞ்சனை யியற்றிமற்றோர் வளஞ்சிலகவர்ந்தேன் கொல்லோ
வஞ்சன விழியாள் பங்க னடியவர்க்கன்பு செய்யா
தெஞ்சிடத் துறந்தேன் கொல்லோ விவ்விட ருற்றதென்பான். ()

காட்டிடை யுழல்வதென்னே கருணைவெண் குடையோர்வாழு
நாட்டிடைப் புகுதுமென்று நாற்றிசை யளவுஞ் செங்கோ
லோட்டிய வுரவுத்தோளா னுன்னுபு நாளைநீங்கிப்
பூட்டுபுத் கொடியிலங்கும் பொன்னிநா ணுகினனால். (௫௮)

* அரலை - கழலை.

உடைதிரை யுததியாடை யுலகொரு திகிரியோச்சிக்
குடைநிழற் கீழ்மாவைக்குங் கோக்களும் வினையுலப்ப
நடைமெலிந் தயலார்நாடு நண்ணுவ ரென்னுமாற்றந்
தடையற நம்பாற்றென்னுத் தராதிப னூர்சார்ந்தான். (௫௯)

வாசனை மலிந்த தெய்வ வாரிசாலயத்து மூழ்கி
யோசனை கமழத் தீந்தே னொழுகுசெங் கழுநீர்சூடி
யீசனை யன்பர் துன்ப மிரித்தருள் புரியாக
ராசனைத் தொழுது வாழ்த்தி ராசன்றெக்கணர்த்திற் சென்றான். ()

அன்மலி வகற்றுந்திங்க ளருங்குலந் துதித்த நீண்ட
பொன்மலை மயங்கச்செண்டாற் புடைத்துமுன் னீர்சுவற்றிச்
சொன்மலி புகழ்ப்பீனத் துவசன்மெய்த் திகிரிகாக்கு
நென்மலி நாடுசார்ந்தா னிடநா டிழந்து சோர்ந்தான் (௬௧)

பொருப்புறழ் புயத்துத் தென்றற் பொருப்பன்கை வெறுக்கை [கொண்டு
கருப்பெயர்த் தலமுன்னுக் கண்டமெய் யடியார்மீண்டு
கருப்பைபுற் றுழலாவண்ணங் கதியருள் கடவுள்வாழுந்
திருப்பெருந் துறைக்குருந்த மூலமுஞ் சேவித்தானல். (௬௨)

முழுமதிக் குடையான் பின்னர் முடங்குவெள் வளைகண்மள்ள
ருழுமலக் கொழுமுன் றாரு முயர்புன வாயிற்புக்குச்
செழுமதி முடித்தபெம்மான் றிருவடி வணங்கிச்சேது
தொழுமதி யுடையனாகிச் சென்றனன் றுனைவின்மாதோ. (௬௩)

அலங்கன்மென் றழாயிரம னிப்படை சூழவேவி
[illegible]ங்கைவி னிருதராவி யிறுத்ததி [illegible]டைந்தபாவ
[illegible] கெடத் தனுவின் கோடி வகு[illegible]த்திடு சேதுமூழ்கிப்
பெ[illegible]கழ லரசன்கூடற் போற்[illegible]தி புகுந்தானன்றே. (௬௪)

கங்குலிற் கரியமேனிக் கழலை[illegible]ந் துயருஞ்சொன்ன
பங்கயத் தடத்தின்மூழ்கிற் ப[illegible]றுமென் றமிழ்த்துந்திரா
தங்கயற் கண்ணிதன்பா தா[illegible]புயந் சென்னி சூடித்
துங்கவெண் பதியஞ்சுமேஞ்[illegible]ந்தரற் றொழுது மீண்டான். (௬௫)

தாண்டுமாந் தேரிழந்தோ[illegible] நறுவினிற் காள நோய்மே
வீண்டிய தென்செய்வோ[illegible] முனியென விடாரின் மூழ்கிப்
பாண்டிகழ் ஸ்ரீபிரங் கே[illegible]வம் பாதிமந்தாரகானம்
பூண்டெழி லார்திருந்[illegible]டபந்திசை யடைந்தா னன்றே. (௬௬)

அழிவுறு கலிநூம்வெப்பா லுறுபுன லுறைந்துகொண்டு
தழைவுறு மொருமந்தாரத் தருகிழ லிருப்பப்போது
பொழிவுறு நறையாற்றுபம் போக்கினன் சுசிவெதுப்பக் [கோள்.
குழைவுறு பைங்கூழ்சோலை கொண்டெனக் கொடையான்மிக்

அயர்வுசற் றகலமேனி யடைபொடி புலவு வெப்பம்
வியர்வினை யொழித்துமென்று மென்மெல வெழுந்துசென்று
பயமிகு தமிழ்கன்மூன்றும் பரப்பிய முனிவன் றொட்ட
கயமதின் மூழ்கியங்க[illegible] கழுவினன் புனலு முண்டான். (௬௮)

கடம்புகுந்தரவு தீண்டக் கருகிநற்கவினிழந்த
வுடம்புடையரசனந்த வெண்மலர்த்தடத்தின் மூழ்கத்
திடம்பமெய்த்தின்மாசு தீர்தாவிர தழுட்டிப் [சேற.
புடம்படுத்தெடுக்கத்தோன்றும் பொன்னெனப்பொலிந்தானன்

பகைத்தவர்செருக்குத்தாழப் பாரொருகுடைக்கீழாளு
நகத்தையொத் திலங்குதோளா னன்னுடன்மாசு தீர்த்த
வகத்திய தீர்த்தமென்மை யனந்தனுமுரைத்தற் கல்லன்
மகத்துறை முனிகாளினுங் கேண்மெனா வகுக்குஞ்சூதன். (௭0)

காவலன்மகிழ்ந்து வெய்ய கலிப்பகைதொலையுமீங்கு
மேவலின் விடுங்கிட்டும் வேராதம்பவங்க ளொன்று
மாவலின நந்நீசன்பா லடைந்தடிதொழுது பூசை
யோவலில்லாதுசெய்ய வொருப்பட்டா னுறுதிகொள்வான். (௭௧)

அக்கமாலிகைபுனைந்தா னஞ்செழுத் தோதிப்பூதி
மிக்குபுண்டரமா நெற்றி விளங்குறத் தரித்தான்வெறுய்த்
தொக்கவைம் புலனவித்துத் தூய்மனப்பீடமீதிற்
செக்கரஞ்சடையான்சேய திருவடி யமையச்சேர்த்தான். (௭௨)

கூவிளந்தளிரால்வேதங் கூறுமாயிரநாமங்க
ளேவளந்துரைக்க முன்னே யவுணன்மேனாரமேற்றுக்
கூவளந்துள்ளோளாக்க குசேசயங்குவளைகாளிற்
காவளர்கையா லுள்ளங் களிவொடு மருச்சித்தானல். (௭௩)

ஏனல்செந்தேன்கபித்த மின்சுவைக்கதலி மற்றை
மானலக்கனியுமீட்டி மாக்கடற்கடுவையுண்ட
பானலங்கண்ணிவாழும் பங்கனெம்மகத்[illegible]றுக்குத்
தானலமுமைத்துநைவே தனஞ்செய்தான் [illegible]ம்பெய்யனையான். ()

இம்முறைமுன்று போது மியையுமன்பிற் பூசித்து
மும்முறைவலம்வந் தேத்தி முகிழ்த்தகை சென்னிசேர்த்திக்
* கம்முறை கரதலத்தெங் கண்ணுதல் பாதம்போற்றித்
தெம்முறை யழியச்சிந்தை செய்தனன் வேண்டலுற்றான். (௭௫)

‡ கயிருடைச் சூதில்வெய்ய கலிசெய் சதியான் மாற்றுக்
கயிருடைக் கடல்சூழ்வைய மாளர சளித்து மத்தாற்
றயிருடைந் தென்ன நெஞ்சந் தளர்ந்துகான் புகுந்துகாய
முயிருடைத் தொருவிற்றென்ன வொண்டொடியாளை நீத்தேன். ()

புத்தனைபரவுதீண்டப் பொங்கிருண்மேனி யுற்றுப்
பித்தனென்றெஞ்சினேனும் பெருவனங்கடந்துபின்னு
மெய்த்துணைவின்றிவேய்ந்த திரிதரவெனக்கா யிங்கு
னுத்தமசரணங்கண்டே னுழிந்தவெவ் வுயர்களின்றே. (௭௭)

[illegible]கறுநூலின் பாரம் பரித்தூர்சின்றன் பின்னுநன்
னகமலிச்சிலம்புசூழு நளினமுற் றுவந்துவாழும்
வகைவழிமருள்கவென்று மன்னவன் வணங்கிவேண்ட
நகைவெடிப்பப்பி முன்று நகர்பொடிப்படுத்தோன் சாற்றும். ()

நன்றுநின்பூசனைக்கு நாமகமகிழ்ந்தோ நம்பா
லொன்றியவன்பின்மிக்கா ருன்னின்வேறியாவ ருள்ளார்
கன்றினிற்றொடர்ந்தலைத்த கலியையு மறந்தொலைத்தோ
மென்றருள்கூர்ந்து பின்னுமிறையிறைக்குரைத்த மன்றே. (௭௯)

உன்னகரெய்திவென்ற வொன்னலனோடு சூது
பின்னுநீயாடுவாய்முன் னிழந்தவையாவு மெய்துந்
தன்னுவர் மனைவிமக்க ளொடொழிந்தின்ப மெய்தி
மன்னியசெங்கோலேந்தி மகிதல மரசு செய்தி. (௮௦)

அல்லதை நுலகத்துள்ள வறம்பொருளின்ப முற்றி
¶ முல்லையத் தொடையாய்பின்னர் முத்தியும் பெறுதி யென்ன
வொல்லுமா காயமாக்கா ஒலியித்தனன் பரமன் வேந்த
னெல்லையிலுவகையோடு மீசன்றாள் வணங்கிச்சென்றான். (௮௧)

கங்கைவார் சடிலமாடக் கதிரெறிக் தொடையலாடச்
சங்கவார் குழைகளாடத் தரணிய மன்றுளாடும்
பங்கயத்தனுதித்த பங்கயாதனத்திற்றுங்கித்
துங்கமாவிந்தமென்னுந் தொல்பதி புகுந்தான் மன்னன். (௮௨)

* கம் - தலையோடு. ‡ கயிர் - கவறு. ¶ முல்லை - வெற்றி.

வான்மதிகண்டவேலா வலயமொத்தரவோர் மற்றை
நான்மதியமைச்சர்வேத நுவல்வலோ ரியாருந்துன்றித்
தேன்மதித்தளிகள்சூழுந் தேமலரலங்கற்றேட்செங்
கோன்மதக்களிற்றுவேந்தைக் கொண்டுமண்டபத்திற்புக்கார். ()

வேந்தனங்கொருமருங்கில் வெயின்மணிப்பீடம்வைக
மாந்தருமாதராரு மந்திரத்தவரும் வென்றி
நாந்தகப்படையினாரு நண்பொடுபணிந்தார் காணிற்
போந்தமன்வந்தவாறு புட்கரன்கேட்டானன்றே. (௮௪)

கேட்டலும் வெருவியாது வினையுங்கொலென்றுவந்து
தோட்டலரலங்கன் மார்பன் றுணையடி தனதுசென்னி
சூட்டியானுனக்கு முன்னஞ் சூதினில்விழைத்த குற்றம்
பூட்டுவிற்றடக்கைவேந்தே பொறுத்தருள்புரிதியென்றான். (௮௫)

இன்னகரரசும்வாழ்வு மெய்துதியிசையின் மிக்கோ
யென்னகர்க்கேகுவேன்சென் றிருக்குமா விடைநல்கென்று
பொன்னடிதொழுதுநின்று புட்கரன்வேண்டமன்னர்
மன்னவனவனைநோக்கி மறுத்திவை யுரைக்கலுற்றான். (௮௬)

நன்றுநீயுரைத்தமாற்ற நாமதற்கிசையோமுன்னம்
வென்றுநீகொண்டநாடு விழுநிதியாவுமைய
வின்றுமஞ்சூதமாடி யெய்துதல்கடனென்றுக்
குன்றினுமுயர்ந்ததோளான் கூறப்புட்கரனுநேர்ந்தான். (௮௭)

புல்லியசூதமாடப் பொருந்தினனிறைவ னின்னும்
வல்லியல்வல்லனாய புட்கரன் மறுத்துமிப்போர்
வெல்லிலென்செய்துமென்று வெருவினரமைச்சர்நிற்ப
நல்லியல்புனைந்தவென்றி நளன்கையிற்கவறு கொண்டான். (௮௮)

உற்றவக்கவறுமன்ன னுருட்டினனொன்றுருட்டக்
கற்றவர்வணக்கத்தென்சொற் கற்றவர்வணக்கங் கொண்டோன்
சொற்றவாதாயமெல்லாஞ் சோர்பறவருளால்வென்றான்
பெற்றனனிழந்தயாவும் பேதுற்றான் கலிநட்புற்றான். (௮௯)

தோற்றவனெழுந்து வென்ற தோன்றலைநோக்கிநின்று
சீற்றநீத்தருளவேண்டுஞ் சிறியவர்செய்ததீமை
போற்றியபெருமையாளர் பொறுப்பதுகடனே மன்றோ
மாற்றருஞ்புகழின்மிக்கோ யென்றடிவணங்கினனால். (௯௦)

இன்னல்செய் பகைஞர் தம்மை யிறுத்தலன்னவர் நாளெய்த
நன்னயஞ்செய்து நீக்க னடுவினர்கடமைத் தென்று
மன்னனப்புட்கரற்கு மணிமுகிலனைத்து நல்கி
யுன்னுழைச்சேறியென்று னவர்தடிதொழுதுசென்றான். (௯௧)

பின்னரவ்விமனல்கு பேதையைமக்களோடு
முன்னியிங்கமைமின்னென் வுழையருக்குரைத்தான்செய்ய
கன்னன்மெல்வளியான் மோதக் கமுகின்வார்கறவுபாயச்
செந்நெல்வான்றடவ வோங்குஞ் செழும்பனைநிடதநாடன். ()

அக்கணத்தமைச்சரெய்தி யமிழ்தினுமினிய தீஞ்சொன்
மைக்குழலனங்கனை மகாரொடுமெழுந்து மீண்டு
செக்கதிர்தாழுமாடந் திகழுமாவிந்தமூதார்
புக்கனர்மன்னன்கண்டு பூத்தனனுவகைமல்கியே. (௯௩)

தகவிழ்கரியசூந்தற் றமயந்தி தவன்றுட்போது
மீத்தன்னுதலின்சார்ந்து விரவுறப்பணிந்துகாணிற்
பேதுறவென்னைநீத்த பின்னிகழ்செய்திகேட்கு
மாதரமுற்றவளாமே னருள்கென வறையலுற்றான். (௯௪)

கட்செறிகுழலாயுன்னைக் கைவிட்டுக் கரந்தபின்னர்க்
கட்செவிகடிக்கப்பட்டுக் கருகிமெய்கழலைதோன்ற
முட்செறிகானநீங்கி முறையிற்பன்னுடுபுக்கே
னுட்செறிபுலனுமின்றி யூணின்றி யுலைந்துநைந்தேன். (௯௫)

அனந்தரமான்வாழ்பல்ல வாலயந்தொழுதுமென்றன்
மனந்தளர்வகன்றதில்லை மதுமழைசொரிமந்தார
வனந்தனிற்புகுந்துதென்றன் மலமறத்தவன்செய்பூசை
புனைந்தருளகத்திசென்றாள் போற்றினென் புன்மைதீர்ந்தேன். ()

நம்பிரானகத்திசென்ற னல்லருணாட்டங் கொண்டேன்
அன்பெலாமிரவிகண்ட துணைகறலொப்பக்கண்டேன்
பம்பரமுலையாயிந்தப் பரிசுமுன்னிகழ்ந்த தென்ன
வம்பர்காவலனையவெந்த வொண்டொடிக் குரைத்தானன்றே. ()

குரைகழலரசர்கோன்பின் கொற்றவெண்குடைநிழற்றித்
திரைகடலுலகமுற்றுந் தெருமரலொழியத்தெவ்வர்
நிரைநிரைவணங்கநீதி நெறிவழுவாது செங்கோ
லரசியற்றலின்றுயர்வளர்த்தினிது வாழ்ந்தான். (௯௮)

இவ்வியனளனுக்குற்ற விடரொழித்தின்பந் தந்தான்
செவ்வியசடிலமோலி திகழகத்தீச னென்று
வவ்வியமகிழ்ந்துசிந்தை யருந்தவச்சூதன் சொல்லக்
கவ்வையின்முனிவர்கேட்டுக் கரையில்பேருவகைபூத்தார். (௯௯)

மாதொருபாகனார்த மான்மியமின்னுங்கேட்டுத்
தீதொரீஇயடியேமுய்யச் செப்புகவென்று பின்னு
மாதவர்வணங்கிவேண்ட மன்முசுகுந்தனென்னு
மேதகுமரசன்பூசை விளம்புதுமென்றான்சூதன். (௧00)

நளன் வழிபடுபடலம் - முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் எ - க்குச் செய்யுள் - ௪௦௧.

முசுகுந்தப்படலம்.

நிந்தை போவ நிடதநன் னாட்டிறை
வந்து பூசை வழங்கியதோதினோ
மைந்து நீள்புய மன்னர்மன் னன்முசு
குந்தன் பூசனைக் காதையுங் கூறுவாம். (௧)

வேறு.

நந்துவாளாழிதண்ட நாந்தகப்படைகைக் கொண்டோ
னுந்தியங்கமலவேத னலவுவான்பதங்க டோன்ற
வந்துதலனந்தங்கண்டு நளிர்மதியிரவி சூழ
விமந்துபெற்றாழிதோறும் வளர்வனுகைலைக்குன்றம். (௨)

பொருப்பிறகரிந்ததேவைப் பொறுத்திடின்முனிவன்சாபம்
விருப்பறவிளையுமின்னு மாதலின்விமலைபாகற்
கிருப்பிடமாதனன்றென் றியைந்துவானீரிரண்டு
மொப்புளதந்திநிற்றன் மானுமக்கயிலைக்குன்றம். (௩)

அன்னமால்வரையின்மேலோ ராயிரங்கிரணந்துன்று
பன்னிருகதிருந்தொக்க பான்மைகொள் விமானநாப்பட்
பன்னியமணிகள்செவ்வே பதித்தவாலுலைய செங்கட்
பொன்னரிப்பீடத்தெம்மான் பொலியவீற்றிருந்தானோர்கால் ()

அந்தவான்றிருவோலக்கத் தயையுறழ் தோளிபங்கன்
வந்தனைபுரியுந்தேவர் மாதவர்மகிழக் காட்சி
தந்துபல்லுயிர்க்குமின்பந் தழைத்திடக்கருணைபூண்டு
சந்தமென்குழலியோடு தனித்துறைந் திருவுட்கொண்டான். (௫)

ஓர்பகலரவுதிங்க ளுறவுகொண் டிலாவு மேனிச்
சார்பகலாதுகன்னளுஞ் சானவி தரித்த பெம்மா
னேர்ப்புகந்தோகையன்ன கிமலையந் தரியி னோடு
கார்பரந்துலவு மன்றல் கமழுமுப்பானஞ் சார்ந்தான். (௬)

நந்தனவளங்களெல்லா நாயகனென்னை யாளுங்
கந்தனைப்பயந்தகன்னி களிப்புறக்காட்டிப் பின்னர்ப்
பைந்தளிர்பொதுளப் பூந்தேன் வார்ந்திடப் பணைத்துநீண்டு
கொந்தினர்குலவிமல்கோர் கூவிளந்தருக்கிழற்றான். (௭)

அந்தருநிழலின்கண்ணே ரம்மணிந்தவிசின் மீது
முந்தலைச்சூலபாணி முகிழ்முலைமுந்த மூரற்
பைந்தமுதனையதிஞ்சொற் புரிகுழற்பூவையோடு
நந்தமிழுவகைபூத்துத் தனித்துவீற்றிருக்குங்காலை. (௮)

மங்குலார் *மாலூரத்தின் மடமுது முசுவொன்றேறித்
தங்குலமுராண்குணத்தாற் றளிர்பலபறித்துப் பெம்மான்
றிங்கள்பொரேனிதழுமம்மை திகழ்தருசடிலமீதுங்
கங்குனேர்குழலிமீதுங் களைக்கறவுதிர்த்ததன்றே. (௯)

என்னைகொன்மாலூரத்தி னீர்ந்தளிருருவ வென்று
முன்னியண்ணற்புற் றந்தநகச்சினைமுகலைக் காலுமடப்
புன்னகைபுரிந்து சற்றும் போதமில்லாத விந்தச்
சின்னவன்கவின்செய்யுஞ் † சேட்டையென் றுவந்தானன்றே. (௰)

பசுபதிபின்னரந்தப் பணைத்தகூவிளத்தில் வைகு
முசுவினையினிதுநோக்கி முகமலர்ந்தழைப்ப வெய்திச்
சிசுமதிமகிழ்ந்துதாய்பாற் சேறல்போலச்சமின்றி
வசுபதியாகுமுறால் வந்துமுன்னின்றதாங்கே. (௧௧)

முன்னுறுமுசவைநோக்கி முக்கணனருளானன்பு
துன்னுமின்றிபோனுந் தூயகூவிளத்தி னின்று
மன்னர்மெல்லிலையாற்பூசை நயந்தனைபோலுமம்மை
யன்னதற்கவனியாளு மரசனாக்கவித்தோ மென்றான். (௧௨)

என்றினையருளுரக மேய்ந்தபேரழிவு பெற்றுத்
துன்றியவன்பினோடு துணைப்பதம்வணங்கி யைய
வுன்றிருக்கைலைச்சார லுற்றுவந்துறைதல் விட்டுச்
சென்றுபூதலத்தையாள நீயெனச்செப்பிற் றம்மா. (௧௩)

* மாலூரம் - வில்வமரம். † சேட்டை - தீக்குணச்செயல்.

இயம்புமம்முசுவைநோக்கி யிரும்புவிமுழுதுநின்னு
ணயம்படவரசுசெய்து நாட்டுமப்பொருளு மெய்தி
வயம்புகழ்நிறுவிப்பின்னர் வருதிநங்கைலைக்கென்றுப்
புயங்களிற்புயங்கமாலை பூண்டருள்புனிதன் சொற்றான். (௧௪)

ஐம்முகனவ்வாறோத வடிபணிந்தைய விந்தச்
செம்மையினுருமனித்த வுருவெனத்திரிதல் வேண்டு
முன்மலர்ப்பதத்தையென்று முன்னற்குக்குறியதாக
விம்முகமிருத்தல்வேண்டு மெனமுசுவேண்டிற் றன்றே. (௧௫)

இப்பெருவரங்கணேர்ந்தோ மிருப்புகழ்தேசு மேன்மை
துப்புறுவாய்மை சான்ற சூரியகுலத்திற் றோன்றி
யெப்புவனத்துளோரு மிறையெனவணங்கப் பெற்றுச்
செப்பமிக்குடையளிக்கக் கிசுழியென்று பின்னும். (௧௬)

பசுகுந்தமேறிக்காத்த பால்விடையண்ணல் கையில்
வசுகுந்தமேந்தினன் வளம்பெறுயுகத்திற்கு
முசுகுந்தனென்னநாமமொழிந்துநல்விடையுநல்கி
யசுகுந்தமடியார்க்கூட்டா வமலையோடடைந்தான்சேணில். (௧௭)

அன்னமாயுகம்பின்ன ராதவன்குலத்துமெய்மை
மன்னரிச்சந்திரன்றன் மரபினிற்றோன்றி மாண்பிற்
பொன்னரிமகுடமேந்திப் பூங்குடைநிழற்றச்செங்கோன்
மன்னனாய் * வஞ்சியென்னும் வளநகர்த்தலைமை பூண்டான். (௧௮)

அவனருள்வரத்தாலன்னோன் சேண்முதலெட்டுத்திக்குப்
புவனமும்புயங்களுரும் புகுந்திறலுடையனுகிக்
கவனமாகரிதேர்க்காலாட் கடற்படைபலவும்பெற்று
நவநரபதியாயெங்கு நல்லறம்வளர்க்கு நாளில். (௧௯)

அங்கண்வானகத்திற்றேவ ரரம்பையரடிநின்றேத்தச்
சங்குதாமரையுமானுந் தருவைந்துமேவல்கேட்ப
வெங்கனுன்மருப்பு நால்வாய் வேழமூர்தலைவனோடு
செங்கண்வாளவுணரேற்றுச் செருமிகவிளைக்கலுற்றார். (௨௰)

அரிகளாமசுரர்பொங்கி யடன்மிகுந்தமரருறிற்
புரிசமர்க்குடைந்துவெள்கிப் புலவர்கோன்வெரிந்தந்தேகித்
தரிசறவுணர்ந்தகேள்விக் குழுச்சியிற்றோசானை
யருகுறவழைத்துத்தெவ்வ ரழியுமாவாய்தனுற்றான். (௨௧)

* வஞ்சி - கருவூர்.

இப்பகைகடப்பதெவ்வா றியாருளாரிவரை வெல்லுந்
துப்புடையரசரேவர் சொல்லுதி துணிவிலென்று
மைப்புயலூர்திகேட்ப மந்திரமுறையுநூலுந்
தப்பறவுணர்ந்தபொன்னன் சாற்றுவல்கேட்க வென்றான். (௨௨)

உப்புநீருததிபாடை யுலகொருகுடையிற் காப்போ
னெப்பெரும்புகழும்வாய்ந்தோ னெளிமையர்க் குதவுஞ்சேம
வைப்பினான் முசுகுந்தப்பேர் வாய்ந்தவன் வலியராய
விப்பகைகடக்கவல்லா னிவனன்றி யேவருள்ளார். (௨௩)

கராசலவுரிவைபோர்த்த கண்ணுதற்கடவுள் பாதம்
பராய்வரம்பெற்றவாற்றாற் பாதலந்துறக்க மெங்கும்
விராய்வருந்திறலானந்த வேந்தனை வேண்டுவாயேல்
வராதிரானெனவியாழன் மகபதிக்குரைத்தானன்றே. (௨௪)

மற்றவனுரைப்பக்கேட்டு மாற்றலர் நாமமின்னே
செற்றனமெனமகிழ்ந்து செறிகழலரசர்கோவை
யுற்றிரந்தழைத்துவம்மி னெல்லையிலெல்லுதூது
பொற்றடவிமானத்தேறும் போக்கினனமரர்வேந்தன். (௨௫)

ஒற்றர்மண்ணுலகத்தெய்தி யொன்னலர்ச்செருக்கவல்ல
விற்றிறன்முசுகுந்தப்பேர் வேந்தனையண்மிவானோர்க்
குற்றுளவலர்தையாவு முரைத்தடலசுரர்தம்மைச்
செற்றுவிண்டாத்தல்வேண்டு மென்பதுந்தெரித்தார்மன்னோ.

நம்மையோர்பொருளாத்தெய்வ நாயகனயந்ததாலவ்
வெம்மைசெய்சூரர்த்தேய்த்து மீள்வதுகருமமென்னாச்
செம்மைகொளரசர்கோமான் சிவபிரான்மலர்த்தாளுன்னித்
தெம்முடிதுமிக்குந்தெய்வத் திறற்படைபலவுந்தாங்கி. (௨

குண்டலங்கவசமாதிக் குருமணிப்பணிகள்பூண்டு
மண்டலத்தலைவன்றெய்வ மானமீதியர்ந்துமெய்தின்
விண்டலம்புகுந்துதேவர் வியப்புறீஇக்குழுமிச்சூழக்
கொண்டலூர்குரிசில்வைகுங் கோச்சவைகுறுகினானால். (௨௮)

சவையுறுமரசன்றன்னைச் சததள கமலம்போலு
நவையறுநயனநோக்கி நயந்துபன்முகமன்கூறிச்
சிவையுறுகனலிற்பொங்குந் தாரிதியர்ச் சிதைத்திடென்னாக்
கவையுறுசிந்தைகொண்ட கடவுளர்தலைவன் சொற்றான். (௨௯)

என்றவனுரைத்தமாற்ற மிருசெவிக்கமுதமாக்கிக்
குன்றெறிகுமரனன்ன கோமுசுகுந்தன்போர்க்குச்
சென்றனன்றேவர்சூழ்ந்து செறிந்தனர்முரச மார்ப்பத்
துன்றியவொலியாற்றெவ்வர் துன்னினரெதிர்ந்தார் மன்னோ.

எதிர்த்தவல்லசுரர்சீறி யிருவிசும்பெட்டுத்திக்கு
மதிர்த்தனர்புயங்கள்கொட்டி யார்த்தனர்புலிங்கங் கண்ணின்
உதிர்த்தனர்வின்னாணேற்றி யூழியினுருமவென்னக்
கொதித்தடல்குழித்துப்போரிற் குதித்தனர்கூறலுற்றார். (௩௧)

தென்னவெம்போரிலேற்று தெளிந்தடலிழந்ததீவி
ரென்னைகொன்மீண்டீர் நுங்கட் கிறைவனின் றுபோலும்
பொன்னகரினியெங்கட்கே போதுமீதுண்மையென்னுப்
புன்னவையானமாற்றம் புகன்றுபோர்புரியலுற்றார். (௩௨)

வல்லயிலுலக்கைதண்டம் வளைதடிசூரிகைநேமி
வல்லயமுதலாயுள்ள வன்படையசுரரேவ
வொல்லையிற்புலவர்கோமா னறுத்தயரொழிக்கவந்தோன்
வில்லுமிழ்கணையாலந்த வெம்படையிலக்கினானால். (௩௩)

விலகலிற்சினமீக்கொண்டு வெந்திறலசுரர்மீட்டும்
பலபலபடைகளேவிப் பன்னருங்குருடத்தோடுங்
குலமுசுகுந்தன்மார்புங் குருதிகொப்புளிக்கநெஞ்ச
நிலைநெகத்தயரும்வண்ண நெடுஞ்சமருழந்தாரன்றே. (௩௪)

வானவர்வருந்தல்கண்டு மன்முசுகுந்தன்சீறித்
தானவருடலையீண்டுந் தனித்தனி தடிந்துவீழ்த்தி
சேனமோடலகையுண்ணச் செய்வலென்றொருவில்வாங்கித்
தேனையம்புயலையொத்துச் சொரிந்தனன்கணைகளாமா. (௩௫)

தோள்சிலர்துணிந்துவீழ்ந்தார் தடிரம்பாயச்சிலரோர்
நீள்கழற்கழல்களற்று நிலத்தபவுருண்டார்சிலரோர்
வாள்களைதோயவைய மருட்மூழ்ந்தார்சிலரோ
ராள்வலியிழந்திவ்வாறா யசுரர்கண்மடிந்தாரன்றே. (௩௬)

தயித்தியர்குலமடங்கத் தரணிபன்சரத்தின்மாய்த்த
வயத்தினைக்கண்டுதேவர் மலர்மழைசொரிந்தோருஉ
பயத்தினன்போலுமிந்தப் புண்ணியனமக்குண்டான
பயத்துயரொழித்தானென்னப் பலபுகழ்ந்துரைத்தபின்னர். ()

பல்லியமுழங்கத்தெவ்வர் பருமுடல்பருந்துகவ்வக்
கொல்லியல்புரிந்தவென்றிக் கோமுசுகுந்தனோடு
மல்லியற்புயத்துவானோர் மன்னவன்சுதன்மையென்னு
நல்லியல்புனைந்துமல்கு மண்டபநண்ணினானால். (௩௮)

மைதிகழ்கொண்மூவூர்தி வாளரியாதனத்தி
லெய்திமற்றரசர்கோமாற் கெழின்மணிப்பீடநல்கிக்
கைதவத்தருவற்காய்ந்து ககனவாழ்வெமக்குத்தந்து
பைதலில்லாதுகாத்தா யென்றுபன்முகமன்செப்பி. (௩௯)

பின்னருமன்பினக்கப் பெய்கழல்வேந்தைநோக்கி
யுன்னரும்பகையைமாற்றி யுதவிசெயுனக்குக்கைமா
றென்னுளமுவந்தளித்தற் கியைந்தன…துவேட்கை
யின்னதென்றுரைத்தியீவ லென்றன…யான்மிக்கோன். (௪0)

வேறு.

அந்தவாசக மாகண்டலன்சொல
முந்துநல்வினை முற்றியதான்மு…
குந்…னெஞ்சிற் குடிபுகுந்தா…ம்பர்
விந்…தகூர விடங்கப்பிரானை…. (௪௧)

மும்மையுந்தரு முத்தனருள்…பறுஞ்
செம்மனத்தமன் றேவர்தலை…பற்பார்த்
தம்பூசைநி யாற்றும்விடங்கனை
யெ…மைவேண்டியிங் கீந்தருளென்றனன். (௪௨)

என்…பாதரி யெங்கிமுன்னீயலிஃ
தக்…யன்றொரு மாற்…த்தில
மி…றினிச்செய லென்கொலென்றுவிர
…கொன்றிவிச்சுவ கன்மனொ டோதுவான். (௪௩)

மருவியான்றினம் வாழ்த்தும்விடங்கனைப்
பொருவவேறு புதிதமைத்திக்கணங்
கருதியென்றனன் றச்சனுமவ்வணா
முருவமைத்தளித் தானவப் புற்றனன். (௪௪)

அன்னதேந்தி வலாரியரசற்கூய்
மன்னகோடியென் றீந்திடவாங்கின
னின்னதன்று லெனத்தெருவென்றவன்
றன்றுளத்தி லுணர்ந்தினன் றம்பிரான். (௪௫)

மீட்டுமன்னவ விபுதர்க்கிறைவநீ
கோட்டமின்றிக் கொடுத்திலைமெய்விம்பம்
வேட்டிலேனிதை யென்றுவிளம்பினன்
வாட்டமுற்ற மனத்தினனாகியே. (௪௬)

காணைபூர்பவன் மீட்டுங்கவின்கெழு
சீரை மேவு தியாகப்பரனுரு
வோரைந்தாக்கி யுதவவுமொவ்வொன்று
வினைசூழ்புவி வேந்தன்மறுத்தனன். (௪௭)

காவொரைந்துடைக் காவலனம்முயிர்க்
காவியன்ன விடங்கரகன்புவி
மேவிவாழ விரும்பினர்போலுமா
லாவதென்னினி யென்றருராண்வலிறான். (௪௮)

அன்னவேலை யரசனைநோக்குமிப்
பன்னுவச்சிரபாணி…கருவான்
மின்னுமேனி விடங்க…யான்முனந்
துன்னுகாரணஞ் சொல்…வல்கேளென. (௪௯)

அனந்தன்பீதி லனந்த…செய்யண்ணறன்
வனைந்தமார்பிடை வை…துத்தொழுதுவந்
தனந்தநாளுவந் தாசரி…விட்டநீர்
புனைந்தவேணிப் புராதன…மூர்த்திகாண். (௫0)

சீதவாரிதி சென்றுதி…மக
னோதன்வாரிச நற்பத…யிப்
போதவாரிப் பொருளைப்பெருகுமென்
னேதவாரியிழிதர வெய்தினன். (௫௧)

ஏதமேது மிலாது முக்காலமும்
வேதநாடும் விடங்கப்பிரான்றனை
யோதுபூசை புரிந்திவந்தேனொத்
தீதிலாப்பத் திமையவன்செப்பினன். (௫௨)

செப்பியின்னணந் தேவர்பிரான்பின்ன
ரொப்பிலாதவவ் வுண்மைவிடங்கரை
வைப்பிறைக்கு வழங்கினனாகியப்
பொய்ப்பிலானடி போற்றிப்புகலுவான். (௫௩)

இன்றுகாறு மெளியனின்றுளிரினைக்
கொன்றுபூசை புரிந்தனனின்னமே
லென்றுகாண்ப னெனவிரங்கேத்தது
மன்றவள்ள லவற்கருள்வானரோ. (௫௪)

பூதலத்தில் விளைமுவிலமாவினிப்
பூதலத்திடைப் புக்குவிளங்குதல்
காதலுற்றனங் காவலமேவிலுந்
திதிலாவகை செப்புதுமென்றனன். (௫௫)

ஆண்டிலோர்தின மவ்வழிவைக்தைமை
வேண்டியாற்று விதிமுறைப்பூசனை
யீண்டொரு மியற்றுதல்போலுளம்
பூண்டுநல்லருள் பூக்குறுமென்றனன். (௫௬)

படங்கொளுரகம் பனிமதி பூண்டருள்
விடங்காதனிவ் வாறு விளம்பவார்
கடங்கொளுகம் பரிக்கும்வின் வல
னடங்கொளுத மகிழ்ச்சிகொள் டாடினுன். (௫௭)

யாழிபச்சிர பாணிபின்மன்னமீ
வாழியேயென வண்ணவிடங்கர்
ரேழினுரைய மேந்தியவ்வெந்தன்வா
ராழிசூழ்புவி யொல்லைவந்தனினுன். (௫௮)

அந்தவெல்லை யடியவ ராசைசேய்
சிந்த ருள் செய்யுந் தியா
சந்தமேய கடம்புபத் தம்
குந்தனோடொரு மாற்றங் கூறினர். (௫௯)

மன்னகேட்டியிம் மாநிலமீதுயர்
சென்னல்கன்னலிற் காட்டுஞ் செழும்பனை
யன்னமேவுறு மாரூர்வளம்பதி
தன்னி * முனு தாரமென்றுர்க்கவம். (௬0)

ஆதிமிற்றிரு வாரூர்மர்தரக்
தனுற்றனங்காவல வாக்குளைத்
நாதிந்தெனமை யாற்றுதிபூசைபன்
ரேதினன்மறை யாவையுமோதினன். (௬௧)

* மூன் ஆதாரம் - மூலாதாரம்.

வேட்டவிநி விடங்கப் பிரான்றனைத்
தோட்டுமென்மலர்ச் சோலைசுரும்பர்செய்
பாட்டினுற்றிக மாரூர்ப்பதியினி
னூட்டிவேந்தனயந்தருச்சித்தனன். (௬௨)

கந்தவான்பொழில் காட்டுகள்ளாறுகூ
னந்துமேய்தட நாகைமறைவன
மிந்திரன்பதி யேய்க்குநற்கோளிலி
யந்தமேயகன் றப்பூர்காராயிலே. (௬௩)

இத்தலங்களிலெய்தி யிமையவர்
சித்திரன்செய் தியாகவிடங்கரைப்
பத்திகூரப் பதிட்டைசெய் தேந்தினன்
முத்திறப்பதமொந்து முசுகுந்தன். (௬௪)

ஆயபின்ன ரமர ரரும்பகை
தீயவென்ற திறன் குந்தன்வான்
றோயுமாமதில் சூழ்க ஊர்புகுந்
தேயுமின்பொ டிருந்த ாண்டனன். (௬௫)

வேறு.

சீதமதிக்குடைகிழற்றப் பொன்னரியாதனத்திருந்து செங்கோலேந்திப், போதமதி யமைச்சர்கணம் புடைசூழப் புவியிருளைப் புகழான்மாற்றி, யாதவனற் குலத்தனையா னவனிபுரந்திடு நாளிலொருநாட்காணிற், போதகமாவரியிரலை புலியேன, மிவை வேட்டம் புரிவான்முன்னு. (௬௬)

முன்னியரு குழுமமைச்சர் முகநோக்கி மொழிதரலு முதிர்ந்தகேள்வி, யன்னவர்வெப் முரசறைவித் திடவறிந்து படைத்தலை டவிதோறு, மன்னியுறை வயப்படைகொள் மறவர் முதற்பலவீரர் மருவிச்சூழச், சொன்னமணி முடியிரதந் தனைக்கொடுவந் திறைகழலிற் றூழ்ந்தான். (௬௭)

கண்டுமகிழ்ந்திறைவனெழிற் கனகமணித்தேரேறிக்கதிர்கால் சூலந், தண்டுவளை தடிகுணிநுந்தகந்தனுவேன் முதலாய படைகடாங்கி, மண்டுகருங்கடல்பயவாரிதிகலந்தா லெனவயவர் வேட ரூடு, கொண்டுமரீ இயிருபாலுங்குழுமிவரக் கொழுங்கானங்குறு னுனல். (௬௮)

கான்படர்வெவ்விலங்கடர்ப்பான் வந்ததிறற்காவலனென்க திருலாவும், வான்படர்கோபுரமதிலுமண்டபமு மன்னுநகரிதனக் குண்டாக்கு, வான்பெரியவருள்பொருந்தித் தங்கணைத்துளொரு வணக்கூய்வழங்குவான்வெள், ளான்பிடர்மீதிவர்ந்தருளு மகத்தீச னடியர்துயரகற்றுமீசன். (௬௯)

ஊன்வடிவேன் முசுகுந்த னற்றவனத்தொல்லையினி யொளி கொள்செய்ய, மான்வடிவாயெய்தியவன் தொடர்ந்திங்கண்வரப் புரிதியென்றுமன்னனும், வான்வடிவுமற்றவுமாமகத்தீசன் வழங் கனுமவ்வரக்கர்கோனம், மான்வடிவுகொண்டதென மாகணத்து ளன்னவனவ்வடிவுகொண்டான். (௭0)

கனகநிகர்மெய்யிறுடைக் கணமென்றப் பலபுள்ளி கவினக் காட்டி, வினைகபடமிகவிளக்கும் விலைமகளிர்விழிபோல வெருட்டி நோக்கிப், பனகமணிப்பணிமவுலிப் பரமனுரைப்படியந்தப்படர் கான்புக்கு, வனகமழல்வேன்மன்னர்பிரான் மயங்குறமுன்வாவி புலாய்வழங்கிற்றன்றே. (௭௧)

செவ்வுழைமுன்னனுகுறல்கண் டரசனதிசயித்* தோடதிக ளாய்வோருக், கவ்வுழைகாற்பட்டதென வவாயதைக்கைவசப் படுப்பான்வருதனோக்கி, யவ்வுழைமென்செவிநிறைத்துச் சிறிது சிறிதகன்றுதென்பாலோடவன்ன,தெவ்வுழையோடினுமினியான் விடுவதில்லையெனத்தொடர்ந்தானிசை கொள்வேலான். (௭௨)

குறித்ததினி முடியுமெனக் குரங்கமுரங்குரங்குவக் கூட்டி வெய்தின், வெறித்தனபோல்விசைத்தெழுந் †தவாசிதிசைமேற் படரநோக்கிவென்றி, செறித்தபொலன்கழலரசன் சினமிகுந்து தொடர்ந்துபல்காவதம்பின்னுகப், பொறித்தபுலிக்கொடியிலங்கு புனனடுகெடந்துகடிதேகியப்பால். (௭௩)

மானோடுமடிச்சுவட்டை மதித்தரசன்வல்விரைந்து மாலைநிம்பக் கானோடுபுகழ்பரவு கவுரியன்றெனனு டடைந்து கனையைமோதித் தேனோடுநெகிடந்துறுதென்னதெனவளிமுரலுஞ்செழும்போதுற்று வானோடுமுறவுகொளு மந்தாரவனம்புகுத மறைந்ததம்மான். ()

அம்மானை யடர்பொழிலு ளாய்ந்தனன்மற் றதுகாணு னசல மீன்ற, ‡செம்மானையிடத்தமைத்துச் சிறுமானைக்கரத்தமைத்துச் சேனுலர்வு, §கம்மானைமுடிக்கமைத்துக் கனகமணிச் சிலையைவரி சிலையாக்கண்ட, பெம்மானையகத்தீசப் பெருமானைமானவர்தம் பெருமான்கண்டான். (௭௫)

* தீடி - மூலிகை. † அவாசி - தெற்கு. ‡ செம் - அழகு. § கம் - நீர்.

கண்டுகரங்குவித்துருகிக் கடியபசிக்கனல்கொளுந்தக்கவல் வோர்கையி, லண்டருலகத்தமுதமடையமகிழ் வதுபோலவயன் மாலாதிப், பண்டைமறையறியாத பரம்பொருளைப்பங்கயச் செங் கண்களார, வுண்டுதுதிபலபாடி யுழைபுரிந்த வுதவியினையுவந்தா ளிப்பால். (௭௬)

செங்கண்மலர்த்திருமகளுஞ் செழும்படிகத்துருமகளுஞ் சேவிப்பத்தன், டிங்கணுதற்றிலகந்தோய்திருப்பதத்தாற் செழிய மணிச்சூட்டுநாக, கங்கணங்கொள்கரதலத்தாற் கருணைபொழி கடைவிழியாலடிமைபூண்டோர், தங்கணலிவகற்றியருள் சவுந்தர நாயகிதனையுந் தரிசித்தானல். (௭௭)

பைநாகப் பணிபுரித்துப் பாய்புலியி னதளுடுத்துப் பணைத்து நீண்ட, கைநாக முரித்தரியார் கடிமதில்க ளொருமூன்றுங் கடப் பான்மேரு, வைகாத்தர் வாழ்த்தவரி வயச்சிலையா வளைத்தருளு மணிகண்டர்க்கம், * மைநாகமுகத்தரசன் மறைமுறையாற் பூசை செய மதித்தானகி. (௭௮)

அண்ணியதிவினையகற்று மகத்தியதீர்த்தம்படிந்தன்பனைந்த மெய்யிற், புண்ணியவெண்ணீறணிந்து பொருவிலுருத்திராக்க மணிமாலைபூண்டு, திண்ணியமுக்குறும்படக்கிச் சிவசிவவென்றைந் தெழுத்துஞ் செப்பித்திங்கட், கண்ணியனற்கழன்மலரைக் கடிமல ராலருச்சித்துக் கருதியேத்தி. (௭௯)

அரகரசங்கர வரவாபரண சிவசம்புபவ வாத்திருடி, புரதகன வழலேந்தி மழுவாளி முக்கண்ண பூதநாத, பெருமசாதாசிவ பித்த பிஞ்ஞக பார்ப்பதி கொழுந பேயோடாடி, வரதசிதா பரமர் தேவ வெனப்பணிந்து வழுத்திப் பின்னர். (௮0)

அந்தரியை யழகனைத்துந் தன்வயமா யடைந்துகுடிகொண்டு வாழுஞ், சுந்தரியைச் சவுந்தரியைத் தொண்டர்கவ லகலவருள் சுரக்குமாயைச், செந்தளிர்மென் பதத்திறைஞ்சிச் செழுமலர்கொ ண்டருச்சனைசெய் தேத்திவாழ்த்திச், சிந்தைமகிழ்ந்தனைவனுக் ககத்தீச னொருமாற்றஞ் செப்பலுற்றான். (௮௧)

காவலகேண் முன்னமெமக் கயிலையினும் பூசைகண்டாய் கழிந்துபின்ன, ராவணுநீ இயாருரி லருச்சனைசெய் தாயிவணுமடை ந்து போற்றி, யோவலிலாதவியபூ சனைக்குவந்தே நினைநிகர் வோருதிருழும், பூவலயத்திடையாவ ரிருக்கின்றார் நமக்கடிமை பூண்டோர் தம்மில். (௮௨)

* மைநாகம் - கருமந்தி.

உன்னையிவணுய்த்த வெழிற்புல்வாயு மென்கணைத்து ளேரு வன்கண்டாய், மன்னவநீயெமக்குரிய மாண்புமிகு மால்யமோனி றமைத்தல்வேண்டு, மென்னமறை யியம்பிய வாக்கா வியம்பு விறை யவன்கேட் டிறும்பூதெய்தி, முன்னையநல்விளைப்பயன் வந்துற்ற தென முன்னினனந் திருக்குமேல்லை. (௮௩)

கான்புகுந்து பலதிசையுங் கலங்குறப்பம் பைகள் புடைத் தாக்கழற்கான் மள்ள, ரூன்புகுபல்படையேவி யும்பல்கலையுழுவை யரியாளியென்கு, கூன்புகுவன் றுதி மெயிற்றுக் கோலமொடுபக டெம்புகுலைபவீட்டிக், தேன்புகுதார்க் காவலன்றன் செழுமணித் தேர்நின்றவிடைச் சென்று சேர்ந்தார். (௮௪)

கொடியுடைய வையரிசைக் கொற்றவீரக் காளைராய்க் குழைந்துவாடிப், புடைமருவு வனைந்துருவிப் பொதியமலைத்திசை நாடிப் பூபன் செய்ய, வடிவுடைய பதர்க்கடு வயங்குருசியதர் நோக்கிவயவர்யாருங், கடிதுதொடர்ந்தருந்தரம்பல் கான்யாறுங் கடந்தொருநறுட்டிற்புக்கார். (௮௫)

ஊனுடைய வயப்படைஞ ரொருவாது நடலையின்முன் னேமெந்த, மானடியுந் திங்கனிய மான்டியுங் கன்றோடி மலர்மந்தாரக், கானடியிற் கிளைடையுங் கடுக்கைபனி தலைமதியங் கவினுஞ் சென்னி, யாற்றடிவிட் டகலாத வன்புடைய வரசடியை யடைந்து தாழ்ந்தார். (௮௬)

போற்றியவப்படைத்தொழிலோர் முகநோக்கிப் புனைகழற்காலிறைவன் செங்க, ணேற்றினருக் கிவ்வழிவான் கைலையிறு மெழுமடங்கா விமையோர் மெச்ச, வேற்றமிகு மாலையமோன் றியற்றுவதற்காம்பொருணீரிட்டுமென்னுர், சாற்றினன் மற்றவர் விரைவிற் றனித்தனியே நாற்றிசையுஞ் சார்ந்தாரன்றே. (௮௭)

வேறு.

பளிங்குசெம்பவளம்பச்சை படரொளிப்பதுமராகம்
வளங்கெழுவயிரஞ்செய்ய மாணிக்கமுத்துநீலம்
விளங்குவைடூரியஞ்சேர் மேதகமென்றயாவு
முளங்களித்தரசன்கா ணக் கொணர்ந்தனருரவுமிக்கார். (௮௮)

அத்திறமவித்துவேந்த னுகமந்துறைவழாது
சித்திரஞ்செய்யவல்ல சிற்பரைத்தருதிரொன்று
வித்தகத்தாதார்ப்போக்க விச்சுவகன்மனைந்த
ருத்திரங்கடந்தபல்லோர் சூழுமினர்வந்துற்றார். (௮௯)

அமைதருசிற்பர்தம்மை யறைகழலரசனோக்கி
யமையுறழ்தோளிபாகற் காலயமமைத்திரொன்னக்
கமையுறுசெய்யகூட்டுக் கணபணவனந்தன்சென்னிச்
சுமைமகண்மகுடம்போன்று சுடர்தரச்சமைக்கலுற்றார். (௯0)

ஒள்ளியவயிரத்தண்டத் தருக்குபொற்சாந்துபெய்து
தெள்ளியசுவரெழுப்பிச் செந்துவர்மதலைநாட்டி
வெள்ளவில்பதுமராகத் தியங்குபோதிகையமைத்தங்
குள்ளுதற்கரியபச்சை யுத்திரம்பரப்பித்தாய்தாய். (௯௧)

நாற்புறங்கவினத்தீழ்ந்து நடுநணிமிர்ந்துதோன்ற
மாற்புறமனையநீல மணிச்சிலைக்கொடுங்கையேற்றி
மேற்புறமறையவண்கோ மேதகப்பலகைதைத்தப்
பாற்புறநிலைமாணிக்கற் பளிங்கினாற்கண்டுமின்னும். (௯௨)

நத்துமார்கலியிற்றோன்றுங் கதிர்மணித்தரளநீலம்
பத்தியினுறப்பதித்தபகலிடையிரவுகாட்டச்
சித்திரக்கருவிலத்த மண்டபந் தேவர்நாளு
நத்துமாமண்டபாதி நயமுறக்கண்டாரன்றே. (௯௩)

சேயுயர்விசும்புளோருந் திகந்தராவிரண்டுங்காவன்
மேயவர்விரிஞ்சன்விண்டு மேதகுமுனிவர்யாரு
நாயகற்றொழுதற்கற்ற நாடினர்களுவிவைக
வாயிரங்கதிர்க்கான்மாட மமைத்தனர்மயனுநாண. (௯௪)

அயினுகைத்தவுணர்க்காய்ந்த கமரைப்புரந்தானு
மயினுகைத்தெம்மையாள வந்தருள்குமாரமூர்த்தி
கயமுகப்புத்தேளாதிக் கடவுளர்க்குரியவாய
நயமிகுதளிகள்சூழ நாட்டினராலயத்துள். (௯௫)

சோபனமாடமொன்று சோலைமிக்குடையதாகத்
தாபனஞ்செய்தாரந்தந் தனிவளமனைந்துவைப்பான்
மாபனகாதிபன்றன்மகனுநா நாற்பானைப்பான்
* கோபனமிலாதனைந்தான் கூறுதர்மற்றியார்ே. (௯௬)

பெருமதின்மூன்றிரேறு பிரசமென்வாரியேவிப்
பொருமதனுருவத்தியப் பொடித்தருள்புரிந்தாதன்று
ரொருமதிமுடித்தபெம்மா னுவக்குமாலயத்தைச்சூழுந்
திருமதிலமைத்தார்நேமித் திகிரிசூழ்ந்தெல்லாமாதோ. (௯௭)

* கோபனம் - மறைவு.

நால்வகைச்சதுரமாக நனிர்மதியிரவிருமு
மேல்வகையுலகங்கட்கு மீச்செலச்சிகரஞ்சேர்ந்து
மால்விடையுருவமைத்து வணங்குகோபுரங்கண்மேரு
மால்வரையொன்றின்மேலொன் றுய்ப்பல வயங்கன்மாறும். ()

இன்னணஞ்சிறப்பதாமேலாரியற்றியபணிகளியாவு
மன்னவர்மன்னன்கண்டு மகிழ்சிறந்தன்னவர்க்குப்
பொன்னணியாதியாய பூந்துகில்பலவுநல்கி
மின்னவிர்சடிலமோலி விமலனைப்பணிந்துசொல்வான். (௯௯)

தூயநற்கயிலைச்சாரல் சூழ்வனந்திரிந்தகாலைப்
பேய்புன்மடமைநீத்தா யெழில்பெறுபுவியிற்றந்த
நாயகன்குலத்துத்தோன்ற நல்லருள்புரிந்தாய்தெள்ளிப்
பாயவிழ்புதியாண்டப் பாராசளிப்பத்தந்தாய். (௧௦௦)

மாலவனயிராயுன்னி மருமத்திற்பொறிந்துவைத்த
தூயநின்விம்பமென்றன் றோட்டுணைமங்கலைத்தாய்
நீயகநாயேனிங்குச் செய்பணிகொண்டாயென்னுக்
காயமுடம்புலனுமொன்றிக் கரைந்தடிபணிந்துபின்னர். (௧௦௧)

அரிமுகத்தரசர்கோமா னசலமன்றவத்திற்றோன்றுஞ்
சரிமலர்ப்பிரசக்கூந்தற் சௌந்தரநாயகிக்கும்
பரிவொடுகோயிலந்தப் படியியற்றுவித்துத்திமை
புரிபவங்கடந்தென்னுப் புளகெழுவுடல்பூரித்தான். (௧௦௨)

உளங்களித்தக்கிறைன்வின்றை றூரகர்தந்தருவர்சித்தர்
விளங்கியகருடர்விச்சா தரர்பலர் விரவிச்சூழக்
களங்கனியனையநீல கண்டத்தெம்மகத்தீசற்கு
வளங்கெழுதிருவிழாவு மாசறவியற்றுவித்தான். (௧௦௩)

ஆயபின்னமரியாரு மரியவவ்விழாவைக்கண்டு
போயினர்தந்தஞ்சூழல் பூதலத்தரசனுங்கும்
பாயலைநதிகடுக்கை பணியிளமதிபரிக்கு
நாயகன்பதத்திற்றாழ்ந்து நமவெனத்துதிக்கலுற்றான். (௧௦௪)

கும்பசனுய்யும்வண்ணங் குழிசிலையெரித்தாய்போற்றி
யம்புசனோர்சிருங்கற் கருணிலையளித்தாய்போற்றி
வெம்பியகிடதர்கோமான் வெருவரவொழித்தாய்போற்றி
யிம்பரிற்கருணைமல்கி யென்பணிகொண்டாய்போற்றி. (௧௦௫)

குறியிலாதியானுகுத்த கூவிளந்தழையைமேறு
மறியதாமரையானுத னயனமாமலரின்மேலென்
றமிதரமுடிக்கொண்டேற்றின் னருள்சுரந்துலகந்தன்னை
யறமொடுகாக்கவைத்த வகந்திசபோற்றிபோற்றி. (௧௦௬)

என்றுபபல்பலதுதித்தவ் விறையவன்றாழ்ந்துமன்னி
லொன்றிடச்சனித்தன்மாய்த வுற்றுழல்வினையைமாற்றிப்
பொன்றிகழுனதுபாதாம் புயமிழலைடந்துவாழத
லென்றெனவிருகண்டாரை யிழிதரவேண்டினானால். (௧௦௭)

இவ்வகையரசன்வேண்ட வெம்பிரானகத்தீசன்றான்
செவ்வியகருணைநோக்கஞ் செய்திறைக்குரைத்தான்சின்று
ளிவ்வுலகளித்தப்பின்ன ரெம்பெருங்கயிலைபுக்குக்
கவ்வையில்கணத்துள்ளு மொருவனாக் கலத்தியென்றே. (௧௦௮)

மற்றதுகேட்டுவேந்த மனமகிழ்பெருகிப்போற்றி
வெற்றிகொள்சேனைசுற்ற வெண்குடைநிழற்றவேகிச்
சொற்றருமைங்கூழ்ப்பண்ணை சூழ்கருவூரிற்புக்குப்
பற்றலர்வணங்கப்புன்றைப் பாரசளிக்கலுற்றான். (௧௦௯)

இனையநாட்சிலதுசெல்ல விரசிதகிரியைமேவு
நினைவினனாகிமன்ன னிலாமுடியகத்தீசன்றன்
வினையெலாமகற்றிமுத்தி வீடருள்கமலபாதத்
தினைமறவாதுநாளுந் தியானஞ்செய் திருந்தான்மன்னோ. (௧௧௦)

அன்னபோழ்தடியருள்ளத் தனுமொழித்தருள்பாலிக்கும்
பொன்னொளிதிகழ்சிருங்க புரேசன்றன்கணத்துள்ளொன்
மன்னியசிலரையேவி மாசறுமானமேற்றி
யன்னகாவலனையின்னே யழையினென்றருளினானால். (௧௧௧)

நன்றெனக்கணத்தோர்வந்து நகருறீஇயன்னவேந்தைக்
குன்றுறழ்விமானமேற்றிக் கொணர்ந்தவனுந்தைறையாமில
யன்றுவான்கயிலைசேர்த்தா ரகத்தீசனருளைப்பெற்று
ரொன்றநாற்பொருளுமெய்த லரிதாவுரைக்கினம்மா. (௧௧௨)

வெண்ணிலாக்கதிர்பரப்பும் வேதண்டமெய்திமீனக்
கண்ணியோர்பாகற்போற்றிக் கணங்களுளொருவனாகிப்
புண்ணியமுசுகுந்தப்பேர்ப் புரவலன்வாழ்ந்தானென்று
நண்ணியசௌனகாதி தற்றவர்க்குரைத்தான்சூதன். (௧௧௩)

பேதியாமறைகளுள்காய்ப் பிறங்குபல்கலையாயாளுஞ்
சோதியாமகத்தீசன்றன் றொல்கதையின்னுமுண்டேற்
போதியாயென்றுபின்னும் புனிதமாதவத்தோர்வேண்டக்
கோதிலாச்சூதனன்பு கூர்ந்தனன்கூறலுற்றான். (௧௧௪)

முசுகுந்தப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் - அ - க்குச் செய்யுள் - ௫௪௩.

மாகாளப்படலம்.

கொற்றவேன்முசு குந்தன் கதையினை
யுற்றவண்ண முரைத்தன மாலினிச்
செற்றமிக்கமா காளன் றிருவருள்
பெற்றகாதையும் பெட்பினிற்பேசுவாம். (௧)

தொல்லைநாளினிற் சூரபதுமனால்
வெல்லலுற்று வெருவிமருந்தவ
னெல்லைவிண்டுறந் தொண்டொடியாளுடன்
புல்லும்வார்திரைப் பூவுலகெய்தினான். (௨)

கோ[illegible]வந்தச்சங் கோல்செலுநாட்டிடை
யூழி[illegible]ள்ளமொன் றுற்றவக்காண்டமி
யாழுறுநர னொரு தோணிசார்
காழியென்னுங் கடிநகருற்றனன். (௩)

ஆங்கொர்நந்தன மாக்கினவன்னதுட
டாங்கெழிற்சமி தன்கீழ்ப்பொளித்தவ
ளேங்குமேனு ளுருவ்ற்கரப்புறீஇ
யோங்குமுள்ளத் திருந்தனனென்பவே. (௪)

பின்னரன்னான் பிறந்துங்கயிலையைத்
துன்னியன்னல்பாற் றுன்பெலாஞ்சொற்றுழ
மென்னருள்வி யிறைவிக்கிசைக்கையன்
றன்னைமுன்ன வவன்வந்து சார்ந்தனன். (௫)

வந்துசாத்தனை வாழ்த்தியென் னில்லையான்
வந்துறுங்கால் வரைக்காத் தருள்கென
வந்தவிரன்மா காளன்றனையழீஇ
யிந்தவாறுதற் போற்றுகென் றேவினன். (௬)

கருநிறத்தன் கரத்தரிவாளின
னொருமுவொத்த வுரத்தகுரலினன்
திருகுவிசையன் செங்கச்சுடையனு
யருகிருந்தவட் காப்பினையாற்றிவன். (௭)

போகியும்பரன் * பொற்றைக்குப்போகினு
னாகிநந்தி யடிக்கட்பராவிறை
யாகுமீச னமயம்விளுவவுள்
ளேகலென்றலுந் தாழ்ந்தங் கிருந்தனன். (௮)

இந்திராணி யிறைவன்பிரிந்தபி
னந்துமாக்க நல்கு பெற்றவள்வரச்
சிந்தைகொண்டு சிறப்புறுநோன்பினந்
நந்தனத்தி லிருக்குமந் நாளின்வாய். (௯)

சூரபன்மனத் தங்கைபெயுழினியை இப்
போவாவினிற் காமம் பெருகியின்
பாரவுன்னி யவளுற்றுறையுளி
தேருமென்னச் செலுத்தினனெற்றனா. (௰)

அதகொர்க்குந் துருவிக்காணுதுவந்
தோதிகிற்க வுழந்த வுணர்க்கிறை
காதுகாமங் கனலிடை மூழ்கினு
னுதனைக்கி யயமுகி சூழ்ந்தரோ. (௧௧)

எங்கிருப்பினும் யானவட்கண்டெ
னங்கையிற்கொண் டணைகுவனென் றனைத்
துங்கண்சேடியாந் துன்முகியோடெழுந்
தெங்குதேடி யெழிற்காழிபுக்கனள். (௧௨)

ஆண்டையுள்ளவவ் வாரமத்தானுழைஇத்
தேண்டிமெய்த்தவஞ் செய்பவட்கண்டிவள்
காண்டிடன்றந்தை காதலியென் றுணர்ந்
தீண்டிப்பைப்பய வெய்திலங்கிட்டியே. (௧௩)

அண்டுமெக்கொடி யாளைப் புலோமசை
கண்டுழந்திவ ளம்மைக்கவர்ந்தரற்
கொண்டுசெல்லக் குறித்துவந்திட்டமான்
மண்டுதானவி யென்றே மருண்டனள். (௧௪)

* பொற்றை - மலை.

குன்றிரண்டெனுங் கொங்கையயமுகி
யென்றென்முன்னவ னெப்புவனத்துளுந்
தன்றுமானையன் சூரபதுமன்று
னின்றனைப்புய கேரவவாவினன். (கரு)

திருவனைத்துஞ் சிறப்பிற் பெறுவைநீ
யருதியென்ன வழங்குழைகாதிடை
யுருகுசெய்பினீ ரூற்றலெனப்புகப்
பெருகுஞன்பினள் பேசுவள்சீழியே. (கசு)

தீயபாதகி யென்னிது செப்பினை
யேயவெத்திரு வெய்திலுகின்முனைத்
தோயயானினங் கேளெனச் சொற்றிரள்
காயவானவர் தாந்தொழுங் கற்பினாள். (கஎ)

மறுத்துரைத்தவம் மாற்றத்தயமுகி
பொறுக்கொணாச்சினம் பூண்டவள[illegible]யவர்
குறுக்கினின்று குதித்துத்தடுத்தெனை
வெறுப்பினும்விடே னின்னையென் றேகியே. (கஅ)

[illegible]ழிதலவள் கையைப்பிடித்தவள்
வெ[illegible]துதெரி[illegible]சில் [illegible]விரைந்திழுத்துச்செல
வையனையோல வ[illegible]யமாகாளவாட்
கையனேயோல வென்று கதறினாள். (ககூ)

அன்னபோதத் தவள்கூயாற்றொலி
கன்னமேறமா காள[illegible]விரைந்து[illegible]
மின்னிறேடெழு மேகமெனத்தொவா
மின்னலிசித் தொடர்ந்துசென்றனனோ. (உ0)

நின்னிலென்று வரதிகுணிசாசரி
தென்னனுட்டினிற் சேர்ந்துவிரிசலை
நன்னதிக்குருகென் றுரங்கர்மந்தாரக்கா
னென்னுங்கேத்திர [illegible]தெல்லையையெய்தினாள். (உக)

உருமுவுட்க வுரத்துரகரித்தவ
* னொருமுகத்தியை யுங்குத்தடுத்தெதிர்ந்
தருகெனாவலி லார்ந்தவிம்மாதினைப்
பருவரற்படப் பற்றினை யாதாகி. (உஉ)

* ஒரு - ஆசி.

என்றுசாவநீ யாதெனாகன்னனாற்
வன்றுயானையுந் தோற்றவயானைப்
நின்றபோதிகன் றெண்டயனேவிரலாய்
கன்றெனக்கெனவன்றனைகைத்தனள். (உங)

காரணத்திகழ் காரிருண்மேனியன்
வாரணத்திறை வாகனமூர்பவன்
பூரணைக்கனி பூண்டவன்சேவகத்
தீரனிந்தமா காள னெனச்சொனான். (உச)

அண்டப்பப்ப வாளுடையார்தோ
வெண்டலக்கர[illegible]மன்கொளிலையதென்ற்
றண்டிகின் மூ[illegible]தாக்கவும்வல்லியோ
கொண்டுநின்றனைக் கொல்லுவலின்றனே. (உரு)

அங்கையேந்திய [illegible]வக்கரயார்ப்பொடத்
துங்கனுருயிர் ஆ[illegible]க்கவிடுத்தன
ளங்கதன்னவ னேகங்குணக்கைத்
தங்குவாளினிற் றுக்கித்துணித்தனன். (உசு)

அன்னபாதகி யாங்கத[illegible]ன்பிறின்
றன்றுதன்முகி சூலத்[illegible]தற்கைக்கொடி
யின்னனுனையவ் வெய்ய[illegible]கரத்தளித்
தொன்னலன்முனை மு[illegible]றனள்கிட்டியே. (உஎ)

கறுத்தெதிர்த்தமா க[illegible]வாத்திடைத்
தறுத்துக்குத்தி[illegible]ந்தகிப்டா
மறுத்தவிரன்ன [illegible]னிழற்செயம்
சிறந்துகண்டி[illegible]ன் செய்தா னிசைதக்குமே. (உஅ)

இரண்டுருவு[illegible]த்தலையாலவன்
வெருண்டகின்ன[illegible]பின் வெற்றொழித்துப்பிற
குருண்டகாய[illegible]த் பொன்னுறப்பொய்த்தெழுந்
திருண்டமே[illegible]யன் மீதெழுமிக்கனன். (உகூ)

அடுக்கன[illegible]மேல்விமா தங்கவிசையதும்
நடுத்துவிசினள் றுக்கியதைத்தகன்
படித்திபன்னரும் பாதிமுமித்ததாற்
கடுத்தகாளி கண்டுகளித்தனள். (ங0)

வாளுமிற்றதன் வன்மையுமிற்றது
காளநின்னைக் கழித்துறுவேனினே
மூளுமென்பசி முற்றுமென்றான்னினன்
மீளுபோதி விரைந்துய்தியாலெனு. (௩௧)

நிந்தைகூறி நிசாசரிதன்னெடு
வந்தசேடி வசத்துளமாதினைத்
தந்திடென்றுதன் றாழ்கைப்பிடித்திருத்
தந்திலேயருகற் குன்னிமுயன்றனள். (௩௨)

அன்னசெய்கை யறிந்துமாகாளன்கைத்
துன்னும்வாளுந் துணிபட்டொழிந்ததா
லென்னினிச்செய லென்றுமருண்டுளத்
துன்னியென்று முணர்ந்திலன்மாழ்கினன். (௩௩)

அத்தலத்தகத் தீச னருளினன்
மெய்த்தமாகாள வெவ்வுடைவாளினு
ளைத்தபாதகி கைபைத்துணித்திடென்
றெத்தகாயவாக் கொன்றெழக்கேட்டனன். (௩௪)

இன்னவாறச ரீரி யிசைத்தனை
யன்னவீர னதிசயித்திங்கனே
ருன்னுமாதவ முண்டுகொலெம்பிரான்
றன்னதாரருளேயெனத் தாழ்ந்தனன். (௩௫)

இன்னதீர்ந்துமா காளனெழுந்தபின்
மன்னுதன்னுடை வாளினைக்கை பிடித்தான்
டன்னைமைம்முகி யைக்கிட்டிக்கூவியப்
பன்னிடக்கரம் பற்றியிழுத்தரோ. (௩௬)

கற்பினிற்றிகழ் கற்பகநாடனிற்
பொற்புமைந்த புலோமசையைத்தொடும்
வற்பமைந்த கரத்தினை வாளினல்
வெற்பெனப்புவி வீழத்துணித்தனன். (௩௭)

அத்தமிற்ற வயமுகிமண்மிசைத்
தத்திவீழ்தலுந் தாளாலுருட்டினன்
கத்தினிவ்விடு துன்முகிகையையு
மந்தாந்தி லவுத்தனன்வீரனே. (௩௮)

சோரிவெள்ளத்தி லேயுய்த்திட்டெழுந்தவன்
வோரிநன் * டிலா வொண்டொடியார்வினைஇச்
சூரன்முன்னுறிஇத் தான்பாமடைந்ததும்
வீரனுற்கரம்வீழ்ந்ததுஞ் சொற்றனர். (௩௯)

புல்லின்வாய்ப்படு புல்வாயைமீட்டென
வெல்லும்வீரமா காளன் விடுவித்த
மெல்லியற்கொடி யேனுவனைம்புருந்
தொல்லைநந்தனந் துய்த்தனன்பின்னரே. (௪0)

ரீட்டுமன்னவன் * வேணியின்வாணிமுற்
கேட்டவன்கட் கெழுமுமந்தாரமாய்
காட்டுமெய்தி நர் கண்டானிலைத்தவை
கூட்டுநம்மகத் தீசன்பொற் கோயிலே. (௪௧)

ஆலயந்தொழ வொருயிரியானைக்குஞ்
சாலநன்றெனச் சாற்றும்பழமொழிக்
கேதுமெய்ப்பொரு ளிவ்வனத்துள்ளவிவ்
வாலயந்தொழ லேயென்றறுகினன். (௪௨)

ஈசன்சந்நிதி யிற்றிகழ்தீர்த்தங்கண்
மாசின்முழ்கின னுகிமெய்க்காப்பினைப்
பூசியக்க மணிப்பணி பூண்டுனந்
தேசிலங்கினுள் ளொர்தினன்காளனே. (௪௩)

அற்றைநான்று சிவஞ்சியாதலாற்
கற்றையஞ்சடைக் கன்றுறுமீத்தவர்
மற்றைவானவர் ங்கருச்சித்தலைக்
கற்றவீரமா காளுங்கண்டனன். (௪௪)

எய்தினனைத் தீன்னிருமுனன்
பெய்தினன்விழ்த் தேத்திமெழுந்தவி
டெய்துபூசனை யாவு மியற்றுவா
னெய்தாகற்கொரு னியானையு மீட்டினன். (௪௫)

கங்கைசூடிய கண்ணுதல் ஈசன்னிரிற்
றுங்கமாயி டேனுந் கருதியோ
டங்கையாட்டிச்சந் தாதியனிந்தலர்
கொங்குதாமரை கொண்டருச்சித்தனன். (௪௬)

இலா ஒண் தொடியார்-வினையணியுங்கையில்லாதவர். * வேணி-ஆகாயம்.

நவியநூபமு தன்னேய நீபமுந்
செவியமுன்பு நிகழ்தரக் கோட்டீசன்
சுவிவருக்கங் கமழ்சாலி யன்னம்பல்
வெவியபூப் நிவேதனஞ் செய்தனன். (சஎ)

காய்த்தமுப்புடைக் காயொடு முப்பழம்
வாய்த்தவெள்ளிலை வாசக்கருகுமால்
மேய்த்தசேவடை யாற்கு நைவேதி ந்
தோய்த்தகற்புரா சனமுஞ் சுழற்றினன். (சஅ)

பின்னரத்தமா காளன் பிறங்கெழி
றன்னிலைப்பில் சவுந்தரநாயகி
தன்னையும்விதி யாலத்தகுதியின்
முன்னும்பூசனை யாற்றி முடித்தனன். (சகூ)

அம்மையீயாடப்பா ருயவர்தமை
மும்மையாகு முறையின் வலம்புரிக்
தம்பவங்கெட டாரவிறைஞ்சுபு
செம்மைதற் றுதி செப்பலுற்றனரோ. (ருo)

மாசுபயில்வரு மைம்முகத்தன்னையா
னையுமாறவென் றிந்திரத்தில்லினை
யியும்வன்னமெனத் தடுத்தாளுவான்
கரியவாக்கருள் கண்ணுதல்போற்றியே. (ருக)

ஆதிநாளி லகத்தியமாமுனி
தீதிலாத சிருங்க முனிவீசரிக்
கோதில்பூசைபுரி லென்னதுங் கொண்டிடும்
பேதியர்வருட் பிஞ்ஞகபோற்றியே. (ருஉ)

எழுதொணுதநா யிரிரண்டாயுள
பழுதறுந பழமறை யந்தத்தி
னழிவிலாத சவுந்தரநாயகி
தழுவுமேனித் தயாபர போற்றியே. (ருங)

இன்னவன்னை மிறைஞ்சித்துதித்தவுஞ்
சென்னியாட்டிச் சிருங்கபுரோசன்று
னின்னாற்பூசனை சேர்த்தனநின்னவா
லென்னிகழ்த்தெனக் காளனியம்புவான். (ருச)

என்றுநின்றுட் [illegible]ந்துஞ் * சபரியைத்
துன்றுவித்தத் துல[illegible]த்தனன் மற்றென்று
மென்றனக்கவா வின்றென் நியம்பினுன்
குன்றவில்லிபுங் கூசருள்பூத்தரோ. (ருரு)

இந்தவாலயத்தித் தென்றுடக்கினி
னந்தியிலன் றாபி[illegible]ன் றுறைத்தெங்கழுத்
கந்தில்பூசனை யா[illegible]றவொழிதெங்ஞகும்
மிந்தமாமுகத் தி[illegible]னருளினுன். (ருசு)

அன்றுதொட்[illegible]மா காளனுமம்பரத்
தென்றுதொட[illegible]டாளி யோய்ந்தவிமானம்வான்
மன்றுதொட்[illegible] மாட்சியக்கோயிலி
னன்றுதொட்[illegible] நாளுமுறைந்தனன். (ருஎ)

மாகாளப்படலம் முற்றிற்று.
ஆகப் படலம் - ௯-க்குச்செய்யுள் - ௫எஉ.

தீர்த்தவிசேடப்படலம்.

வாளகங்கை வலம்படத் தாங்குமா
காளன்பூசனைக் காதையை யோதினு
நாளுமுழ்கினர் ஞாலத்துதித்தவின்
மீளுதீர்த்த விசேடமுங்கூறுவாம். (க)

வேறு.

அமலமாங் கோட்டீச ஞலயத்திருமுன் றாய்மை
குலவகத்தியதீர்த்தந்தான் குளிப்பவர்க் கறங்களல்கு
நல்மதாற் றருமதீர்த்த நற்பொரு ளுதவுமாற்றுற்
புலர்தலி லருத்ததீர்த்த மென்பமெய்ப் புலமையாளர். (உ)

நினைந்திடு காமமெல்லா நேர்தர வுதவலாலே
புனைந்துறை காமதீர்த்தம் பூரண வீதைமுத்தி
நனைத்தறி லாடினார்க்கு நல்கலான் மோக்கதீர்த்தம்
லனைத்துள வுண்மைஞானம் வழங்கலான் ஞானதீர்த்தம். (௩)

மருமநோய் கொடியகாய வயிற்றுநோய் கண்ணோய்புண்ணுஞ்
சருமநோய் கொடிவிங்கிக் கடிக்குநோய் குட்டமென்னுங்
கருமநோ யனைத்துந்தீர்க்குங் கருதிமூழ்கினர்க்கத் தீர்த்த
மருவுநோய் தீர்க்கவேறு மருந்துவர் வேண்டுங்கொல்லோ. (ச)

* சபரி - பூசை.

இம்மையிலியாவரேனு மெண்ணில ரொருகான்மூழ்கின்
வெம்மைமிக் கதிகரித்து மெய்யினீர் மெய்க்குள்போற்றேன்
றம்மைநோ யாதிதீர்க்கு மத்தட மென்னிற்றீரா
வம்மைநோ யினையுந்தீர்க்கு மதற்கொரு சிறப்பதாமோ. (௫)

பேய்தரு முறிக்கும்பூதம் பிரமராக்கதம்விட்டோடும்
ஆய்தருபிரமகத்தி யாதியபவமும்போகுஞ்
சேய்தருகமிழிற்காசான் செய்யுமப்புனிததீர்த்தத்
தோய்தருவார்மயிர்க்காற் றோயநுண்டுளிதறித்தின். (௬)

செப்புமத்தீர்த்தப்பாங்கர்த் தென்புலத்தார்ப்போர்கூவி
யிப்புவியுள்ளாரெண்ணீ ரிறைத்திடிலன்னோர்மூழ்ந்த
வெப்பமாம்பவர்க்கநீத்து விண்ணவர்மானமேறி
யொப்பிலாச்சுவர்க்கமேவி யூழிநாள்வாழ்வார்மன்னோ. (௭)

சமையுறுதோற்றந் திங்கட் சனிப்பிரண்டயத்தோற்ற
மமையொடுவெள்ளவம்பாந்த ளலரியம்புலியைக்கவ்வு
மமையாற்சோமவார மத்தடத்தாடுவார்தா
முமையொருபாகனூரு றுற்றுவாழ்ந்துறைவர்மாதோ. (௮

ஒருங்குணரநந்திசன்று றுளாயுமாலயக்குமேல்பாற்
சிருங்கமாமுனிவன்றொட்ட தீர்த்தத்துளொருகாற்றோய்வார்
மருங்கிருபுடையும்வெண்சா மரையிரட்டுறநாற்கோட்டுப்
பெருங்கிரியெருத்தமேறிப் பிறங்குவான்போகந்தோய்வார். (௯

அத்தடத்தினிற்சங்கற்ப மறைந்துவாரணருத்தத்தோ
டெத்தினமுழுகினு மிப்பவுத்தறுபாவம்போ
முத்தமசோமவாரத் தற்பவத்திரண்டின்றேம்போ
மத்தனூர்சிவசிப்போ தாடின்முப்பவத்தகம்போம். (௧௦

ஐந்துநீமூலிட்ட வாதனமவாவினுறு
மைந்துறுதேனூர்களுஞ்ச மாளிகையவாவினுலும்
பைந்துழாய்கமழுநாகப் பாயலையவாவினுறு
றைந்திடாதத்தீர்த்தத்தி னுமையவாவவேண்டும். (௧௧

தாயவத்தீர்த்தந்தன்னுட் டோன்றிய * நுணவிறுதி
யாயவுங்கைலைமேனி யமர்ந்துபன்னூறுநீஇப்பின்
மேயவத்தலத்தின்பீட்டு மேதகுசிறப்பொன்றுற்றுத்
தாயனுனைத்தீசன்றன்றாண் மலரொன்றிவாழும். (௧௨

* அனைல் - தவளை.

புகன்றவத்தீர்த்தந்தன்னிற் புண்ணியகாலமூழ்கிச்
சுகந்தருமகத்தீசன்றாட் டாண்டினிற்சிறந்தவேத
மகம்புரியந்தணர்க்கு வழங்கிடுங்காசொன்றற்கோ
ருகம்பெறக்கைலைவெற்பை யுற்றுவாழ்ந்திருப்பர்மன்னோ. (௧௩)

வையகமதனிற்றோன்று மானிடச்சாதமுற்றோ
ரையவெவ்விதத்தேனுஞ்சென் றத்தடந்தோய்தல்வேண்டுஞ்
செய்யவஃதியலாதென்னிற் றீர்த்தத்தோர்குடமதேனு
மெய்யுறவரவழைத்து மெய்யினைநனைத்தல்வேண்டும். (௧௪)

அன்னதுமுற்றாதென்னி லந்தநீர்தன்னிலாடன்
மன்னினர்தமைக்கண்டேனு மருவுதல்வேண்டுமஃது
துன்னுதற்கியலாதாயிற் சொல்லுமத்தோயந்தோய்ந்து
முன்னுறுகாற்றுமெய்யின் மொய்த்திடச்செய்தல்வேண்டும். (௧௫)

அவ்விருபுனிததீர்த்தத் தலகிலாப்பெருமைமுற்றுஞ்
செவ்விதினுணர்த்தவல்லான் சேடனுமல்லனென்னி
னெவ்வழிபுணர்வினுலியா மெடுத்துரைத்திடுதுமென்னக்
கவ்வையின்முனிவர்க்கன்று கட்டுரைத்தனனற்சூதன். (௧௬)

தீர்த்தவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் - ௧௦ - க்குச் செய்யுள் - ௫௮௮.

தலவிசேடப்படலம்.

தீர்த்தன்செஞ்சடைத் தீர்த்தமெனத்திகழ்
தீர்த்தமான்மியஞ் செப்பினமினினிக்
கூர்த்தநுண்மதி யீர்கேண்மின் கூறுமச்
சீர்த்தலத்தின்வி சேடமுஞ் சாற்றுவாம். (௧)

வேறு.

அம்புவியொருபாலாழ் தகசைதன்றிருமணத்தி
லெம்பிரான்றன்னையொத்தா னெவனவனேனப்பிற்ற
வும்பர்போற்றிடுகோட்டீ ரேயுத்தமமென்றுற்றேனே
யிம்பரினத்தலக்கொப் பெதனையாமெடுத்துரைப்பேம். (௨)

அத்தலத்திரவான்றேனு மகத்தீசனடிக்கன்பெய்ந்த
சித்தநன்றுடையராகித் திகழ்தரவசித்தோர்கங்கை
நத்தலைவாரணாசித் தலத்திடையாயுள்காறு
நித்தியம்பெறவதிந்தோர் நேர்தரும்பயனைச்சார்வார். (௩)

அன்னமாதலத்திலன்போ டாதுலர்தமக்கோர்முட்டி
யன்னமாயினுமளித்தோ ரமர்பிரயாகைதன்னி
லன்னவாகனனேனைய ரயுதருக்குணவருத்து
மன்னமாவறத்தினோர்க ளடையும்பேறெய்திற்கொள்வார். (௪)

சுவணதானம்பூதானஞ் சுரபிமாதானநால்
னவமியல்கோடிதான நவில்கன்னிகாதானங்கள்
செவையுறமற்றைறத்தேதத்துச் செயவரும்பேறுகோட்டூ
ரவனொருகாசுதாயோர்க் களித்திடினிலேற்சாரும். (௫)

பிறந்தவர்தமக்கவ்வாரூர் பிற்கடைநாளக்குச்சிசன்
றிறந்தவர்தமக்குக்காசி யிருகண்கண்டார்க்குத்தில்லை
மறந்திடார்சினைந்த [illegible] மலையதாய்த்திருமுங்கோட்டூர்
[illegible] செயலிலன்றை யடைந்தவருந்தாமேமுத்தர். (௬)

தென்மலைமுனிக்கரும்பிச் சிறுங்கமாதவர்க்குப்பூத்து
மன்மதிக்குலத்துதித்த மன்னருளற்குக்காய்த்து
நன்முகுந்ததுக்கு நலனுறப்பழுத்துக்கான
வென்மகாற்கினிக்கமுத்தி யெனுங்கனியீந்ததல்லூர். (௭)

[illegible] முனிக்கருளும்பெம்மான் குடிலையருந்சடைமேலாட்டக்
க [illegible] நிறைபால்சுரக்குங் கற்றுவினிரகல்சேர்த்துத்
திட [illegible] றவைத்துப்புல்லா தியவுணவூட்டிக்காப்போர்
சுடரிரண்டெவ்வளைக்குஞ் சுவர்க்கம்வீற்றிருந்துவாழ்வார். (௮)

சிருங்கபுரேசற்காட்டுங் திகம்மணிக்கலசம்வாச
நெருங்கியதசாங்கதூப நெய்யுறுதீபங்கோட்டும்
பெருங்கறிகனல்லோதை பிறங்கியகண்டையாதி
மருந்துறவுதவினோர்தாம் வான்பதத்துறைவர்நீணாள். (௯)

பஞ்சுவான்றருவினொன்று வறையுமந்தாரக்கானி
னஞ்சமுதாக்கிக்கொண்ட நம்பிரானகத்திசற்கு
மஞ்சனமாட்டிநெய்பெய் வருக்கான்னைவேதிப்போ
ரஞ்சுவான்றருக்கீழ்ச்சிங்க வணையிருந்தமுதுதுய்ப்பார். (௧௦)

நித்தநம்மகத்திசற்கு நித்தியபூசைநேர்ந்தை
மித்தியபூசையோடு விழாச்சிறப்பியற்றுவிப்போர்
மத்தரையுண்சேவாதி வாகனமாக்குவிப்போ
ரத்தன்வெண்கைலைமேவி யனந்தநாள்வாழ்வரன்றே. (௧௧)

மாலயன்றுருவநீண்ட வடிவுளானகத்திசன்ற
னுலைப்புதுப்பிவிக்கு மன்பினரிம்பர்நீணாள்
பாலனம்புரிந்துபின்னர் நற்பலபோகம்விண்ணின்
மேலனுபவித்தெம்மான் மேவதண்டமேவுவாரால். (௧௨)

கருதுசாக்கியரெறிந்த கல்லினைமலரெனக்கொண்
டருளகத்திசன்முனி னருச்சனைக்குரியகாற்பூ
மருவியநந்தனங்கள் வைத்துறவளர்ப்போர்மீட்டோர்
கருவினிற்புகுதாவண்ணங் கயிலையிற்புகுவார்மன்னோ. (௧௩)

தலவிசேடப்படலம் - முற்றிற்று
ஆகப் படலம் கக - க்குச் செய்யுள் - ௬0௧.

முனிவர் பூசனைப்படலம்.

இன்னவாறகத் தீசன் விசேடமுந்
தென்னுலாமிரு தீர்த்தவிசேடமு
மின்னுகோட்டூர்த் தலத்துவிசேடமுந்
துன்னும்வார்சடைச் சூதன்புகன்றனன். (௧)

கேட்டசௌனக னாதியகேள்விசால்
கோட்டமில்லாக் குணத்துமுனிவருண்
ணாட்டமுற்றுணர் ஞானநற்சூதன்றன்
றாட்டுணைச்சலசங்களிற் றாழ்ந்தனர். (௨)

புகல்சிருங்க புரம்புகுந் தைங்கரன்
குகன்சௌந்தர நாயகிகூடிவா
ழகமகிழ்ந்த வகத்திசன் பூசிப்பான்
மிகவிரைந்து விடைபெற்றெழுந்தனர். (௩)

அங்கணின்று மவாசித்தியைப்படர்ந்
தெங்குந்தம்மெதி ரேய்ந்தநதிகளுந்
துங்கவான்பொழில் சூழ்ந்தபம்பையமுங்
கங்குன்முகபல காறுங்கடந்தனர். (௪)

பொன்னிநாடு கடந்தப் புறஞ்செலா
வென்னநாடு மிகறகொப்பிலவெனப்
பன்னிநாடும் படிப்பழனங்களுந்
தென்னநாட்டிடை சேர்ந்தனர்மாதவர். (௫)

வெள்ளமிக்குறு வெள்ளறதன்னெற்றி
யுள்ளநீத்த வொழுக்கின் * பணிமதி
வள்ளவாய்மலர் வாசமதுநதி
விள்ளுமேன்மை விரசலைதாண்டினர். (௬)

அங்கடர்ந்தமர் தாரவடவியுட்
டுங்கமாதவர் துன்னியர்சாலுமை
யங்கமுற்று மமர்ந்தகத் தீசன்வாழ்
கொங்குலாந்தனிக் கோபுரங்கண்டனர். (௭)

கண்டலும்படிக் கட்டண்டமென்றவிர்ந்
தாண்டெழுந்தபின் னஞ்சலியேந்தெழுந்
[illegible] னிதந்
[illegible] தெவெம்பலிந் தீண்டாநீராடினர். (௮)

பூதசுண்டி புனைந்தைந்தெழுத்தெணி
யாதிநாயக னாலயத் துட்புகூஉக்
கூதலால்வலம் வந்துமண்கட்படிந்
தோதுமெட்டுறுப் பொற்றவுறைஞ்சியே. (௯)

[illegible]ன்னில்சிரகத் தீசலிங்கத்தினைக்
கண்ணினாலுறக் கண்டுகேட்டபுன
னன்னவைத்து நமகசமகங்க
ளெண்ணவோதி யபிடேகஞ்செய்தனர். (௧0)

ஆனினற்றரு மைந்தமுதக்கனிப்
பானுங்கழை பல்பழச்சாறுநற்
றேனுடன்விரைச் செஞ்சந்தனக்குழம்
பானவுஞ்சிரத் தாட்டினர்மாதவர். (௧௧)

ஐயநீவியிற் றோய்த்திரமாற்றியே
செய்யகோடிகஞ் சேரவலங்கரித்
தையமார்ந்தசந் தாதி யணிந்துபல்
வெய்யவொண்பணி வேய்ந்தனரன்பொடும். (௧௨)

தாதுலாவுமந் தாரமலர்கொடு
நீதிநெமமோ ராயிரஞ் செப்பியே
பாதிமங்கையன் பாதத்தருச்சித்துக்
கோதிலாபமுந் தீபமுங்காட்டினர். (௧௩)

* பணிமதி - பாம்பாறு

பாயசான்னம் பருப்புப்பல் பண்ணிய
கோடியோடு நிவேதித்த நான்குநான்
காய[illegible]பசாரங்க ளாற்றியே
தூயவன்[illegible]துதிக்கலுற் றாரரோ. (௧௪)

கும்பசன்கலைக் கேட்டுத்தவமுனி
யிம்பராணள னெய்துமுசுகுந்தன்
யம்புவன்மை படைத்த மாகாளனுற்
றன்பின்பூசைக் கருள்பரபோற்றியே. (௧௫)

துண்ட வெண்மதி சூடிய வேணிய
மண்ட ரம்பையர் மங்கலங் காத்தவ
கண்டி யாங்கள் கதிபெறநின்றரு
ளண்டர் நாத வகத்தீச போற்றியே. (௧௬)

வேதம் யாவும் விளம்பி யுணர்வருஞ்
சோதி யேசுடர் தூமணி யேயுமை
நாதனேபுவ னங்க ளனைத்திற்கு
மாதி யேயெம் மகத்தீச போற்றியே. (௧௭)

போற்றி சங்கர பூதங்க ணாயக
போற்றி மூன்று புரங்கள் பொடித்தவ
போற்றி தற்பர புண்ணிய மூர்த்திய
போற்றி கோட்டூர்ப் புராதன போற்றியே. (௧௮)

இன்ன வாறு துதிப்பொ டிறைஞ்சிப்பின்
னன்னர் சாலுஞ் சௌந்தரநாயகி
தன்னை யும்விதிச் சார்பினிற் பூசனை
யன்ன மாதவ ராற்றி வணங்கினர். (௧௯)

பின்ன ரிந்தப் பிறவிப் பெரும்பயன்
றன்னை யுற்றனஞ் சார்வ தினியெவ
னென்ன வானந்த மெய்தி யகத்தீசன்
பொன்ன டிப்பூப் புனைந்து விடைபெறீஇ. (௨0)

அங்கண் சவுனக னாதியம் மாதவர்
மங்கை பாக னறன் வார்சடைக் காட்டிழி
கங்கை யின்சிறு கால்களுள் ளோர்வனந்
தங்கு நைமிசஞ் சார்ந்தனர் வாழ்ந்தனர். (௨௧)

வாழ்த்து.

குவலயமேற்சிருங்கபுரமந்தாரவனமெனுங்கோட்டூர்வாழ்க
பவவினையைப்பாற்றியருள்பழுக்குமகதீசன்பொற்பதங்கள்வா
தவமுனிவரகத்துறையுஞ்சவுந்தரநாயகியம்மைசரணம்வாழ்கமுக
வவரருளாலத்தலத்தவ்வாலயத்தைப்பாலனஞ்செய்யன்பர்வாழ்க.

முனிவர் பூசனைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்படலம் - ௧௨ - க்குச் செய்யுள். ௯௨௯.

கோட்டூர்ப்புராணம்

முற்றிற்று.

அகத்தீசர் துணை.

சோதன பத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	பிழை.	திருத்தம்.
௯	௫	துளைய	துணைய
௯	௨௯	சயப்	சமப்
௧௦	௪௧	தொஙகு	தொகுக்கு
௧௧	௪௫	மூன்றை	மூன்றை
,,	௪௭	வெருண்டு	வெருண்டு
௧௯	௫	ம்பனை	ங்கதி
௧௫	௨௯	மதரா	மாதரா
,,	௨௬	ளினி	ளிலி
௨௦	௬	றார	றாரு
௨௯	௮	துத்க	துக்க
௨௫	௧௯	சுவணை	சுவணா
௨௭	௬௦	நனக	நனை
௨௯	௫௯	பிகையுங	பிகையைக்
௯௨	௭௯	சங்கை	கங்கை
,,	,,	சஙகை	சங்கை
௩௯	௬	நான்	நூன்
௯௫	௨௧	போல	போவ
௯௯	௫௧	வந்தே	வந்தேந்
,,	௫௫	வாயமை	வாய்மை
,,	௫௭	யதத்	யகத்
௬௦	௯௨	யுறு	யறு
௬௧	௯	றென்றே	றன்றே
௬௬	௨௯	வென்றேன்	வென்றே
௬௯	௬௯	வுற்று	வுற்ற
௬௭	௫௨	னென்றழு	னென்றென்றழு
௫௦	௭௫	பூசித்து	பூசித்து
,,	௭௯	கன்றினிற்	கன்றிநிற்
௫௭	௯௬	பண்ணை	பண்ணை
௫௯	௬௯	விபுதற்	விபுதர்க்
௯௯	௭௭	பத்தன்	பத்தண்
௯௫	௯௬	நாவிரண்	நாலிரண்
,,		* மனறவு	மறைவு
௭௦	௧௫	யென்றெண்	யென்றன்
௭௨	௯௯	யென்று	யொன்று
௭௫		* சுபரி	சபரி
௭௯	௯	னுனை	னுறை
,,	௧௦	வாரண	வாருண
௭௮	௫	ரவனெரு	ரவனெரு
,,	௭	கான	கான
,,	௧௧	ளை்	நாள்
௭௯	௯	தீசன்	தீசற்
,,	௮	திமை	திசை
௮௦		* பணிமதி	பணிநதி
,,	௯	வுறைஞ்சி	விறைஞ்சி